

10 jaar UFO-onderzoek

1996-2006

*een ervaring
een visie
een conclusie*

Frederick DELAERE

een publicatie van het Belgisch UFO-meldpunt

10 jaar UFO-onderzoek

een ervaring, een visie, een conclusie

© 2007 Frederick DELAERE

een publicatie van het Belgisch UFO-meldpunt

INHOUD

1. Voorwoord 1

2. Het oprichten van een organisatie 3

Op 2 juli 1996 werd het Belgische UFO-landschap een organisatie rijker. UFO-WEST Belgium zag het daglicht. Drie vrienden uit het West-Vlaamse Ingelmunster wilden op zoek gaan naar de ware aard van de vreemde vliegende objecten.

3. Onderzoekers en hun methodes 7

Het fenomeen is zo uitgebreid en onsamenhangend dat dit uitmondt in een enorme verscheidenheid aan standpunten en meningen. De vraag is, welke aanpak is de meest logische en efficiënte?

4. De mensen komen aankloppen 10

Steeds meer mensen durven de stap te zetten om met hun ervaringen naar buiten te komen. Deze positieve verandering in de mentaliteit, leidt tot een stroom van meldingen.

5. Onderzoeken van 1996 tot 2006 24

Tussen de vele waarnemingen die de mensen ons rapporteren zitten soms zeer interessante verhalen, een enkele keer een melding met een bepaalde vorm van bewijsmateriaal. Het is onze bedoeling om deze bewijzen aan een onderzoek te onderwerpen.

6. Een blik op de toekomst 61

Wat heeft de toekomst nog te bieden? Komen we tot antwoorden of blijven we zoeken naar antwoorden die er misschien nooit zullen komen?

7. Dankbetuiging 63

1. Voorwoord

Ik kan het amper beschrijven, het was ongelofelijk, zo'n ervaring heb ik nog nooit beleefd. Dat voorwerp was enorm, zeker even groot als een stadsbus. Verschillende lichtjes floepten plots aan en uit, groene lichten werden rood en omgekeerd. Ik had net mijn vriendin met de wagen naar het station gebracht en het begon reeds wat duister te worden. Plots werd mijn aandacht getrokken door een vreemd fel licht ter hoogte van de kerktoren. Ik spoedde me in de richting van het vreemde ding, maar het drukke verkeer weerhield me ervan mijn doel vlug te bereiken. Ik reed de ene straat na de andere door en probeerde het vreemde licht af en toe in het oog te houden. Als ik snel een open vlakte vond kon ik het misschien beter bekijken. Even later kwam ik inderdaad in de afgelegen delen van onze gemeente terecht. Op dat moment stopte het ding zeer bruusk en ging ik automatisch op de rem staan. Het beeld dat ik toen zag blijf ik tot op mijn sterfbed herinneren. Het licht loste langzaam op en in de plaats daarvan verscheen een donker driehoekig gevaarte dat aan de onderkant kleine blauwachtige straaltes uitbraakte. Aan de linkerkant was een staaf te zien met daaraan een metaalachtige bol. De seconden dat ik dit zag leken uren, ik kon geen enkele beweging maken en het leek wel of die driehoek mij in zijn macht had. De hypnose werd echter verbroken door een spectaculaire show van rode en groene lichten die elkaar onregelmatig afwisselden op de volledige onderkant van het tuig. Enkele ogenblikken daarop verdwenen de tientallen lichtjes om plaats te maken voor een lichtblauw gekleurde kegel die vanuit het centrum van het voorwerp naar de grond was gericht en groter en groter werd. De kegel bleef groeien tot deze de grond raakte en het leek daarbij de omgeving af te tasten. Ik vermoed dat dit nog zo'n twee minuten bleef duren tot plots de blauwe kegel verdween en het tuig met een ongelooflijke snelheid in de duistere sterrenhemel verdween.

Dit ongelofelijke UFO-verhaal komt in aanmerking voor een degelijk en uitgebreid onderzoek door enkele vooraanstaande UFO-organisaties en zou waarschijnlijk ook aandacht krijgen van regionale

TV-zenders, radio en pers, ware het niet dat ik dit verhaal in enkele minuten tijd zomaar uit mijn duim heb gezogen.

Ik vond dat men bij het lezen van de eerste bladzijde van deze tekst al meteen voor een vraagstuk moest komen te staan. De vraag die ik U hier stel is namelijk, als ik zomaar een UFO-ervaring kan verzinnen en me er zodanig kan in inleven dat ik zelf de waarheid uit het oog verlies (de waarheid is hier niets minder dan een leugen), hoever kan ik dan als onderzoeker een UFO-getuige gaan geloven?

Maar laten we eerlijk zijn, al heel snel tijdens het onderzoek of tijdens een gesprek vallen deze mensen door de mand. Slechts weinigen voelen zich geroepen om te liegen over een UFO-ervaring om bijvoorbeeld in de belangstelling te komen. Want iemand die met een UFO-verhaal in de media om aandacht gaat schreeuwen, zal zeer snel ontuchtterd worden als de persoon doorkrijgt dat de media en het daarbij horende publiek het UFO-fenomeen allesbehalve serieus nemen en de UFO-getuigen vaak als gekken worden versleten. Voor de bedrieger in kwestie is dit dus een soort van slechte reclame en helemaal niet interessant om te ondernemen. Slechts weinig mensen die bij ons komen aankloppen met een UFO-verhaal zijn dus bedriegers, ook al moeten we onder ogen zien dat dit soort mensen wel degelijk bestaat. Wat ik wil zeggen is, dat een onderzoek vaak valt of staat met het verhaal van de getuige.

Stel het nu ook even anders, hoe betrouwbaar is de onderzoeker waar ik als getuige hulp bij zoek. Steeds meer wordt het UFO-fenomeen het slachtoffer van kwakzalvers en nepgeleerden die zoals ze zelf beweren het fenomeen door en door kennen en op alles een zogezegd wetenschappelijk aanvaardbaar antwoord hebben. Deze mafkezen verzieken niet alleen het fenomeen maar schrikken ook tal van getuigen af waardoor verschillende interessante zaken verloren gaan. Ook UFO-foto's zijn relatief gemakkelijk te vervalsen, kijk bijvoorbeeld even naar de foto van de drie lichtpunten bij elkaar die je op de cover van deze tekst terugvindt. Met het nemen van een foto in mijn tuin, een pc en wat verbeelding, knutselde ik deze UFO-foto in elkaar.

U zult het zelf intussen misschien al weten, het UFO-fenomeen is een groot circus geworden en ieder jaar opnieuw wordt er wel iets nieuws in de media gebracht dat het fenomeen de stimulans geeft om verder te bestaan. Met deze tekst is het mijn bedoeling om U een overzicht te bieden van de 10 jaar die ik nu met het verschijnsel bezig ben. Wat zijn mijn ervaringen? Hoe ziet die wereld van UFO-geleerden er uit? En welke onderzoeken heb ik gedaan?

Ik wens U alvast veel leesplezier.

Frederick Delaere

2. Het oprichten van een organisatie

Op 2 juli 1996 werd het Belgische UFO-landschap een organisatie rijker. UFO-WEST Belgium zag het daglicht. Drie vrienden uit het West-Vlaamse Ingelmunster wilden op zoek gaan naar de ware aard van de vreemde vliegende objecten.

Het was reeds een tweetal jaar dat het fenomeen van de “vliegende schotels” mij in de ban had, tot ik echt iets met deze interesse wilde ondernemen. Het begon in feite allemaal bij het lezen van het boek, “De UFO-saga” van Vlaanderens bekendste schrijver van UFO-boeken, Julien WEVERBERGH. Deze schrijver wordt nog steeds aanzien als een voorbeeld voor vele jonge geïnteresseerden. Ook ik werd dus gebeten door de UFO-microbe en er was geen enkel vaccin dat mij hiervan kon afhelpen.

Op de eindpagina van het boek stonden verschillende adressen van onderzoekers en organisaties die zich bezighielden met UFO's. De persoon die ik toen aanschreef was Dhr. Wim VAN UTRECHT van de Antwerpse studiegroep CAELESTIA. Het was hij die me de knepen van het vak leerde kennen en die me hielp daar waar ik het bos door de bomen niet meer zag.

Volledig gegrepen door het vreemde verschijnsel, begon ik over mijn nieuwe hobby op school te praten (ik was 15 jaar in die periode). De meningen waren verdeeld. Sommigen vonden het interessant, anderen verklaarden me voor gek. Het waren mijn twee beste vrienden uit die periode, Tom VANCOILLIE en Pieter-Jan VERGISON, die de meeste interesse hadden voor het verschijnsel en de plannen die ik had. Op die bewuste 2de juli van 1996 zijn we met z'n drieën rond de tafel gaan zitten en hebben toen wat zitten brainstormen over de mogelijkheden die er waren om zelf iets concreets te ondernemen. We kwamen op het idee om een UFO-groepje op te richten dat in de eerste plaats vooral op West-Vlaams grondgebied op verkenning zou gaan. Het idee maakte al snel plaats voor het iets serieuzere werk en we wilden nu een heuse organisatie uit de grond stampen. Na verschillende bijeenkomsten werd gekozen voor de naam UFO-WEST Belgium (achterafgezien lijkt me dit een zeer slechte naamkeuze, maar ja...). Deze naam stond voor de afkorting 'Ufologisch

Federalistisch Onderzoeksteam West-Vlaanderen', en bestond uit drie bestuursleden. UFO-WEST Belgium was geboren.

Al snel werden we opgemerkt door enkele plaatselijke kranten en gevraagd om onze merkwaardige hobby voor te stellen aan hun lezers. Daarop verschenen een 10-tal krantenartikels. Het ene na het andere artikel volgde, en als jonge knapen waren we best trots dat we eens in de krant kwamen. Ergens in 2001 mochten we onze organisatie een hele voormiddag promoten op Radio 2 (een onderdeel van de Vlaamse Radio en Televisie). We kregen een hoop meldingen binnen van luisteraars uit West-Vlaanderen. Het was die dag dat ik voor het eerst merkte dat het onderwerp toch serieuzer werd genomen dan ik voorheen dacht. De mensen van de radio luisterden vol aandacht naar ons betoog en het onderwerp werd helemaal niet in het belachelijke getrokken. Integendeel, ze leken wel tevreden dat er ook op West-Vlaams grondgebied een organisatie was die zich met UFO's bezighield.

UFO-WEST Belgium was een goed jaar geleden uit de grond gestampt toen we het idee kregen om met de verzamelde informatie iets te ondernemen. We vonden dat deze niet zomaar ergens in kasten opgeborgen mocht worden en dat het publiek wat beter geïnformeerd mocht worden over wat er zoal boven haar hoofd vloog (ook nu nog ben ik een grote voorstander van het verspreiden en uitwisselen van informatie). Na lange discussies kwamen we tot de beslissing om een maandelijks (later een tweemaandelijks) tijdschrift uit te geven. Gewapend met een oude typemachine, schaar en lijm werden onze eerste tijdschriftjes een feit. Het tijdschriftje kreeg de naam 'UFO-WEST Info'. Als ik nu nog die oude dingen van onder het stof haal, denk ik vaak, wat hebben we toch allemaal uitgespookt !! Het amateurisme is in elk van de nummers te vinden. Maar ja, wat wil je van een stel 15-16 jarige knapen, we wisten toen gewoon niet beter. Het moet gezegd dat alles steeds met de beste bedoelingen gebeurde en dat we er ons kostelijk mee geamuseerd hebben. Het waren fijne tijden.

Iedere maand hielden we op zaterdag in Ingelmunster een ledenvergadering en daar kon iedereen zijn of haar vragen of meningen kwijt. Later zijn we verhuisd naar Izegem omdat de zaakvoerder uit Ingelmunster liever op die dag wou sluiten. Die bijeenkomsten waren altijd leerrijk en interessant, dit omwille van het feit dat je telkens opnieuw andere informatie binnenkreeg en ook eens de mening van iemand anders kon horen, en dit allemaal zonder lange brieven te moeten schrijven of lang aan de telefoon te hangen.

Op een gegeven moment was het op Ufologisch gebied zo kalm dat de stroom aan informatie voor het tijdschrift een kritiek laag punt bereikte, zo erg dat het zinloos was nog iets te publiceren. Vandaar dat 3 jaar na het ontstaan van het tijdschrift de uitgave werd stopgezet.

Enkele jaren later kwam er een opvolger van ons eerste tijdschrift en de typemachine had ondertussen plaats gemaakt voor een PC. Onze nieuweling, 'CONTACT', was een succes. Dit op A5-formaat

Fig.1: Het eerste krantenartikel over UFO-WEST Belgium, uit 'De Weekbode' (16 mei 1997)

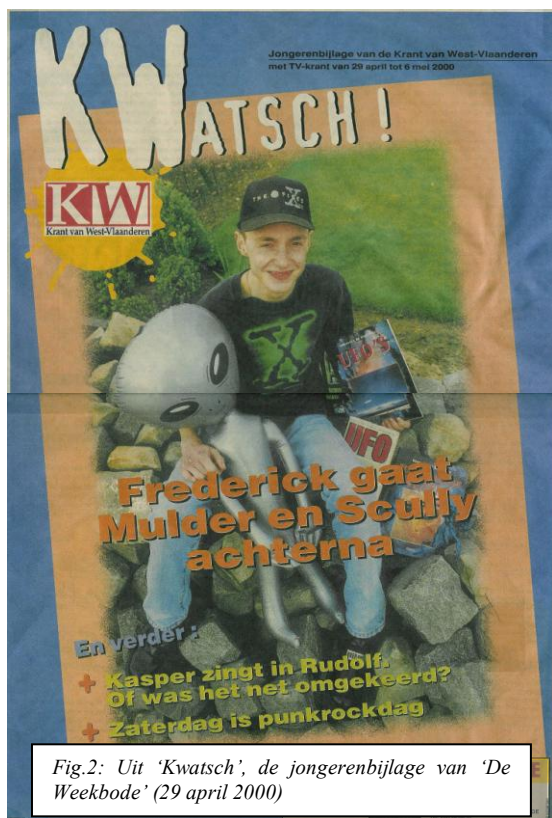

Fig.2: Uit 'Kwatsch', de jongerenbijlage van 'De Weekbode' (29 april 2000)

gemaakte driemaandelijks tijdschriftje ging vlot de deur uit. We probeerden uit onze oude fouten te leren om zo een betere periodiek te publiceren. Ook deze uitgave heeft 3 jaar stand gehouden, tot ik onder de druk ben bezweken. De mensen die ik ken die ook in hun vrije tijd een tijdschrift hebben uitgegeven kunnen dit beamen. De tijdsdruk is enorm. Vaak gaat het ten koste van de kwaliteit van het tijdschrift, en dat wou ik niet zien gebeuren. Wanneer iemand voltijds met deze taak kan bezig zijn is er wel een kans op slagen, maar in die periode ging ik nog naar school, later ging ik werken, en zo was er steeds minder tijd voor UFO-WEST Belgium en het tijdschrift. Anno 2003 werd er een punt gezet achter de uitgave van 'CONTACT'. Het was met spijt in het hart, maar liever in schoonheid stoppen, dan de zaak naar de verdoemenis te helpen.

Het was in die periode van mijn leven dat alles zo snel ging voor me. Ik studeerde af, leerde een meisje kennen, trouwde, en kreeg een zoontje. Tevens was de interesse bij enkele van de UFO-WEST mensen op een zeer laag pitje beland, zodat ik alleen met het vele werk werd geconfronteerd. Ik heb me toen voorgenomen om niet langer de functie van voorzitter

op me te nemen en een stapje opzij te zetten. Ik wilde de groep wel nog adviseren en in het bestuur verder werken. Dit gezegd zijnde namen Tom VANCOILLIE en Tom VAN DER BORGHT mijn taken als voorzitter en hoofdredacteur over. Na een tweetal maanden liep alles jammer genoeg in het honderd en was alle interne communicatie in de war. Ook VANCOILLIE en VAN DER BORGHT zagen het niet meer zitten en er was niemand die deze taken op zich wilde nemen. Vandaar dat we eind 2003 beslisten om een definitieve streep te zetten onder 'CONTACT' en 'UFO-WEST Belgium'. Ieder ging zijn eigen weg. Enkel nog een tweetal mensen uit die periode (waaronder ikzelf) zijn blijven verdergaan met onze interesse voor het UFO-fenomeen. Al de rest hield het voor bekeken.

We zijn als vrienden uit elkaar gegaan, en vaak houden we nog contact met elkaar. Met sommigen heb ik een goede vriendschap uitgebouwd. Dit geschenk alleen al heeft me de voldoening dat alles niet voor niets is geweest. We hebben onze goede en minder goede momenten gekend, maar telkens opnieuw zijn we er samen doorgeraakt. Dat is ook de boodschap die ik aan alle onderzoekers en organisaties wil meegeven: WERK SAMEN. Het is enkel op deze basis dat we tot antwoorden zullen komen. Wat voor zin hebben de discussies tussen pro en contra? Wat hebben deze al verwezenlijkt ??? Na de stopzetting van UFO-WEST ben ook ik in een zwart gat terecht gekomen. Het fenomeen interesseerde me nog wel, maar ik was mijn strijd lust wat verloren. Sinds vorig jaar ben ik voor 200% terug bezig met de UFO-studie. Ik werk op eigen houtje verder, wel in samenwerking met andere onderzoekers en organisaties. Ik leg me vooral toe op veldonderzoek en het samenstellen van meldingsrapporten. Tevens probeer ik alle verzamelde informatie met anderen te delen. Dit gebeurt door middel van rapporten en bundels over een bepaald onderwerp en door het geven van lezingen. Het is vooral ook mijn bedoeling om als spreekbuis het UFO-fenomeen op een nuchtere manier aan de man te brengen.

In het kader van mijn samenwerking met andere organisaties ben ik aangesloten bij CAELETIA (een onderzoeksproject voor niet geïdentificeerde luchtverschijnselen) waar ik onderzoeker en medewerker van ben. Deze organisatie heeft in de loop der jaren al veel mooi werk geleverd en dat onder het

toeziend oog van oprichter Wim VAN UTECHT. Al vanaf het begin dat ik met UFO's bezig heb ik goede contacten met hem en in de loop der jaren is er een goede vriendschap ontstaan. CAELESTIA is momenteel de enige organisatie waar ik vaste medewerker van ben. Hopelijk kan deze samenwerking nog vele jaren verder gaan.

Fig 3: Foto van de laatste bijeenkomst van het UFO-WEST bestuur. Wie zien van links naar rechts: Oliver Deschuymere, Frederick Delaere, Marc Sanders, Geert Vandenberghe, Tom Van Der Borgh (onderaan). (Zomer van 2003)

3. Onderzoekers en hun methodes.

Het fenomeen is zo uitgebreid en onsamenvattend dat dit uitmondt in een enorme verscheidenheid aan standpunten en meningen. De vraag is, welke aanpak is de meest logische en efficiënte?

Deskundigen, geleerden, professoren, doktoren, amateurs, kwakzalvers, gekken, fantasten, extremisten, wie zijn de UFO-onderzoekers? Bij wie komen mensen met een vreemde ervaring vaak terecht? Wat zijn hun ideeën en wat zijn hun onderzoeksmethodes? Na 10 jaar met verschillende onderzoekers samengewerkt te hebben, wordt het tijd om even een profiel van deze mensen op te stellen.

Zoals velen van jullie weten zijn UFO-onderzoekers in drie groepen onder te verdelen: de pro's, de contra's en de neutrale onderzoekers. Het is normaal dat bij het onderzoek van een bepaald onderwerp er altijd verschillende denkpijlers zijn. Het draagt bij tot de discussie en zo vullen de verschillende meningen elkaar aan. Dat kan echter alleen als alle partijen aan een grondige samenwerking doen. En daar ligt nu juist het gevaar en het spijtige gebrek in de Ufologie. De Ufologie heeft reeds vanaf het begin te kampen met een amateuristische look door het gekibbel tussen verschillende partijen en de ondoordachte uitspraken van bepaalde onderzoekers. Je kan de Ufologie zeer goed vergelijken met de politiek. Men houdt er ook een handje boven elkaars hoofd, meestal om daar in de toekomst zelf voordeel uit te halen. Er wordt een nauwe samenwerking beloofd maar verwacht wordt dat de andere partij meer zal bieden dan men zelf moeten geven. Het is vaak een echt circus waar een serieuze onderzoeker of wetenschapper liever niets mee te maken wil hebben. Als ex-medewerker van een politieke partij weet ik goed waarover ik praat. Om deze reden ben ik dan ook bewust uit de politiek gestapt, je weet nooit wie je al dan niet mag vertrouwen. Ikzelf doe totaal niet mee aan de UFO-politiek, ik doe mijn ding en werk met de mensen samen die nuchter genoeg zijn om serieus onderzoek te doen. Ik vond het echter wel nodig om over dit onderwerp te schrijven, want we moeten toegeven dat de 'onderzoekers' van het fenomeen een belangrijke rol spelen in het voortbestaan ervan en de media aandacht rond UFO's.

Toch ben ik iemand die steeds opnieuw pleit om de handen in elkaar te slaan en samen te werken. Het zijn lang niet allemaal blinde gelovers of blinde *debunkers*. Al blijft het moeilijk om iemand als collega goed te leren kennen.

Wij als onderzoekers zitten vaak middenin de ‘UFO-politiek’, zodat de echte reden van onze interesse verloren gaat in zinloze discussies om elkaars ideeën al dan niet in het openbaar af te breken en aan te vechten. Het is zo zielig, beste onderzoekers en het maakt een slechte indruk op personen die de ufologie net leren kennen. Er zullen altijd discussies zijn, dat is geen probleem en volstrekt normaal, zolang deze maar op een gezonde manier gebeuren. Door de jaren heen heb ik mensen weten discussiëren. Enkel onder hen waren vroeger naaste collega’s en vrienden, tot het echt uit de hand liep. Kleuters hebben vaak meer verstand. Elkaar staan afblaffen heeft geen enkele zin. In plaats van elkaar de huid vol te schelden, breng dan toch eens de feiten en onderzoeksresultaten naar voren. En niet van “ik weet dat maar al te goed want ik heb het gelezen in dit boek of dat artikel”. Stel je de vraag “wie is die auteur of onderzoeker?”, neem contact met hem op en oordeel eerst wie die persoon is. Loop ook niet blindelings in de resultaten van bekende onderzoekers. Kijk of het niet de bedoeling van de persoon is om in de *spotlights* te staan. Laten we eens kijken welke onderzoekers er zoal het UFO-fenomeen bestuderen.

In de eerste plaats hebben we de pro’s.

Volgens deze mensen is een bepaald deel van het UFO-fenomeen via een niet natuurlijke of buitenaardse oorzaak te verklaren. Deze mensen staren zich vaak blind op de resultaten van andere ‘bekende’ pro-onderzoekers. Of deze mensen het soms bij het rechte eind hebben laat ik hier in het midden, maar opnieuw geldt hier de regel: wie is die persoon?

Velen van de pro-aanhangers geloven dat het UFO-fenomeen op de een of andere manier samenhangt met buitenaardse krachten of bezoekers. Er zijn inderdaad een aantal getuigenissen, foto’s, video’s, enz.. die een degelijke verklaring zouden kunnen ondersteunen. Maar daar moeten de nodige HARDE BEWIJZEN voor aangebracht worden, en deze zijn tot nu toe nog steeds niet opgedoken. Geruchten, misverstanden, mogelijke bewijzen, vooraanstaande getuigen, .. zo zijn er in de Ufologie wel tientallen, maar vormen ze het echte bewijs??? Vele pro-aanhangers grijpen dan naar hun stokpaardjes zoals: “Die getuige was een piloot van het leger of een vooraanstaand politiekier. Hij zal niet zomaar met zo’n verhaal naar buiten komen.” Velen vergeten dat piloten, politiekiers, rijkswachters, enz... ook maar gewone mensen zijn met hun eigen meningen of gedachten en dat er onder hooggeplaatsten ook fanatieke *believers* zitten. Het is dus niet omdat iemand geleerd, hooggeplaatst of bekend is, dat deze het bij het rechte eind heeft of de waarheid spreekt. Waar blijft de 100% authentieke foto of video? Neem alles met een grote kilo zout in de Ufologie. Was het niet dat een deel van de getuigenissen niet verklaard kan worden, dan zou het ras van de pro-aanhangers al lang uitgestorven zijn. Het is hun laatste strohalm om het mysterie rond het fenomeen levendig te houden.

Onze tweede groep zijn de Contra’s.

Voor deze mensen is er van een buitenaardse invloed geen sprake. Zij nemen aan dat alles met rationele aardse zaken te verklaren valt. Deze *debunkers* worden vaak aanzien als de tegenstanders van het UFO-onderzoek. Dit is echter enkel en alleen de oorzaak van enkele extremisten. Net het tegenovergestelde van de *believers*, voor deze mensen moet het fenomeen zo snel mogelijk verdwijnen. Sommigen zijn blind en doof voor bepaalde ‘feiten’ die bij UFO-meldingen naar voor komen. Ze praten er met grote omwegen van weg of nemen de feiten gewoonweg niet op de tong. Zolang hun denkbeeld maar volledig blijft en ze niet moeten uitwijken naar een buitenaardse verklaring, is alles goed. Gelukkig zijn er ook enkele nuchtere onderzoekers en organisaties die wel goed en grondig werk leveren naar het fenomeen. Verschillende meldingen worden door de inzet van deze mensen verklaard. Al twijfel ik of hun verklaringen altijd correct en volledig zijn. Hun kritiek is nuttig omdat het onderzoekers aanzet tot beter presteren, en dat is voor het grootste deel van deze mensen wel het geval. De meeste contra’s hebben de neiging feiten te negeren en zich blind te staren op hun eigen wereldbeeld.

De derde groep betreft de neutrale groep.

Van deze groep heb ik vaak het idee dat ze helemaal niet bestaat. Deze mensen willen overkomen als nuchtere personen die zowel pro als contra willen aanhoren en zich niet definitief uitspreken over het fenomeen. Dit lijkt me de ideale groep van mensen om uiteindelijk tot correcte antwoorden te komen. Op deze manier gelooft men niet alles klakkeloos. Men durft feiten onder ogen zien en een kritisch onderzoek voeren.

In de verschillende jaren dat ik met UFO's bezig ben moet ik met spijt in het hart bekennen dat ik nog maar weinigen ben tegengekomen die ik tot deze groep kan rekenen. Vele mensen die ik ken zullen teleurgesteld zijn, maar het is zo. Als je enkele keren met deze 'neutralen' hebt gesproken vormen ze vroeg of laat toch een mening over het fenomeen, of deze nu pro of contra is speelt geen rol. Daar gaat de neutrale deskundige. Ook al lijkt dit de ideale groep, ik vrees dat het fenomeen te ingewikkeld is om volledig neutraal te kunnen handelen. Automatisch spelen de geestelijke ingesteldheid, de kennis, de godsdienst, enz.. een te belangrijke rol om dit te volbrengen. Om af te sluiten kan ik stellen dat deze groep jammer genoeg eerder een zeldzaamheid is.

Nu we de drie grote partijen van de ufologie gezien hebben, is menig lezer al verbaasd waar ze in terechtgekomen zijn. Het is allemaal niet zo deskundig en uitgewerkt zoals het door de media vaak voorgespiegeld wordt. Toch met alle respect voor de drie groepen. Iedereen is vrij om zijn mening na te leven en te verspreiden op zijn manier. Wie ben ik om iemand de mond te snoeren. Vele onderzoekers die dit wel bij anderen doen moeten eerst zichzelf wat beter leren kennen. Wat zijn de bewijzen, rapporten, enz.. waarop pro en contra elkaar aanvallen. Het fenomeen is tot op de dag van vandaag onverklaard gebleven. Hier en daar zijn er wel enkele meldingen verklaard, maar een alles omvattende verklaring is er nog niet gevonden. Volgens mij zal deze er nooit komen, want het UFO-fenomeen is niet zomaar met een verschijnsel of toestel te verklaren, daarvoor is de verscheidenheid aan gemelde verschijnselen te groot.

Voor het onderzoek van die meldingen heeft iedere onderzoeker zo zijn eigen methode. Een echte standaard aanpak bestaat er niet en van een opleiding is al helemaal geen sprake. Dit is eveneens een reden waarom het grote deel van de meldingen geen verklaring krijgt. De kennis moet door de onderzoeker vooral zelfstandig worden opgedaan. Vooral het lezen van literatuur die los van het UFO-onderwerp staat is leerzaam en interessant. Daarvoor verwijs is U graag door naar boeken over meteorologie, natuurverschijnselen, psychologie, fysica, enz.. boeken met een zekere wetenschappelijke waarde. Daarnaast is een goede kennis van de bekende en minder bekende UFO-gevallen een groot voordeel. Daarom zijn bepaalde UFO-boeken de moeite om te lezen.

Met de jaren zal een onderzoeker blijven evolueren en kennis opdoen. Hoe meer men met iets bezig is, hoe meer men te weten komt. Dat lijkt vanzelfsprekend maar is lang niet altijd het geval bij de meest extreme aanhangers van de pro's en contra's, bij wie kennis en visie niet altijd evolueren.

Persoonlijk vind ik niet dat er een soort cursus tot UFO-onderzoeker moet komen. Het heeft geen zin om mensen les te spellen over een verschijnsel dat voor de wetenschap niet bestaat. Mensen dwangmatig leerstof inprenten, werkt niet. Het is de onderzoeker zelf die zijn interesse en kennis zover wil laten evolueren tot hij zelf wil. Op die manier onderscheiden we de dag van vandaag de degradaties van kennis bij UFO-onderzoekers.

Het is aan de geïnteresseerde zelf om een oordeel te vellen in welke groep van UFO-mensen je het best past. Simpel ligt dit niet, het onderwerp zelf is trouwens ook niet simpel te verklaren en te begrijpen. De enige raad die ik u bij uw keuze kan geven is, lees veel (vooral onderzoeksresultaten van bepaalde organisaties en onderzoekers), laat u niet misleiden door 'Hollywood-verhalen', en bekijk alles twee keer op een nuchtere manier. Als alles duidelijk is en u de bewijzen van een bepaalde groep sterk genoeg vindt, maak dan een keuze. Laat ook steeds plaats om overtuigingen bij te schaven of te vervangen als het bewijsmateriaal daartoe aanleiding heeft. Wees nuchter, niet blind.

4. De mensen komen aankloppen.

Steeds meer mensen durven de stap te zetten om met hun ervaringen naar buiten te komen. Deze positieve verandering in de mentaliteit, leidt tot een stroom van meldingen

Door de jaren heen zijn er steeds meer mensen die de stap durven zetten om met hun ervaringen naar buiten te treden en hulp zoeken bij UFO-groepen of onderzoekers voor eventuele verklaringen, of gewoon om hun verhaal aan de wereld kenbaar te maken.

Door de jaren heen heb ik tientallen meldingen binnenkregen, maar ik heb ze lang niet allemaal onderzocht. Vaak omdat bepaalde essentiële zaken die nodig zijn voor een grondig onderzoek ontbraken (soms ook haken getuigen af). In dit hoofdstuk laat ik u mee genieten van enkele van die interessante meldingen die door omstandigheden niet verder onderzocht zijn geweest, maar die ik toch interessant vond om ze op een rijtje te zetten. In hoofdstuk 5 worden enkele onderzochte gevallen belicht.

Wemmel – de nacht van 11 op 12 augustus 1995

In de loop van 1995 ontving ik van een getuige een brief met daarin het volgende:

Het was de nacht van zaterdag 11 of zondag 12 augustus 1995 omstreeks 3u50.

Het was snikheet die nacht. Mijn vrouw en ikzelf sliepen op een matras op de vloer in de living, omdat het tweede verdiep waar wij anders sliepen, een opknopbeurt onderging.

Omstreeks 3u35 werd ik wakker gemaakt door de schepershond van mijn ouders die mij in het aangezicht begon te likken en absoluut naast mij wou komen liggen, ondanks die ongelooflijke hitte. Er was nauwelijks plaats, maar de hond drong aan tot hij een plaatsje kon veroveren onder de sofa.

Na de kuren van de scheperhond Mira probeerde ik terug te gaan slapen. Op het ogenblik dat ik bijna aan het indommelen was, hoorde ik plots een zoemend gebrom (aangezien ik een hekel heb aan insecten, wespen, muggen of ander gespuis zette ik me onmiddellijk recht omdat ik dacht dat het hier om een zwaar soort insect ging), doch het zoemend gebrom kwam zeer snel dichterbij en ik was toen zeer klaar wakker.

Plotseling zag ik voor mij door de ventilatiegaten van de licht opgetrokken rolluiken een zeer helder ovaalvormig helder en scherp wit licht dat naar rechts voortbewoog aan een relatief lage snelheid. Ik schat ca 80 km/uur. Het ding kon ook niet hoog gevlogen hebben gezien ik op de vloer lag en in de bovenste rijen van de rolluikverlichting duidelijk een ovaalvorm zag. Ik schat op een hoogte van ca 60 à 70 cm.

Nadat ik dit object gezien had, kon ik het eerste uur niet meer slapen. Ik heb na het voorval mijn vrouw wakker gemaakt om haar alles te vertellen maar zij had meer zin om verder te slapen.

Wat mij ook opgevallen is, is het feit dat de UFO, dewelke wel degelijk een enorm krachtige krachtbron moet gehad hebben geen echo-geluid had. Dat weet ik zeker omdat het die nacht zo zwoel was dat, vanwaar ik lag, op kilometers in de omtrek een ziekenwagensirene kon horen alsook sterk optrekkende motorfietsen (type racebaan machine) terwijl de UFO eigenlijk pas echt te horen was omdat hij zeer dicht voorbij vloog. Het geluid deed mij denken aan dat van een elektro transformator maar dan veel zwaarder.

Ik weet zeker dat het een krachtvolle energiebron was omdat ik me herinner dat wanneer de UFO voorbijvloog, de matras lichtjes trilde.

Wat mij onlangs opviel was die reclame van De Gouden Gids waarop een UFO-foto afgebeeld is, je weet wel "het bestaat als het in de gele gids staat".

Het licht dat onderaan de UFO te zien is, dus de energiebron, komt volledig overeen met het soort licht dat ik gezien heb. Daarom vroeg ik me af of die foto echt zou zijn. Gezien de positie van waaruit ik die nacht heb kunnen observeren, verwondert het mij helemaal niet dat ik eerder de uitstraling en het licht zou waargenomen hebben van de krachtbron van de UFO en niet het toestel zelf, maar de onderkant ervan.

Hypothesen waarom ik zeker ben dat het om een UFO ging:

- *Geen echo geluid: straalmotoren of schroefaangedreven toestellen hoort men vanop kilometers afstand.*
- *De hond van mijn ouders leek zeer onrustig wat erop zou kunnen wijzen dat de hond iets aanvoelde door zijn scherpere zintuigen.*
- *De lichtuitstraling was een bundel en zeer intens; gewonen luchtvaarttoestellen zijn daartegen minimaal verlicht en meer verdeeld.*
- *Stel dat het een geheim militair toestel was: zou men dit dan testen boven dicht bevolkte zones? Zou men dan zo laag vliegen? Militaire toestellen camoufleert men meestal gezien het licht; gezien de intensiteit van het licht geloof ik nooit dat het om een militair project ging.*

Het was in ieder geval een unieke ervaring. Spijtig dat ik niet meer gezien, gevoeld en aangevoeld heb, maar aan de andere kant zeg ik, als ik 10 minuten eerder ingeslapen was, had ik waarschijnlijk niets gezien.

*Getekend,
De getuige.*

Kort na het ontvangen van deze brief werden aanvullende vragen richting de getuige verstuurd, maar we kregen sinds dien geen enkele reactie meer. Ook latere pogingen draaiden op niets uit. Toch buigen we ons even over de waarneming en proberen we het één en ander op een rijtje te zetten.

De getuige vertelt ons dat de hond van zijn ouders nogal onrustig werd en hem wekte uit zijn slaap. Volgens de getuige misschien omdat “de hond iets aanvoelde met zijn scherpere zintuigen”. Het kan inderdaad zijn dat de hond het toestel al op voorhand hoorde afkomen en wat ongerust was. Net zoals kort voor een onweersbui een hond zich ook angstig kan gedragen. Vreemd lijkt me dit niet en het maakt de waarneming dan ook niet meteen unieker.

Het spijtige aan de hele zaak is dat de getuige helemaal geen object of verschijnsel heeft waargenomen. Enkel een fel licht door de rolluiken heen. Het word dus zeer moeilijk om een sluitende verklaring voor de hele zaak te vinden, zonder een echte waarneming van de getuige hebben we niet veel materiaal om op verder te werken. Vandaar ook dat een uitgebreid onderzoek hier niet aan de orde is.

Mijn eerste indruk van de hele waarneming is dat het om een voorbijrijdend of laag overvliegend toestel moet hebben gegaan (passerende wagen, helikopter?) . Het feit dat de getuige zich op de grond (matras) bevond sluit een vliegtuig al snel uit. We houden hierbij rekening dat de getuige plots wakker werd, waardoor gehoor en zicht niet optimaal zijn, evenals met het feit dat de getuige erg angstig was. In zulke omstandigheden laat het inschattingsvermogen het vaak afweten.

Dit alles samen laat bij mij het vermoeden rijzen dat we hier te maken hebben met een niet al te vreemde observatie van een of ander voertuig dat met zijn verstralers door de rolluiken heen scheen. Door de ongewone situatie waarin de getuige zich bevond, kwam dit als zeer vreemd over. Het lijkt me ook vreemd dat het geluid zijn vrouw niet genoeg interesseerde om zelf ook even te kijken, terwijl de getuige toch spreekt van ‘een zwaar geluid van een elektro transformator’.

M.I.B. (Men in Black) actief in België

Het was in 2001 dat ik een vreemd mailtje in mijn mailbox vond. Ik wist al een hele tijd van de verhalen die de ronde deden rond de Men In Black. De zogenaamde vreemde mannen die opduiken net na een UFO-waarneming en die de getuige vaak bedreigen, mochten ze iets over hun ervaring vertellen. Vaak wordt beweerd dat deze mannen zich vreemd gedragen en zeer onmenselijk overkomen. Meldingen van MIB in België komen niet elke dag voor. Toch kreeg ik in 2001 een mail van een bezorgde man. De inhoud ervan vindt U hieronder.

*Ik ben een vierendertig jarige man en heb de grootste tijd van mijn leven gereisd. Ik heb heel wat voorwerpen gezien die verre van op een vliegtuig leken, laat staan dat ze het waren. Maar die dingen heb ik altijd al normaal gevonden en niet de moeite genomen om ze te rapporteren. Trouwens, ik denk dat ze dan toch hier of daar een verklaring zouden geven, waarvan ik zelf al weet dat ze maar iets zeggen. Wat mij altijd is bijgebleven is een waarneming met kort daarna drie mensen die héél menselijk probeerden te doen, geheel in zwart gekleed. Ik kende toen nog de expressie M.I.B. niet. **MAAR HEB TOEN LATER WEL BEGREPEN DAT HET OM DIE MANNEN IN ZWART GING.** Maar allé zo'n vaart zal het nu ook niet lopen zeker. U mag mij echter steeds contacteren op mijn email adres.*

Aangedaan door de dreigementen zocht de man via het Internet naar een onderzoeker die hem verder kon helpen om zijn ervaringen te aanhoren en van die mannen in het zwart verlost te geraken. Toen kwam hij bij mij terecht. Hij was zeer blij dat ik interesse had in zijn verhaal. Ik wilde er best meer van weten, en hij zou mij spoedig opnieuw aanschrijven om zijn ervaringen met mij te delen, maar ik moest even geduld hebben: hij wilde even wachten tot hij geen last meer had van deze mannen.

Nu 5 jaar later wacht ik nog steeds op een antwoord van die man. Verschillende pogingen om zelf contact met hem op te nemen leverde niets op. Zijn emailadres bleek niet meer te bestaan. Ik sta zeer kritisch tegenover het verhaal van de man, toch is er iets wat me altijd bijgebleven is, en dat ik tot op de dag van vandaag nog steeds vreemd vind. Vanaf de dag dat ik de mail van de man ontvangen had, bleek dat er iemand iedere dag opnieuw vanuit een andere computer mijn emails had gelezen. De emails waren immer geopend alvorens ik ze had gelezen. Slaat mijn fantasie nu op hol of niet? De kans is zeer groot van wel. Iedereen die een beetje op de hoogte is van computers en Internet kan wel een code van een emailgebruiker kraken. Ik laat dit vraagstuk hier volledig open en iedereen moet voor zich uitmaken hoe vreemd dit is. Ik ben er alvast gerust in dat de "MIB" mij niet zullen komen ontvoeren of het zwijgen zullen opleggen.

Zwevezele – de nacht van 15 op 16 september 2000

Op een gegeven moment kreeg ik een waarneming binnen die meteen mijn volle aandacht kreeg en me zeer interessant leek voor verder onderzoek.

Het betrof een politiecommissaris uit West-Vlaanderen die samen met zijn vrouw een enorm gevaarte boven de autostrade hadden gezien. Ze kwamen van een huwelijksfeest (om 3uur s' morgens) en waren met de wagen op weg naar huis toen ze op de A17 ter hoogte van Zwevegem een vreemde blauwe schijf in de lucht zagen. Naarmate ze het verschijnsel naderden konden de twee getuigen enkel de onderkant van het verschijnsel waarnemen. Het bleek te gaan om een blauwe schijf met aan de rand blauwe vlammetjes die met de wijzers van de klok rond de schijf draaiden. In het midden van de schijf was een kruis te zien dat in tegenovergestelde richting met dezelfde snelheid van de vlammetjes draaide. Het verschijnsel bewoog zich met de snelheid van een vliegtuig. Volgens de getuigen heeft het verschijnsel hen 10 minuten gevolgd. De waarneming eindigde door het feit dat de getuigen de autostrade moesten verlaten en het verschijnsel nadien niet meer hebben gezien.

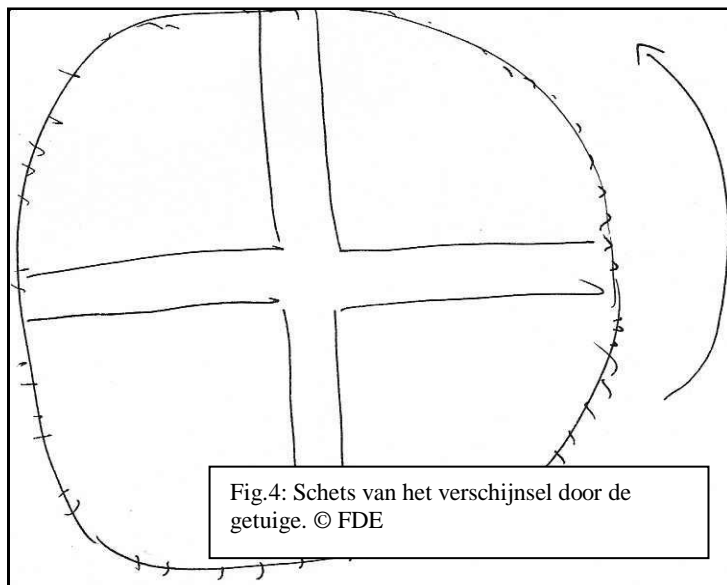

Fig.4: Schets van het verschijnsel door de getuige. © FDE

Geïnteresseerd door deze waarneming nam ik meteen contact op met deze getuigen en bracht hen een bezoekje. Toen het echtpaar echter de voordeur van hun woning opendeed zag ik meteen hoe hun gelaat vertrok. Niet dat ik zo aards lelijk ben, maar mijn jeugdige leeftijd deed me blijkbaar de das om. De politiecommissaris had waarschijnlijk een deskundige in een strak pak verwacht, niet een schooljongentje dat door zijn moeder gebracht wordt om enkele vragen over een waarneming te stellen. Ik zag meteen dat ze ontgoogheld waren. Volgens mij is dit ook de reden waarom het interview niet vlot verliep. En dat de melding ook niet verder is onderzocht. Na het eerste interview waren er nog een aantal belangrijke zaken (plaatsbezoek met de getuigen, afzonderlijke interviews,...) die moesten afgewerkt worden. Een nieuwe brief aan de getuigen leverde geen enkele reactie meer op.

Meteen schreef ik bevriende onderzoekers en organisaties aan om na te gaan of er die dag nog andere mensen iets gemeld of gezien hebben die lijkt op de beschrijving van deze getuigen. Geen enkele andere waarneming werd gemeld.

Kort na het binnenkrijgen van deze waarneming werd ik gevraagd als gastspreker voor een programma op Radio 2 te Kortrijk. Het was de bedoeling dat het vooral ging over UFO-waarnemingen in West-Vlaanderen en het onderzoek dat ik er naar deed. Ik vertelde toen ook de bijzondere waarneming van de politiecommissaris en diens vrouw. Enkele dagen later kreeg een email binnen met het volgende commentaar:

Geachte,

Ik heb een bijzondere ervaring opgedaan in Uw interesse domein.

Aanvankelijk dacht ik samen met mijn vriendin dat het onze fantasie was die wat op hol sloeg, doch toen ik vorige week op de radio het verhaal van die politiecommissaris hoorde kreeg ik er wel even kippenvel van.

Hebben we dan toch niet gefantaseerd?

Strictu sensu geloof ik er totaal niet in, doch wat wij zagen was niet normaal. Misschien doe ik er niet zo goed aan dit te vertellen. Ik ben een arts en normaal niet vrij beïnvloedbaar voor paranormale zaken, doch dit bracht mij even van mijn voetstuk.

Is het mogelijk mij een stuk van het verhaal van de politiecommissaris te doen in retour?

Dank

Omdat ik het getuigenis van de arts niet wilde beïnvloeden, stuurde ik hem geen stuk van het verhaal toe, maar vroeg hem om eerst even samen te komen voor een interview. Ik hoorde van deze getuige echter nooit meer iets terug.

Deze waarneming werd dan wel niet uitgebreid onderzocht, er is toch een natuurverschijnsel dat voor een eventuele verklaring kan dienen. Dat van nachtelijke windhozen die zwaar elektrisch geladen zijn.

De meteorologische gegevens voor die nacht bieden ons een gunstig toestand waardoor het natuurverschijnsel hiervoor in aanmerking komt. Interessant is te weten dat er die nacht van 15 op 16 september hevige onweders van west naar oost over België trokken. Tenminste twee windhozen werden daarbij opgemerkt. Verder vermeld waarnemer “WSH” uit Hillegem (bron HALO) dat, “rond half tien”,

“de hemel wel in brand leek te staan” en “de elektrische activiteit buiten proportie was met 25 ontladingen per minuut”. Dezelfde waarnemer voegt er nog aan toe dat “**de kleur van de bliksem overwegend blauw was terwijl de ontladingen bijna alleen van het horizontale type waren**”. We komen hierbij dicht in de buurt van de blauwe vlammetjes die de getuige ons meld.

GANTOIS en DE LOORE schrijven hierover: “Bij windhozen komen indrukwekkende elektrische verschijnselen voor. De as van de ‘slurf’ van een tornado of windhoos vormt een elektrisch geleidend kanaal waardoorheen gemiddeld 20 bliksemflitsen per seconde schieten. Als men aanneemt dat er per

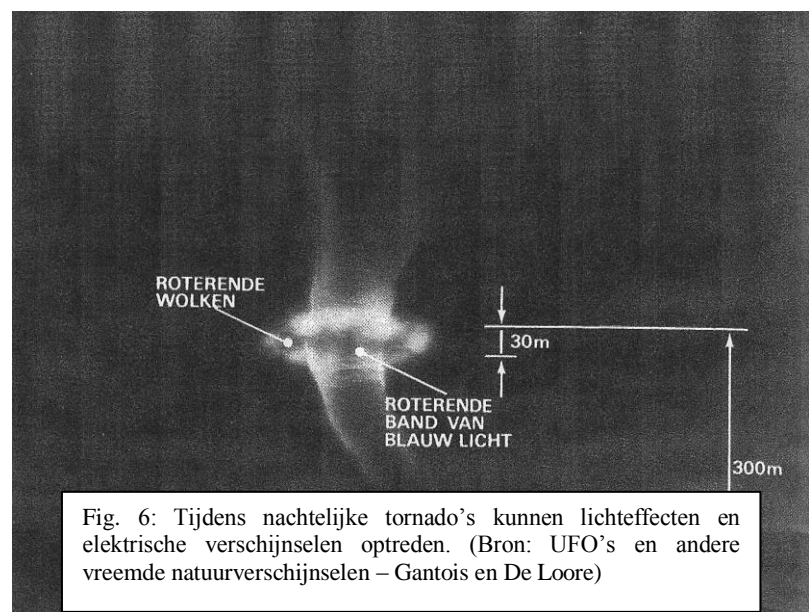

Fig. 6: Tijdens nachtelijke tornado's kunnen lichteffecten en elektrische verschijnselen optreden. (Bron: UFO's en andere vreemde natuurverschijnselen – Gantois en De Loore)

bliksemschicht gemiddeld een lading van 20 Coulomb verplaatst wordt, dan loopt er een stroom van 400 Ampère door de slurf van een tornado! Zo wordt er een gemiddeld elektrisch vermogen ontwikkeld van 2×10^{10} W. Deze schatting ligt echter nog erg aan de lage kant! Bij een tornado treden uiteraard lichteffecten op. Verschillende gerapporteerde UFO's bleken niet méér te zijn dan zulke lichtgevende tornado's waarvan de slurf de grond nog niet had bereikt. Tussen de grond en de wolk bestaat er immers een sterk elektrisch veld, en de krachtige elektrische stroom in de slurf veroorzaakt een magnetisch veld loodrecht op dit elektrisch veld. Op de geïoniseerde deeltjes in de nabijheid van de slurf moeten dus Lorentzkrachten werken. Ook zullen er in de nabijheid van tornado's magnetische en elektrische storingen voorkomen."

Het overgrote deel van de nagetrokken meteorologische gegevens zijn zeer interessant om deze waarneming als een zeldzaam natuurlijk fenomeen te verklaren. Mocht al deze informatie echter niet voorhanden zijn geweest, dan was deze waarneming naar alle waarschijnlijkheid onverklaard en als bijzonder vreemd geklasseerd geworden.

Antwerpen, zomer 2002 - Contact met buitenaardsen

Het was in juli van dat jaar dat ik op een zekere dag telefoon kreeg van een vrouw uit Antwerpen. Aan haar spraak te horen was ze duidelijk niet van Vlaamse afkomst, op sommige momenten kon ik haar moeilijk begrijpen. (haar zinsbouw was soms niet helemaal correct waardoor ik haar moeilijk begreep.) Uit haar verhaal kon ik afleiden dat ze reeds enkele jaren contact had met buitenaardsen en dat ze me dringend wilde ontmoeten. Ze had belangrijk nieuws voor me en kon dit niet doorgeven via de telefoon. Naar eigen zeggen werd ze door de CIA in de gaten gehouden. We regelden een afspraak aan het station in Antwerpen waar ik haar zou ontmoeten en waar we uitgebreid over haar contacten zouden praten. Enkele weken na het telefoongesprek reisde ik af naar Antwerpen in hoop meer te weten te komen over de bizarre beweringen van de nog onbekende vrouw.

Nadat ik in het station aangekomen was, werd mijn aandacht getrokken door een zenuwachtige dame van, ik schat, midden de dertig. Ze snelde mijn richting uit en schudde me de hand. Ze vertelde me wie ze was en vroeg om in de buurt naar een café te gaan om het gesprek verder te zetten. Omdat ik alle interviews op band opneem vroeg ik haar een rustige plaats op te zoeken. Maar ze wilde enkel naar één plaats en dat was een enorm luidruchtig café nabij het station. Omdat ik geen andere keuze had stemde ik daar mee in. Van een bandopname kon in die omstandigheden jammer genoeg geen sprake zijn.

Daar aangekomen vertelde vrouw me een zeer verwarrend verhaal over buitenaardsen die haar verschillende keren per week bezochten in haar slaapkamer en die haar dan meenamen naar hun ruimteschip. Ze begon allerlei namen van rassen en planeten op te sommen. In haar enorme zenuwachtigheid sloeg ze deze namen steeds door elkaar en veranderenden ze soms van naam. Ze beweerde dat de CIA van de zaak afwist en dat ik haar enige hoop was om haar verhaal aan de buitenwereld kenbaar te maken en de wereld te redden van de onderhang. Dit was dan ook de enige keer dat mij gevraagd werd om de wereld te redden.

In 2003 zo beweerde de vrouw, zouden de ruimteschepen naar de aarde afdalen en overal ter wereld boven de grote steden gaan hangen om van daaruit ons aan te vallen en te vernietigen. De CIA had namelijk hun samenwerking met de buitenaardsen verbroken en dit zou het einde van de mensheid betekenen. Omdat de CIA van de ontmoetingen tussen de vrouw en de buitenaardsen afwist, zouden deze haar het zwijgen opleggen zodat niemand haar verhaal ooit te horen zou krijgen.

Na ons gesprek gaf de vrouw me haar adres en beloofde ik haar te schrijven met aanvullende vragen voor een eventueel onderzoek. De week daarop schreef ik haar een brief met de vraag of ik even zelf mocht langsgaan om de buitenaardsen met mijn eigen ogen te zien en deze te fotograferen. Ik stuurde haar eveneens een wegwerpfototoestel op zodat ze zelf reeds enkele foto's kon nemen.

Kort na het versturen van mijn brief en het fototoestel belde de vrouw me op. Ze vond het zeker geen goed idee dat ik langs zou gaan, want de buitenaardsen kwamen enkel voor haar, en de kans was ook groot dat ik hen toch niet zou kunnen zien, want alleen zij kon “op deze frequentie kijken”, anderen niet. Ook het fototoestel ging ze niet gebruiken, want het was onmogelijk om de wezens te fotograferen.

Ik had nu echt de kans om met de buitenaardsen in contact te komen en nu moet het toch wel lukken zeker dat ik een verkeerde bril draag om ze te zien en die wezens bovendien niet fotogeniek zijn ook. Zoals je verder in dit overzicht zult lezen gebeurt het vaker dat mensen die veelvuldig UFO's of buitenaardsen zien beweren dat andere mensen deze niet kunnen waarnemen. Laat me toe te stellen dat dit een nogal gemakkelijke uitvlucht is om andere mensen toch van hun gelijk te overtuigen. Maar wat de geloofwaardigheid van het verhaal totaal de grond in boort, is wel het verhaal van de buitenaardsen die in 2003 de aarde zouden aanvallen. De beschrijving van de vrouw loopt bijna gelijk met het verhaal uit de UFO-film ‘Independence Day’ die dateert van 1996. In deze SF-film zien we inderdaad hoe enorme UFO's boven de belangrijkste wereldsteden gaan hangen en dan allemaal op hetzelfde moment een verwoestende straal afvuren in een poging om de aarde te vernietigen.

Mooi verhaal, maar overtuigd ben ik totaal niet. Had ik de kans gehad, dan had ik met veel interesse deze zaak tot op het bot onderzocht. Maar als de getuige niet meewerkt kan er moeilijk iets bereikt worden. Daarbij komt nog, dat er nu (anno 2006) nog steeds geen buitenaardse aanval heeft plaatsgevonden.

Oudsberg 1997 – ongeveer 60 UFO-waarnemingen

Het moet ergens midden 1997 geweest zijn dat ik de eerste brieven ontving van een zekere M.S. (die later medewerker van UFO-WEST Belgium is geworden). M.S. beweerde verschillende keren UFO's te hebben waargenomen nabij de Oudsberg (een natuurreservaat gelegen nabij Opoeteren, Neerglabeeek, Opglabeeek). Hij ging oorspronkelijk naar de Oudsberg om vogels te observeren, maar al snel werd het waarnemen van vreemde lichten aan de hemel een ware obsessie. Zo ging de man vaak nachtenlang buiten zitten om naar UFO's te zoeken. Tientallen brieven volgden, vaak samen met videocassettes die beelden van de vreemde lichten bevatten. De waarnemingen werden gedaan vanaf juni tot oktober. Ik schat dat het om ongeveer 60 waarnemingen moet gaan.

Geïnteresseerd door wat de man me schreef wou ik maar al te graag even met hem meegaan om 's nachts naar deze vreemde verschijnselen te gaan kijken. Jammer genoeg vertelde hij me dat deze tuigen enkel voor hem kwamen en dat deze zich aan mij zeker niet toonbaar zouden maken. Gefrustreerd door het feit dat mijn kans om nu toch eens die UFO's te zien verkeken was ben ik eens begonnen om de interessantste waarnemingen op een rijtje te zetten.

De onderstaande meldingen zijn een greep uit enkele van de brieven die M.S. me toestuurde. Al snel word duidelijk hoeveel vreemde verschijnselen de man soms op een enkele avond vaak ziet.

Vrijdag 27 juni 1997

Om 22u15: Ik bevind mij vanaf 20u30 op de Oudsberg te Opglabeeek. Ik kom achter de struiken uit en zie ineens een fel wit licht in het westen boven de dennendbossen, 1 minuut stilhangend, dan langzaam naar rechts bewegend, naar het noorden, 1 minuut te zien, ook iets erachter vliegtuig te zien in dezelfde richting, licht vertrekt waarschijnlijk door vliegtuig en het licht verdwijnt achter de wolken. Het witte licht was groter dan vliegtuiglicht en schitterde gelijk een ster, maar dan feller en groter.

Waarneming van 22u15 tot 22u17. Ik had een verrekijker bij 12x50 en gewone kodak, geen foto's gemaakt, te ver af, enkele kilometers. Het weer was lichtbewolkt, geen wind.

Om 22u58: opnieuw wit lichtje in westen, ditmaal kleiner boven dennenbossen, beweegt zich langzaam naar rechts, (noorden) 1 minuut en dan weer naar links (zuiden) 2 minuten en verdwijnt dan, terwijl ik het waarneem, vergroot en verkleind het licht zich tegelijkertijd.

Om 23u29: Eerst wit licht te zien, dan vermeerderd het zich, uit het wit licht komt groen licht en rood licht, dan vliegen er drie lichten langsheen in het westen, wit, rood en groen, eerst gaan ze naar rechts (noorden) en dan weer naar links (zuiden) boven dennenbossen, en verwijdert zich dan tot niets meer te zien is, dit alles heeft 9 minuten geduurd, enkele kilometers van mij af, waarneming van 23u29 tot 23u38.

Zaterdag 28 juni 1997

Om 23u02: wit licht ineens in westen vanuit Oudsberg, boven de dennenbossen, verkleind en vergroot en schitterd, terwijl het 2 minuten op dezelfde plaats blijft hangen, en vliegt dan langzaam naar rechts (noorden) 2 minuten is dat te zien, en is dan verdwenen, gisteren heb ik dat ook gezien. Het is helder tot lichtbewolkt, windstil, afstand van de waarneming enkele kilometers. Deze waarneming heb ik opgenomen met videocamera, die ik bij me had terwijl het licht stilstond, helaas ging het bandje af en heb ik enkel het begin. Ik ook weer de verrekijker en kodak bij.

Om 23u30: Opnieuw ineens komt fel wit licht tevoorschijn in westen boven dennenbossen enkele malen groter dan ster. 1 minuut erna verschijnt er een nieuw licht, een kleiner licht, een beetje verder naar rechts dan het eerste dat nog steeds op dezelfde plaats hangt. Ook dit tweede licht blijft op dezelfde plaats hangen terwijl er opnieuw een derde licht verschijnt. Dan beweegt het tweede licht plots naar rechts (noorden), ook het derde licht gaat naar rechts. Het eerste licht volgt nu ook (na 5 minuten) naar rechts. Nu zie ik dus drie lichten die naar het noorden vliegen, om 23u42 verdwijnen ze achter de dennenbossen, alvorens nog achtervolgd door twee vliegtuigen.

Om 1u04: nieuwe waarneming, Meeuwen-Plockroy in het westen boven bossen, redelijk groot wit licht en rood licht langseen. Zeer langzaam bewegend naar het noorden, om 1u06 verdwenen achter bossen.

Zondag 27 juli 1997

Om 22u25: op de Oudsberg te Oplabeek in westen wit, rood en geel licht uitstralend, groter als ster, schittert feller en dan minder fel, blijft op dezelfde plaats hangen. Om 22u26 kleiner als ster. Om 22u27 verdwenen achter bossen.

Om 22u39: rood, wit licht in zuidwesten. Een licht dat twee kleuren uitstraalt boven dennenbossen, iets groter als ster, blijft op dezelfde plaats hangen. Om 22u43 verzwakt het licht, gaat zeer langzaam naar rechts en verdwijnt.

Om 22u57: Eerst in het zuiden 3 witte lichten in een driehoek (zie tekening) en een rood knipperlicht boven het bovenste. Dan om 22u58 verandert dit in drie lichten, groter als ster, dat wit, rood en blauw uitstraalt. Dit aller gebeurd naast wit lichtje dat daar al staat van 22u57. Eerst dacht ik dat dit een ster was, maar om 23u voegt het driedelig licht zich bij het driedelige licht. Nu begint het object feller te knipperen en gaat het ineens snel enkele meters recht omhoog en gaat dan zeer langzaam naar links (oosten). Tot 23u13 te zien en dan verdwenen. Wat ik bij deze waarneming nog vergeten te vermelden heb en wat toch zeer belangrijk is, is dat ik de eerste minuut van de waarneming ook een vorm heb

kunnen zien waar deze lichten aan vastzaten. Deze vorm was lichtgrijs van kleur en trok op een paasklok. Met het blote oog kon ik dit niet zien, enkel met mijn verrekijker.

Dinsdag 21 oktober 1997

Om 19u10: Vertrokken met de fiets naar de Oudberg. Iets meer dan halverwege bedenk ik mij van door te rijden omdat ik wat last had van mijn maag. Terwijl ik terugrij kijk ik toch nog wat in het rond, in de hoop toch nog iets vreemds te zien. Rond 19u45 zie ik terwijl ik terug naar huis rij achter mij in oostelijke richting een lichtobject hangen richting Oudsberg dat enkele malen groter is dan een ster. Dit object straalt wit, rood en groen uit en hangt boven de dennenbossen. Om 19u50 merk ik een tweede identieke lichtobject iets lager hangen. Om 19u55 zie ik ze niet meer. Het is of ze willen mij lokken, maar als ik korter bij kom dan verdwijnen ze. Dit heb ik nogal meegemaakt. Precies of ze weten dat ik kom kijken naar hun, want iedere keer dat ik op de Oudsberg ben geweest heb ik iets gezien. De afstand waar de lichtobjecten hingen schat ik op verschillende kilometers afstand in vogelvlucht.

Nadat ik alle interessante waarnemingen op een rijtje had gezet, was het tijd om de gemaakte videobeelden aan een grondig onderzoek te onderwerpen. De beelden waren echter van die aard dat er weinig mee aan te vangen was. Ze waren vaak wazig en de getuige had duidelijk moeite om de camera stil te houden. Van herkenningspunten is er in de opname nauwelijks sprake. Als snel ziet men

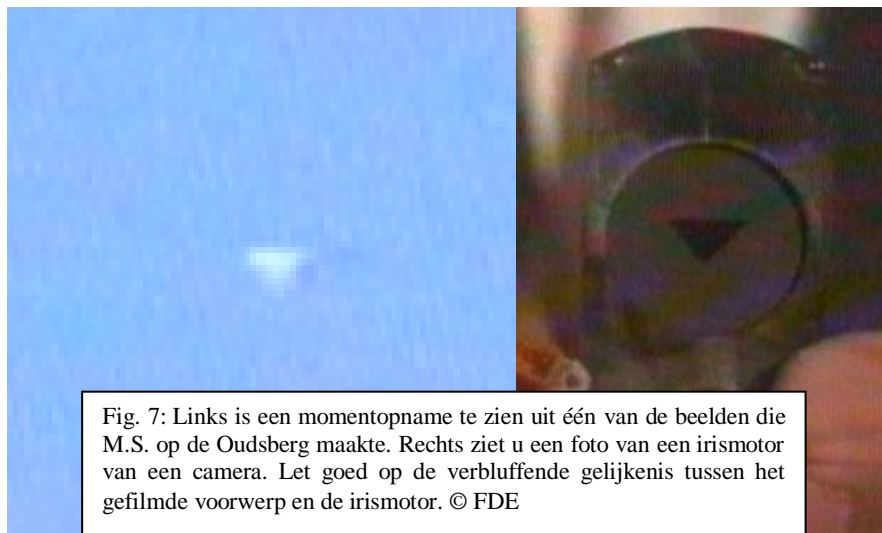

Fig. 7: Links is een momentopname te zien uit één van de beelden die M.S. op de Oudsberg maakte. Rechts ziet u een foto van een irismotor van een camera. Let goed op de verbluffende gelijkenis tussen het gefilmde voorwerp en de irismotor. © FDE

dat de beelden niet veel meer voorstellen dan enkele traag voortbewegende lichtjes (die soms knipperen). Soms is er zelfs sprake van het geluid van een vliegtuig op de achtergrond. Tevens zijn het gedrag en uiterlijk van de objecten bijna meteen als vliegtuigen te herkennen. Onderzoek ter plaatse (door o.a. Ghislain STRUYS, Hubert SWINNEN en Raymond AUWERX) en een studie van de vliegroutes van luchthavens die zich in de buurt van de waarnemingsplaats bevinden, hebben uitgewezen dat de getuige weinig meer zag dan de landingslichten van vliegtuigen. Ik kan U verzekeren dat deze vanop een grote afstand en onder bepaalde omstandigheden zeer vreemd kunnen ogen. Op één van de beelden is zelfs te zien hoe de man inzoomt op een 5-tal felle witte lichten die onbeweeglijk blijven hangen. Foto's die ter plaats zijn genomen bevestigen dat hij echter 5 straatlichten heeft gefilmd.

Op de eerste beelden die hij me toestuurde was het nog net schemeravond en ziet men plots een driehoek-vormig helder lichtpunt voor een wolkendek staan. Na de beelden onderzocht te hebben kwam ik tot de conclusie dat dit licht de weerkaatsing was van de laagstaande zon in de irismotor van de camera. De man had het object immers niet met het blote oog waargenomen, enkel door de camera.

Een ander vreemd punt is dat niemand anders buiten de getuige melding maakte van deze vreemde verschijnselen. De waarnemingen spelen zich inderdaad in een afgelegen gebied af, maar nadat iemand met z'n verhaal op TV is geweest (op de Vlaamse zender VT4) zou je toch verwachten dat er enkele mensen het luchtruim extra in de gaten gaan houden.

De goede samenwerking van verschillende onderzoekers heeft deze tientallen waarnemingen al snel kunnen terugbrengen naar aardse fenomenen. Dit was een zeer goede leerschool die aantoonde dat door een goede samenwerking een plaatselijke UFO-golf al snel kan ingedijkt worden en op een nuchtere manier kan worden verklaard.

Markegem, oktober 1991 – Waarneming van een vreemde bol

Dit was de allereerste UFO-melding die in ooit binnenkreeg. Via een vriend op school werd ik op de hoogte gesteld van een waarneming, gedaan door diens moeder. Zij schreef mij het volgende:

“Markegem, oktober '91 tussen 18 à 19u vloog iets geruisloos door de lucht, het had een fel licht en ging heel snel. Het kwam richting zuid en bleef hangen een paar meter verder oost. Zowat 15 minuten. Ik ging naar die plaats en was niet gerust. Mijn man lachte en dan plots vloog het geruisloos heel rap weg. Alleen dat fel licht bleef ik volgen en dan niets meer. Dat is de waarheid.”(sic)

Getekend R.D.

Onervaren en onder de indruk van de getuigenis, maakte ik een afspraak met mijn vriend om eens met zijn moeder te praten. Na verschillende pogingen ondernomen te hebben, lukte het me uiteindelijk om met de vrouw (een landbouwster) te spreken. Haar verhaal ging als volgt:

R.D. kwam uit het groentenhok gewandeld en merkte een cirkelvormig object op. Het object had een diameter van ca. 5 meter. Haar man ging net bieten halen met zijn tractor op een nabijgelegen stuk akker. R.D. besloot met haar man mee te gaan omdat ze dan misschien het object beter kon waarnemen. In ongeveer 2 minuten waren ze op het stuk akker aangekomen waar haar man moest werken. Hij lachte met zijn vrouw omdat ze zich zoveel bezighield met dat vreemde licht. Het object was intussen van plaats veranderd en bleef geruisloos (motor van tractor draaide wel) boven enkele bomen hangen. R.D. verklaarde dat het object van ZW naar O vloog, Het bleef op een gegeven moment 10 minuten stil hangen. Het bevond zich toen op 3 meter afstand van R.D. en 12 meter hoogte. Nadat de 10 minuten voorbij waren, gloeide het object fel op en vloog dan razendsnel richting noord, waar het in de verte verdween. Volgens de waarnemster gloeide het object fel, ook tijdens de waarneming, en dat telkens wanneer het versnelde. Het verminderde van lichtsterkte als de snelheid afnam. Door mijn tekort aan ervaring is er van een onderzoek niet veel in huis gekomen. Ik heb geen opmetingen ter plaatse gedaan en ook werden geen echte stappen ondernomen om een onderzoek te doen. Maar omdat dit de eerste melding was die ik ooit binnenkreeg, mocht ze niet in dit werk ontbreken.

Ingelmunster eind 1972 – Fel licht doet auto stoppen

Het was in dezelfde periode dat ik de melding uit Markegem onder mijn neus kreeg, dat ook volgende vreemde gebeurtenis onder mijn aandacht kwam. Ook hier werd nooit een onderzoek naar gedaan, dit omwille van de vage herinneringen van de getuige en het gebrek aan aanknopingspunten. Toch een interessante melding om even aan te halen.

E.C. en zijn vrouw kwamen met hun vrienden net van een feest in Kortrijk. Het was tussen 2 à 3 uur 's nachts toen ze in de Meulebekerstraat te Ingelmunster voorbij de firma 'Bekaert' verblind werden door een snelle maar felle geelachtige flits. Meteen na de flits viel de motor stil. De lampen bleven branden en de radio speelde rustig verder. E.C. en zijn vrouw waren enkele minuten versuft. Ze kunnen zich niet meer herinneren wat er in die tijd is gebeurd. E.C. is dan uitgestapt omdat hij dacht dat hij iets geraakt had. Maar hij zag dat dit niet zo was. Toen hij daarna controleerde of hij geen remsporen had

gemaakt, leverde dit ook niets op. De auto is vrij snel tot stilstand gekomen ondanks dat hij reed aan een snelheid van 80 à 90 km per uur. Zijn banden voelden niet warm aan. Z'n vrouw is heel de tijd in de wagen blijven zitten. Aangezien hij niets verdachts opmerkte, is hij terug in de wagen gestapt en is de motor na één keer proberen terug gestart. Daarop heeft het echtpaar de rit verder gezet. Er waren nooit eerder problemen met deze wagen. E.C. vertelde tevens dat hij de lichtflits net voor zijn hoofd had gezien, dus op gelijke hoogte. Er werd tijdens de hele ervaring geen geluid waargenomen, behalve de muziek uit de radio. Hij heeft geen object waargenomen dat deze lichtflits kan verklaren. Hij vertelde ons verder dat er geen storing op de radio was, niet voor, tijdens of na de ervaring. Hij verklaarde dat het een vrij heldere nacht was en dat de sterren goed zichtbaar waren.

Harelbeke, 12 november 1989 – 2 donkere discussen die stilhangen

Deze waarneming was de basis tot één van de eerste onderzoeken die ik naar UFO's voerde. Achteraf bekeken moest ik nog veel leren en het rapport was dan ook ondermaats. Omdat ik jullie deze interessante melding niet wilde onthouden, heb ik de interessantste stukken uit dit oude rapport hieronder vermeld.

1. Historiek

Op 12 november 1989 deed R.M. een waarneming van twee donkergekleurde discusvormige voorwerpen die 10 minuten lang roerloos bleven hangen en toen R.M. een honderdtal meter verder was, totaal verdwenen waren. R.M. was zeer teleurgesteld over de verdwijning van de objecten en wil hiervoor een verklaring.

Ik ben met R.M. in contact gekomen via Wim VAN UTRECHT die de waarneming ontving van Julien WEVERBERGH, naar wie de getuige de onderstaande brief had geschreven.

Betreft: UFO-melding

Geachte heer WEVERBERGH,

Zopas las ik "De UFO-saga", nadat ik vroeger reeds een paar van uw boeken had doorgenomen.

Volgende waarneming sluit enerzijds aan bij de UFO-golf van 1989 - '90, en wijkt er anderzijds vanaf, doordat ze als aanvullend beschouwd kan worden.

Op zondag 12 november 1989 maakte ik te voet een wandeling rond de driegrensgemeente Harelbeke – Zwevegem – Deerlijk.

Tussen 16u en 16u30 ging ik de helling op, die naar het fabriekscomplex "BEKAERT" leidt, mooi nazomers weer met verspreide cirrusbewolking tegen een blauwe hemel. Boven het Leiedal dreef, laag, een heteluchtballon.

Aan de overzijde van de weg daalde een groepje mensen af: 2 zeventigers, een paar veertigers en een drietal kinderen. Het groepje bleef plots staan, staarde in de lucht achter mij en begon te fluisteren. Ik loop nog wat hoger tot aan de brug van het Leie-Schelde kanaal, draaide me om en ik zie ze:

2 schijven roerloos onder een cirrusstreep, donkerbruin, volkomen glad en blinkend (op de dichtsbijzijnde was een stralend zonnetje te zien – de zon stond laag boven de horizon). Ik heb ze ca. 10 minuten lang geobserveerd. Vorm: dikke discus.

Nergens een detail te zien. Ik schatte hun hoogte op 4000 à 6000 m. Gedurende de hele observatie hingen ze daar volkomen roerloos.

Er passeerde ondertussen een verkeersvliegtuig boven die cirrusstreep en door vergelijking schatte ik hun diameter op 15 à 25 m. Ze hingen ca. 50°. Ik besloot naar huis te stappen om eventueel met mijn verrekijker iets meer te zien. Beneden de helling moest ik langs een rij knotwilgen (ca. 80 m) en daar ben ik ze even uit het oog verloren. Op 't einde van de rij waren ze, tot mijn verbazing, verdwenen. Tot mijn grote spijt ook want ik vroeg me af hoe ze zo snel konden verdwijnen. Er moeten beslist een boel mensen zijn die dit wel gezien hebben, want het weer en het zicht waren optimaal.

Ik heb een paar nachten onrustig geslapen. Ik heb er enkel over gesproken ten mijn vrouw en mijn zoon = onbegrip bij allebei.

Toen ik vorig jaar in HUMO een reportage las over F-16's (maart 1990), heb ik aan de redactie mijn observatie gemeld.

U mag van dit verslag naar believen gebruik maken, desnoods met mijn naam, maar toch liever niet want publiciteit is het laatste wat ik wens.

Ik ben R.M., schooldirecteur op rust (24-03-1925)

Met waardering voor Uw werk,

Getekend R.M.

2. De getuige

De getuige van deze waarneming is woonachtig in Harelbeke (West-Vlaanderen). Hij werd geboren op 24 maart van 1925. De nu reeds gepensioneerde man was vroeger schooldirecteur van 3 lagere scholen en 1 kleuterschool. Voor zijn waarneming toonde R.M. helemaal geen interesse voor het UFO-fenomeen. Na z'n waarneming is hij echter stapels boeken over UFO's gaan verslinden en volgt hij alles op TV wat ermee te maken had.

De man kwam tijdens het interview als een oprecht iemand over. Hij was helemaal niet uit op publiciteit en wilde gewoon een antwoord voor wat hij die bewuste dag had gezien. Wat vooral opviel was hoe spijtig hij het vond dat hij niet naar de objecten is blijven kijken, waardoor hij ze had kunnen zien verdwijnen of wegvliegen.

3. Plaats van de waarneming

De plaats van de waarneming is net op de grens van de drie West-Vlaamse gemeenten: Harelbeke, Zwevegem en Deerlijk.

De drie gemeenten liggen langs het kanaal Kortrijk-Bossuit en er is in de omgeving veel industrie. Vooral het fabriekcomplex "BEKAERT" is een belangrijk en groot bedrijf. In de nabij omgeving van de waarnemingsplaats is een woonwijk gelegen. Er bestaat dus een grote kans dat enkele bewoners van die wijk iets hebben gezien.

Iets verder van de plaats vinden we nog het vliegveld van Wevelgem.

4. Datum en tijdstip

12 november 1989 is de datum dat R.M. zijn vreemde ervaring beleefde. Z'n waarneming dateert dus uit een periode dat België overspoeld werd met UFO-verhalen en dat dit de belangrijkste punten in kranten en op TV waren.

Het tijdstip was tussen 16u en 16u30. Die dag ging volgens de getuige de zon vroeg onder. Op het moment van de waarneming stond deze dan ook laag aan de horizon.

5. Mogelijke verklaringen

Geïsoleerde wolkjes

Twee donkerbruine dikke schijven die op een hoogte van “4000 à 6000 m” onbeweeglijk blijven hangen; het doet denken aan twee geïsoleerde wolkjes die tegen het schijnsel van de ondergaande zon werden waargenomen. (de waarneming vond plaats “tussen 16u en 16u30” en de zon ging die dag om 16u45 onder)

Twee parachutes

Een andere mogelijke verklaring is dat er twee parachutes naar beneden dobberden. De “cirrusstreep” zou het condensspoor van het vliegtuig zijn geweest en w waarnemingsduur (ca. 10 minuten) sterk overschat.

Deze twee mogelijke verklaringen kunnen niet als vaststaand worden beschouwd. Daarvoor werd de waarneming niet grondig genoeg onderzocht. Je kunt met deze mogelijke verklaringen niet alle aspecten van de waarneming verklaren.

Tussen Ingelmunster en Hulste, 15 januari 2006 – vuurbol waarneming

Ik kreeg op 16 januari 2006 een melding binnen van een man die beweerde de avond voordien een vuurbolachtig voorwerp voorbij te hebben zien vliegen. Het maakte geen lawaai en had de vermoedelijke snelheid van een lijntoestel. Het liet een geelachtige staart achter en het leek volledig uit vuur te bestaan. De waarneming eindigde doordat de vuurbol in de verte uitdoofde.

Kort na het ontvangen van de melding en na enig opzoekingswerk van Wim Van Utrecht, schreef ik de getuige het volgende:

Geachte heer,

Uw waarneming (die steeds een unieke ervaring is) kon ik tamelijk snel verklaren. Hierdoor is verder onderzoek en het opstellen van een rapport niet aangewezen. In de nacht van zaterdag op zondag 15 januari 2006 hebben veel mensen een zeer heldere meteor (soms vuurbol of bolide genoemd) opgemerkt omstreeks 3u10 (plaatselijke tijd). Uit de talrijke oproepen die zowel op de Sterrenwacht als op andere plaatsen binnenkwamen kan men constateren dat de meteor over bijna het hele grondgebied van België zichtbaar moet geweest zijn, en ook in Nederland en Duitsland tot Zwitserland toe. Omdat de vuurbol bij bijna volle maan zeer goed zichtbaar was en men spreekt van verlichting van de omgeving, misschien zelfs gedurende 20 seconden, betrouwt het zeker een zeer helder exemplaar.

Een meteor of vallende ster wordt veroorzaakt door een deeltje dat vanuit de ruimte in de atmosfeer van de aarde terechtkomt. Het deeltje noemt men meteoroïde. Door de interactie met de atmosfeer komt er licht en warmte vrij en wordt er ook een zogenaamd ionisatiespoor gevormd (vanaf 100km hoogte). Dat is zichtbaar als de "staart" van de vallende ster. Het deeltje verdampt of verpulvert bijna steeds in de hoge atmosfeer (boven 20-50 km hoogte). De meeste deeltjes die aanleiding geven tot meteoren zijn niet groter dan enkele mm. Bij een heldere meteor, ook vuurbol of bolide genoemd, gaat het om een deeltje dat wat groter is (1cm of meer). Vaak komt de vuurbol op een hoogte van 10 tot 20 km toch aan haar einde. Soms gaat dit gepaard met een explosie (zonder geluid) en ziet men ook

Fig. 8: Foto van de meteor die op 15 januari 2006 waargenomen is. © Klaas Jobse

verschillende kleuren. Hoe groter het deeltje, hoe helderder de vuurbol, maar ook de snelheid (typisch tussen 10 en 70 km/s) en de samenstelling spelen een rol.

Soms worden ook geluiden (knallen) gehoord tijdens de passage in de atmosfeer. Slechts heel zelden komt er een restant op het aardoppervlak terecht. Dat noemt men dan een meteoriet. Er zijn er in vele soorten, maar ze zijn zeer zeldzaam, en het is zeer onwaarschijnlijk dat dit bij deze vuurbol het geval was.

Enkele mensen konden de bolide ook vastleggen op de gevoelige plaat. Hierboven vind U de foto's die op 15 januari '06 genomen zijn. Deze werden o.a. gemaakt door Klaas Jobse in Oostkapelle (Nederland).

Zo zie je maar dat UFO-meldingen soms maar een kort leven beschoren zijn, en al heel snel een aanvaardbare verklaring krijgen. De getuige was dan ook zeer opgetogen dat hij wist wat hij werkelijk had waargenomen.

5. Onderzoeken 1996 - 2006

Tussen de vele waarnemingen die de mensen ons rapporteren zitten soms zeer interessante verhalen, een enkele keer een melding met een bepaalde vorm van bewijsmateriaal. Het is onze bedoeling om deze bewijzen aan een onderzoek te onderwerpen.

Naast de vele UFO-meldingen die om uiteenlopende redenen niet nader bestudeerd werden, zijn er ook enkele die we aan een uitgebreid onderzoek onderworpen hebben. Sommige van die onderzoeken nemen vaak maanden werk in beslag. Ik moet U dan ook niet vertellen hoe opgelucht we zijn als we alweer een op het eerste zicht onverklaarbaar verschijnsel toch kunnen verklaren. Het is vaak de nauwe samenwerking tussen de verschillende onderzoekers of organisaties die tot resultaten leidt.

Kruishoutem, 1 juli 2003 – UFO-foto's genomen met GSM

Op 3 juli 2003 kreeg ik een mail van een 16-jarige jongen die me het volgende schreef:

Geachte heer,

Dinsdagavond was ik met enkele vrienden aan het camperen in een weide in Kruishoutem. Plots zagen we een voorwerp op ons afkomen. Eerst dachten we dat het een militair toestel was met zo'n schotel erop, maar toen het dichterbij kwam bleek dit niet zo te zijn. Het vloog over onze hoofden heen zodat we het goed konden zien. Het was een ronde schotel. Ik nam mijn MMS gsm en nam een foto. 5' daarna volgde er een tweede. Het vloog traag. Op de tweede foto is in het midden een schuine streep te zien. Toen ik dit aan mijn moeder vertelde, geloofde ze het niet, totdat ze de foto's zag, nadat we ze op de PC overgezet hadden. Wanneer je op de duidelijkste foto inzoomt (sic) op het voorwerp in het midden

is duidelijk een schotel te zien. Er zijn drie getuigen van het voorval. De foto's zijn niet getruceerd. De horizontale lijnen onderaan de foto zijn hoogspanningskabels. Wat heeft dit te betekenen? Zien we ze vliegen, of is er meer aan de hand? Mijn moeder dacht dat het ging om een brokstuk van een satelliet of zo, of een weggeslingerde wioldop... Wanneer je zegt dat je een UFO gezien hebt, verklaren ze je al gauw voor gek. Kan dit echt zijn? Hieronder vindt U de foto's. De toestellen maakten geen enkel geluid en ze waren zwart.

Nadat ik deze zeer interessante melding had binnengekregen, nam ik meteen contact op met collega Wim VAN UTRECHT die tevens het belang van deze melding inzag.

Deze melding was de bron voor het eerste onderzoeksrapport dat we samen opgesteld hebben en dat resulteerde in de publicatie van ‘CAELESTIA-rapport Nr.4’. Hieronder volgen enkele belangrijke punten uit ons onderzoek naar deze interessante UFO-foto’s.

1. De interviews

Het interview – 6 maart 2004

Omwille van de leesbaarheid werd het transcript van het interview hier en daar lichtjes aangepast. Vragen en antwoorden werden genummerd. Tekstdelen tussen rechte haakjes zijn van de hand van de onderzoekers. Afgesproken werd dat de getuige eerst in zijn eigen bewoordingen het volledige verhaal zou vertellen. De getuige werd afzonderlijk ondervraagd. Dit gebeurde in de eetkamer van de ouderlijke woning, terwijl R.T. en zijn vriendin in de woonkamer wachtten. De ouders van R.A. en de echtgenote van één van de onderzoekers waren wél bij het vraaggesprek aanwezig.

W.V. = Wim VAN UTRECHT

F.D. = Frederick DELAERE

M.A. = moeder van R.A.

0001 W.V.: 6 maart 2004, interview met R.A.

0002 R.A.: Ja, dus we gingen kamperen. Dat is een traditie ieder jaar in de vakantie. Dit jaar was dat in Kruishoutem op een weide.

0003 W.V.: Ben je daar met de auto naar toe gegaan?

0004 R.A.: Nee, nee. Met de brommer. Mijn vriend, S.A., woont daar niet zo ver van. We zaten daar al een dag of twee, van zondagmorgen. Het is gebeurd op maandag, denk ik, rond 16u of zo. We zaten daar gewoon en plotseling, rechts, dus als ik ervoor stond, in de richting waarin ik de foto’s genomen heb, rechts, was er een soort bosje waar er vijvers rond zijn, we gaan er soms vissen en er is een crossparcour ook.

Op een bepaald moment zaten we een beetje te drinken en toen zagen we iets vliegen. Ik dacht eerst dat het een vliegtuig was, maar het ging ongelooflijk traag en te laag om een vliegtuig te zijn. Het ging heel traag en was volledig zwart. Er waren geen vleugels of zo, dus volledig zwart. Ik en R.T. zaten te kijken. We dachten “Wat is dat daar?”. We hebben toen een tijdje zitten kijken en zijn dan naar de straat gelopen, het bleef dus hangen en plotseling ging het over de elektriciteitskabels. Je kunt die zien op de foto’s. Je kan ze zien hangen. Het hing er mooi boven. En plotseling, toen we juist de onderkant konden zien, schoot het weg, links, schuin achter ons. Achter ons was er ook een bos, waar er een kasteel in staat. Ik weet niet hoe het juist noemt.

0005 W.V.: We hebben een kaart mee van de omgeving.

0006 R.A.: Ja, dus daar staat een kasteel temidden dat bos. Ik kan alles aanduiden hoor. Verder, als het aan het draaien was, heb ik mijn GSM genomen. Ik heb een foto genomen en eerst gekeken of hij goed was. Dan heb ik er nog één getrokken, juist voordat het wegvloog. Daarna was ik weer aan het kijken of de foto goed was, waarop R.T. me opnieuw deed opkijken en hup, het vloog weg. Ik heb de foto’s getoond aan mijn moeder. Ze geloofde me eerst niet.

0007 M.A.: We hebben er nogal mee gelachen. Ja natuurlijk, jij komt daarmee thuis. We zaten aan tafel buiten. Ik dacht eerst, ze zitten daar met een bak bier. Ik vroeg “Wat hebben jullie nog allemaal meegenomen?!”.
 0008 W.V.: Was dat diezelfde dag?

0009 R.A.: Ja ja, die dag.

0010 W.V.: Dus die dag ben je terug naar huis gekomen.

0011 R.A.: Was dat wel diezelfde dag? De dag erachter zeker?

0012 M.A.: Je hebt het me zelfs niet direct verteld.

0013 R.A.: Ja, nee, ik kwam thuis en was druk bezig. Tja, en die avond hadden we redelijk veel gedronken.

- 0014 W.V.: Jullie hadden dus gedronken?
- 0015 R.A.: Ja ja, we hadden iets gedronken.
- 0016 W.V.: Maar ja, het verschijnsel staat op foto, dus...
- 0017 R.A.: Ja, inderdaad. Ik kan u zeggen, omdat ik dacht dat u zou denken dat ik die foto's getrukeerd had op de computer, wel dat kan niet: ik kan enkel foto's van mijn GSM op mijn computer zetten, maar niet omgekeerd. Ik heb toen samen met mijn moeder gekeken op het internet om te weten wie daarin geïnteresseerd was. Toen hebben we Frederick Delaere gevonden.
- 0018 W.V.: U hebt de foto's aan uw moeder laten zien?
- 0019 R.A.: Ja, en aan mijn vader en mijn zuster ook.
- 0020 W.V.: Op de GSM zelf?
- 0021 R.A.: Ja ja. Ik heb ze toen op mijn computer gezet, op mijn GSM was dat niet echt duidelijk. Je zag het wel, maar het was wat wazig. Maar door ze op de computer te zetten kwam het duidelijk uit.
- 0022 W.V.: Staan er op die foto nog gegevens of eigenschappen? Het is dikwijls mogelijk om foto's aan te klikken en dan kun je de eigenschappen nog zien, wat het diafragma is, de pixelgrootte, enz...
- 0023 R.A.: Ja, ik denk dat de pixelgrootte er op staat. En de datum zelfs ook. We kunnen eens gaan kijken.
- 0024 W.V.: Nog even dit: je had in je brief gezegd, dinsdag rond 6u (bedoelt wordt de vragenlijst waarop dinsdag, 8.30 p.m. werd ingevuld – W.V.).
- 0025 R.A.: Ja, maar ik wist het niet echt zeker.
- 0026 W.V.: Dan was het dinsdagavond?
- 0027 R.A.: Het was maandag of dinsdag om 16u.
- 0028 M.A.: Aha? Het was om 16u?
- 0029 R.A.: Ja. Wanneer zijn we terug naar huis gekomen?
- 0030 M.A.: Dat weet ik niet meer hoor.
- 0031 W.V.: Maar dat was de dag na de waarneming dat jullie terug zijn gegaan?
- 0032 R.A.: Ja, de dag erna.
- 0033 M.A.: Hoeveel keer zijn jullie er blijven slapen?
- 0034 R.A.: Vier keer.
- 0035 M.A.: Dat is niet waar!
- 0036 W.V.: Jullie zijn daar niet blijven overnachten?
- 0037 R.A.: Jawel, toch wel. Drie nachten zijn we daar gebleven.

[Het interview wordt even onderbroken en de groep gaat naar een andere kamer om er de foto's te bekijken zoals die op een PC werden opgeslagen. Dit levert geen nieuwe informatie op. Enkel wordt bevestigd dat de bestandsgrootte van de beide documenten dezelfde is als deze van de foto's welke R.A. als bijlage met zijn oorspronkelijke melding doorstuurde. Na een twintigtal minuten wordt het interview in de eetkamer verder gezet.]

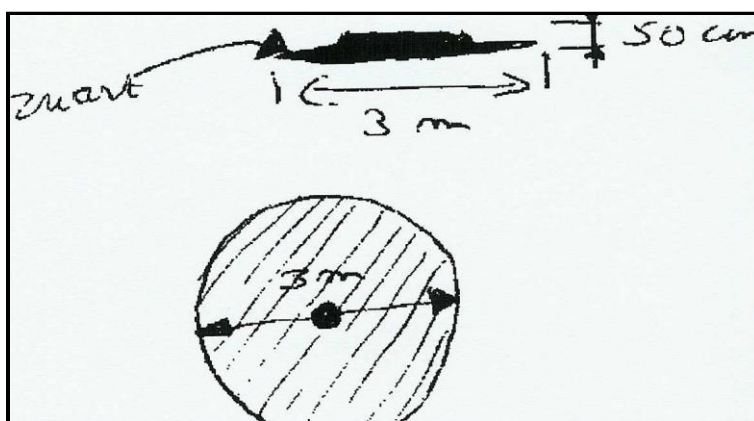

Fig. 11: "Schets van het verschijnsel" zoals getekend door R.A. op p. 2 van de "VRAGENLIJST UFO-MELDING". © F.D.

- 0038 W.V.: Je vertelde op een gegeven moment dat je het in de verte zag?
- 0039 R.A.: Ja, vanachter de bomen.
- 0040 W.V.: Dus, je hebt het op een gegeven moment achter de bomen gezien?

- 0041 R.A.: Ja. Er kwam op een gegeven moment iets vanachter de bomen. Maar wat het juist was, op dat moment wist ik het niet.
- 0042 W.V.: Op dat moment?
- 0043 R.A.: Het zat veel te ver. Dat zul je wel zien ter plaatse.
- 0044 W.V.: Van waar kwam het?
- 0045 R.A.: Rechts. Het kwam bijna overgevlogen en dan zo, achter de huizen. Mooi afgedraaid tot we op een bepaald moment de onderkant hebben kunnen zien, en toen schoot het links van ons plots weg.
- 0046 W.V.: Het is op een gegeven moment boven U gekomen?
- 0047 R.A.: Niet echt. We konden juist de onderkant zien.
- 0048 W.V.: Kun je misschien een tekening maken?
- 0049 R.A.: Ja.

[R.A. schets is enkele lijnen een plattegrond van de omgeving. Een schets van het voorwerp zelf (fig.) werd na afloop van het interview gemaakt.]

- 0050 W.V.: Het voorwerp heeft dus twee verschillende snelheden gehad?
- 0051 R.A.: Eerst was het ongelooflijk traag, want we hebben zeker een kwartier staan kijken. We wisten totaal niet wat het was.
- 0052 W.V.: En de positie van het voorwerp, is die altijd dezelfde gebleven?
- 0053 R.A.: Het was eerst als een volle, zwarte lijn die daar vloog. Een plotseling was het aan het verbreden.
- 0054 W.V.: Had je de indruk dat het kantelde?
- 0055 R.A.: Ja, ik had de indruk dat het kantelde en afdraaide, want het vertraagde en kwam naar ons toe.
- 0056 F.D.: Dus in het begin was het plat en op het moment dat jullie de onderkant zagen was het breder en gekanteld waarop het plots wegschoot?
- 0057 R.A.: Ja, inderdaad.
- 0058 W.V.: Maar kan het ook zijn dat het niet kantelde maar dat je de onderkant beter kon zien doordat het dichterbij kwam?
- 0059 R.A.: Ja, dat kan zijn.
- 0060 W.V.: Je hebt het niet echt zien kantelen?
- 0061 R.A.: Daarvoor zat het te ver.
- 0062 W.V.: Op het moment dat je de onderkant zag, was daar iets opvallends aan te zien?
- 0063 R.A.: Het was donkergrijs, maar in het midden was het helemaal zwart. Het verdonkerde naar het midden toe. Ik heb het wel niet echt goed kunnen zien.

[Op de kleurenkaart (een oude staalkaart van LEVIS-satijnverven) duidt R.A. voor de buitenrand van het object de kleur met referentienummer "M5 + 65" (een combinatie van kastanjebruin en empiregroen), voor het donkere, centrale gedeelte de kleur met referentie "M8 + 9" (een combinatie van romablauw en zwart).

- 0064 W.V.: Dus toen het goed in het zicht kwam is het plots snel overgevlogen?
- 0065 R.A.: Ja, want ik dacht nog, ik ga een foto trekken als het boven ons vliegt. Maar toen was het plots weg.
- 0066 W.V.: Het is toen gewoon uit het zicht verdwenen?
- 0067 R.A.: ja? Terug achter enkele bomen. We stonden voor het bos. We zijn nog gaan kijken met de brommer, maar omdat we aan de autostrade kwamen konden we niet meer verder. We zouden het vreemd vinden mocht niemand anders het ook gezien hebben.

[Einde transcript]

Het interview met R.T. o.d.v. 6 maart 2004

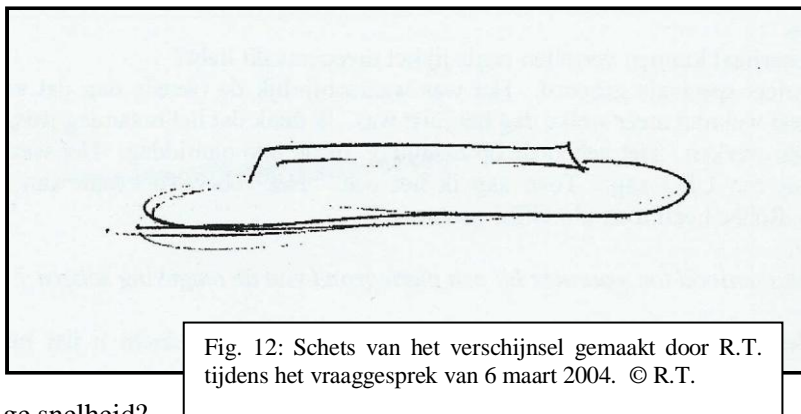
0001 W.V.: Zou je even het verhaal kunnen vertellen zoals jij het meegemaakt hebt?

0002 R.T.: De eerste dag is er niets speciaals gebeurd. Het was waarschijnlijk de tweede dag dat we iets gezien hebben. Ik weet wel niet meer welke dag het juist was. Ik denk dat het maandag was, want dinsdag moest ik gaan werken. Het gebeurde op maandag, in de late namiddag. Het was plots R.A. die zei dat hij een UFO zag. Toen zag ik het ook. Het voorwerp kwam van links, vanachter de bossen. R.A. heeft toen z'n GSM genomen.

[Op dit ogenblik stoppen we R.T. een potlood toe waarmee hij een plattegrond van de omgeving schetst.]

0003 W.V.: Was er iets bijzonders aan de snelheid van het verschijnsel? Waarom dacht u dat het iets abnormaals was?

0004 R.T.: Zoals je kan zien op de foto's ziet het er niet uit als een vliegtuig. Ik kan het niet verklaren.

0005 W.V.: Was het een hoge of lage snelheid?

0006 R.T.: Niet zo snel, maar achteraf wel.

0007 W.V.: Het veranderde van snelheid?

0008 R.T.: Ja.

0009 W.V.: Vanaf waar is het dan sneller beginnen vliegen?

0010 R.T.: Nadat de foto's getrokken waren. Toen is het weggeschoten.

0011 W.V.: Heb je op een gegeven moment de onderkant kunnen zien?

0012 R.T.: Nee.

0013 W.V.: Hoe lang heeft de hele waarneming geduurd, vanaf dat jullie het opmerkten tot het moment waarop het wegschoot?

0014 R.T.: Eén minuut, misschien twee minuten.

0015 W.V.: Zou u straks kunnen meegaan naar de plaats van de waarneming?

0016 R.T.: Ja, geen probleem.

0017 W.V.: Zou je de precieze plaats nog goed kunnen terugvinden?

0018 R.T.: Jazeker.

0019 W.V.: Kun je iets over de kleur zeggen?

0020 R.T.: Het zag er grijs uit. Dat zie je trouwens ook op de foto's. Als je goed kijkt zie je vanboven een paarse schijn.

0021 W.V.: Heb je die paarse schijn ook in het echt gezien?

0022 R.T.: Nee, enkel op de foto.

0023 W.V.: Als ik u een kleurenplaat geef, kunt u dan de kleur aanduiden?

0024 R.T.: Eerder naar het grijze toe.

[Op de kleurenkaart duidt R.T. de kleur aan met referentie "M1 + 7002" (een combinatie van wit en olijfgroen)]

0025 F.D.: Is de kleur constant dezelfde gebleven? Of is deze veranderd?

0026 R.T.: Nee.

0027 W.V.: Die schijn erboven heb je niet gezien?

0028 R.T.: Enkel op die foto.

- 0029 F.D.: Wie heeft de foto's getrokken?
0030 R.T.: R.A.
0031 W.V.: Wie is de man met de pet die op de foto is te zien?
0032 R.T.: Dat is S.A.
0033 F.D.: Als je voor de tent staat, kwam het object dus van links?
0034 R.T.: Jazeker.
0035 F.D.: Langs welke kant is het toen weggeschoten?
0036 R.T.: Rechts van ons.

[Einde transcript]

Interview met R.A. en R.T. op de plaats van de feiten

De getuigen werden ter plaatse geconfronteerd met hun verklaringen. Daarbij werd dieper ingegaan op de omstandigheden waarin de foto's werden genomen. Een deel van de gesprekken werd op band opgenomen. Hieronder de meest relevante:

- 0001 F.D.: Waar bevond de derde getuige zich?
0002 R.A.: S.A. stond naast me en dacht eerst dat het een vogel was. Maar toen kwam het heel traag dichterbij en toen zei ik dat het geen vogel kon zijn. We hebben kort voordien al zitten praten over zo'n onnozele dingen omdat S.A. al soms vreemde dingen heeft gezien die hij niet kan verklaren.
0003 W.V.: Maar jij hebt toch zelf ook een iets gezien? Je hebt toen geflitst met een licht?
0004 R.A.: Ja, we hebben ooit eens het een en ander uitgeprobeerd. Hij [S.A.] had vroeger zoiets gedaan. Hij zei dat we dat eens moesten proberen. We hebben dat toen gedaan op een kamp van de Chiro*.
0005 R.T.: Ja, het was een soort satanist die hem dat geleerd had. Hij had verteld dat je door in een bepaalde figuur met lampen te flitsen respons kon krijgen.
0006 F.D.: Wat is uw mening daarover?
0007 R.T.: Ik geloof ergens wel in zo'n dingen. Ik lees er veel over op het internet en zo.
0008 F.D.: Wat is uw mening over het UFO-fenomeen?
0009 R.A.: Ik denk wel dat het buitenaards is. Ik heb al duizend keer gezegd tegen mensen die me niet geloven "wij proberen op Mars te geraken, waarom zouden andere wezens dan niet proberen tot hier te geraken?".
0010 R.T.: Het heelal is zo groot. Het kan toch niet dat wij de enigen zijn.
0011 R.A.: Ik ken nog mensen die zoiets gezien hebben. Die hun melding dan op een site zetten zoals Ufoplaza.
0012 W.V.: Er is iemand uit Waregem die ook iets gezien had. De burgemeester was er toen ook bij. Heb je daar iets over gehoord?
0013 R.A.: Ja, er waren een 9-tal getuigen denk ik.
0014 F.D.: Zou het mogelijk zijn om via jullie met die getuigen in contact te komen?
0015 R.A.: Jaja, het is een goede vriend van me.
0016 W.V.: Die kapper zelf?
0017 R.A.: Ja.
0018 W.V.: Het is via hem dat jullie foto's op Ufoplaza zijn terecht gekomen?
0019 R.A.: Ja inderdaad. We praten altijd over UFO's met elkaar als ik mijn haar er laat knippen. Ik heb toen mijn ervaring aan hem verteld en eerst zei hij: "Dat kan niet!". Maar toen vertelde hij me dat hij vroeger ook iets had gezien. Hij zag iets in de lucht waar een aantal mensen naartoe liepen. Het leek een soort kruis. Hij had toen een tekening van de waarneming gemaakt en zijn zoon had zonder de tekening van zijn vader te zien precies hetzelfde getekend. Ik vond dit verhaal raar. Hij is echt bezeten door UFO's.
0020 W.V.: Die jongen of de kapper zelf?
0021 R.A.: De kapper zelf.

- 0022 W.V.: Heeft hij zijn verhaal eerst verteld, of heb jij dat als eerste gedaan?
- 0023 R.A.: Ik heb eerst mijn ervaring verteld en toen heeft hij zijn verhaal verteld.
- 0024 F.D.: Aan wie heb je jouw ervaring voor het eerst verteld, en wanneer? Die dag zelf?
- 0025 R.A.: Nee, de dag zelf aan niemand. Het was pas toen ik terug thuis was dat ik het verteld heb. Ik had er eerst niet meer aan gedacht. Het was pas bij het bekijken van de gewone foto's van die dag met m'n GSM dat ik aan de UFO herinnerd werd. Ik heb de foto's toen aan mijn moeder en zuster getoond en aan mijn vader. Toen heb ik de foto's overgezet van mijn GSM naar mijn computer en deze aan mijn kapper getoond. Die geloofde mij. Eerst twijfelde hij nog maar na een tijdje geloofde hij mij. Hij heeft toen gezocht op het internet en iemand gevonden die ooit foto's genomen had en waarvan men niet had kunnen bewijzen dat ze niet echt waren. En die foto's leken precies op de foto's die ik genomen heb. Ik ben toen zelf ook beginnen zoeken op het internet.
- 0026 F.D.: Die kapper kent dus veel van UFO's?
- 0027 R.A.: Jazeker.
- 0028 W.V.: Heeft er ooit iemand anders contact met u opgenomen? Van een andere organisatie of zo?
- 0029 R.A.: De mensen van Ufoplaza hebben me een mail gezonden, dat ze me wel wilden contacteren, maar konden verder niets aan doen. Anders weet de Chiro het, maar die geloven er niets van.

[Einde transcript]

Interview met S.A. o.d.v. 22 maart 2004

Het interview met S.A. gebeurde via de telefoon. Na vermeld te hebben dat reeds gesprekken hadden plaatsgevonden met R.A. en R.T., werd S.A. gevraagd wat hij zich nog herinnerde van het avontuur op de weide van Kruishoutem. We citeren enkel het relevante gedeelte van dit korte vraaggesprek.

- 0003 S.A.: Ja, wat moet ik daarover zeggen...
- 0004 F.D.: Kunt u een volledige beschrijving geven van jullie ervaring, vanaf het begin dat u het verschijnsel opmerkte tot het verdwenen was?
- 0005 S.A.: We waren aan het kamperen. Ik weet niet meer wat we juist aan het doen waren, en plots passeert daar een schotelachtig ding. Van rechts naar links. Het vloog over de hoogspanningskabels.
- 0006 F.D.: Dus het kwam van rechts?
- 0007 S.A.: Ja.
- 0008 F.D.: Maakte het een vreemd geluid?
- 0009 S.A.: Niet dat ik mij meteen kan herinneren.
- 0010 F.D.: Kunt u mij iets meer vertellen over de kleur?
- 0011 S.A.: Ja, het had veel kleuren hoor.
- 0012 F.D.: Uw vriend heeft toen enkele foto's genomen?
- 0013 S.A.: Ja.
- 0014 F.D.: Kunt u mij de tijdsduur van de waarneming geven?
- 0015 S.A.: Toch niet zo lang hoor.
- 0016 F.D.: In minuten, ongeveer?
- 0017 S.A.: In minuten? Genoeg in ieder geval om een foto te trekken. Ik heb niet op mijn uurwerk gekeken hoor.
- 0018 F.D.: Waren er anders nog vreemde elementen aan het verschijnsel waar te nemen?
- 0019 S.A.: Vreemde dingen?
- 0020 F.D.: Ja, de snelheid bijvoorbeeld. Hoe was die?
- 0021 S.A.: Ik weet niet. Ik denk dat het zich een beetje verplaatste.
- 0022 F.D.: Even voor de duidelijkheid: u zag plots het object rechts van u, en wat gebeurde er toen?
- 0023 S.A.: Het bleef gewoon even hangen.
- 0024 F.D.: En toen?

0025 S.A.: Toen was het plotseling wel.

0026 F.D.: Hebt u het verschijnsel effectief zien wegvliegen of verdween het plots?

0027 S.A.: Hoe moet ik dat nu zeggen? Ik denk dat het plots verdwenen is.

[Einde transcript]

Bijkomende vragen o.d.v. 12 mei 2004

De lijst met bijkomende vragen die op 11 maart 2004 naar R.A. was verstuurd en op 12 mei 2004 werd beantwoord, bevatte ondermeer vragen over de leeftijd, het beroep en de studies van R.T. en S.A.. Verder werd geïnformeerd naar het precieze verloop van de waarneming, naar de volgorde waarin de beide foto's werden genomen, en of er nu één dan wel twee onbekende voorwerpen de weide hadden overvlogen. Tenslotte werd gevraagd of er die dag van de feiten nog andere foto's waren gemaakt van het verblijf in Kruishoutem, foto's die eventueel ter illustratie mee in het rapport konden worden verwerkt. Op die laatste vraag antwoordde R.A. dat er wel andere foto's werden genomen, maar dat die nooit op de pc waren gezet.

Hieronder de overige voor dit hoofdstuk relevante antwoorden die R.A. gaf op de vragen uit deze lijst:

“(…)

1. er werd maar 1 object waargenomen

2. de eerste foto was waar het object schuin opstaat en de andere kwam volgend

3. het is hetzelfde object er was een kleine minuut tussen de 2 opnames

(…)”

2. Analyse van het fotografisch bewijsmateriaal

Volgorde van de opnamen

Over de volgorde waarin de foto's werden genomen bestaat de grootste onduidelijkheid. Gepoogd werd om aan de hand van wijzigingen in het wolkenpatroon hier uitsluitsel over te bekomen. Om dit mogelijk te maken diende eerst zo nauwkeurig mogelijk de exacte richting bepaald waarin werd gefotografeerd. De landschapeigenschappen maakten dit mogelijk voor Foto 2.

De enige zichtbare structuren op Foto 1 zijn de vijf hoogspanningskabels onderaan in het beeld. Door op beide foto's de verticale afstanden tussen deze kabels te vergelijken was het mogelijk om ook voor Foto 1 vrij nauwkeurig het opnameveld te bepalen. Vervolgens werden de markantste details uit beide opnamen samengebracht op een foto genomen vanuit dezelfde plaats en in dezelfde richting als Foto 1 en Foto 2, zij het met een grotere beeldhoek (Fig. 13). Voor het opnameveld van Foto 1 dient rekening gehouden met een foutenmarge van maximum 3° in het horizontale vlak en maximum 0,5° in het verticale vlak.

Op Foto 1 bevinden de hoogspanningskabels zich iets verder uit elkaar. Daardoor rijst het vermoeden dat Foto 1 werd gemaakt vanaf een punt dicht bij de N437. Zekerheid hieromtrent kon niet worden bekomen omdat de lage resolutie en de vertekening van het beeld aan de randen, geen precieze metingen toelaten. Omdat het verschil erg klein is, wordt er in de superpositie in fig. 13 van uitgegaan dat beide foto's vanaf hetzelfde punt werden genomen.

Uit de meteorologische gegevens voor de regio West – en Oost-Vlaanderen blijkt dat de wind, zowel nabij de grond als in de hogere lagen van de atmosfeer, uit het westen kwam. De wolken moeten zich bijgevolg van west naar oost hebben verplaatst. Aangezien in oostzuidoostelijke richting werd gefotografeerd, en de stratiforme wolkenpartijen (op fig. 13 aangeduid als W_1 en W_2) op Foto 1 lager zitten dan op Foto 2, zou hieruit kunnen worden afgeleid dat Foto 1 na Foto 2 werd genomen. Dit argument gaat echter maar op wanneer beide foto's ook effectief vanaf exact hetzelfde punt werden genomen. Zoals hoger aangegeven was dit mogelijk niet het geval. Bovendien moet rekening worden gehouden met de foutmarge van $0,5^\circ$ in het verticale vlak evenals met het feit dat deze hoge bewolking zich op vele kilometers afstand van de camera bevindt. In een tijdspanne van “een kleine minuut”, de tijd die volgens R.A. verstreek tussen het maken van beide foto's, moet een verplaatsing op die afstand nauwelijks waarneembaar zijn geweest.

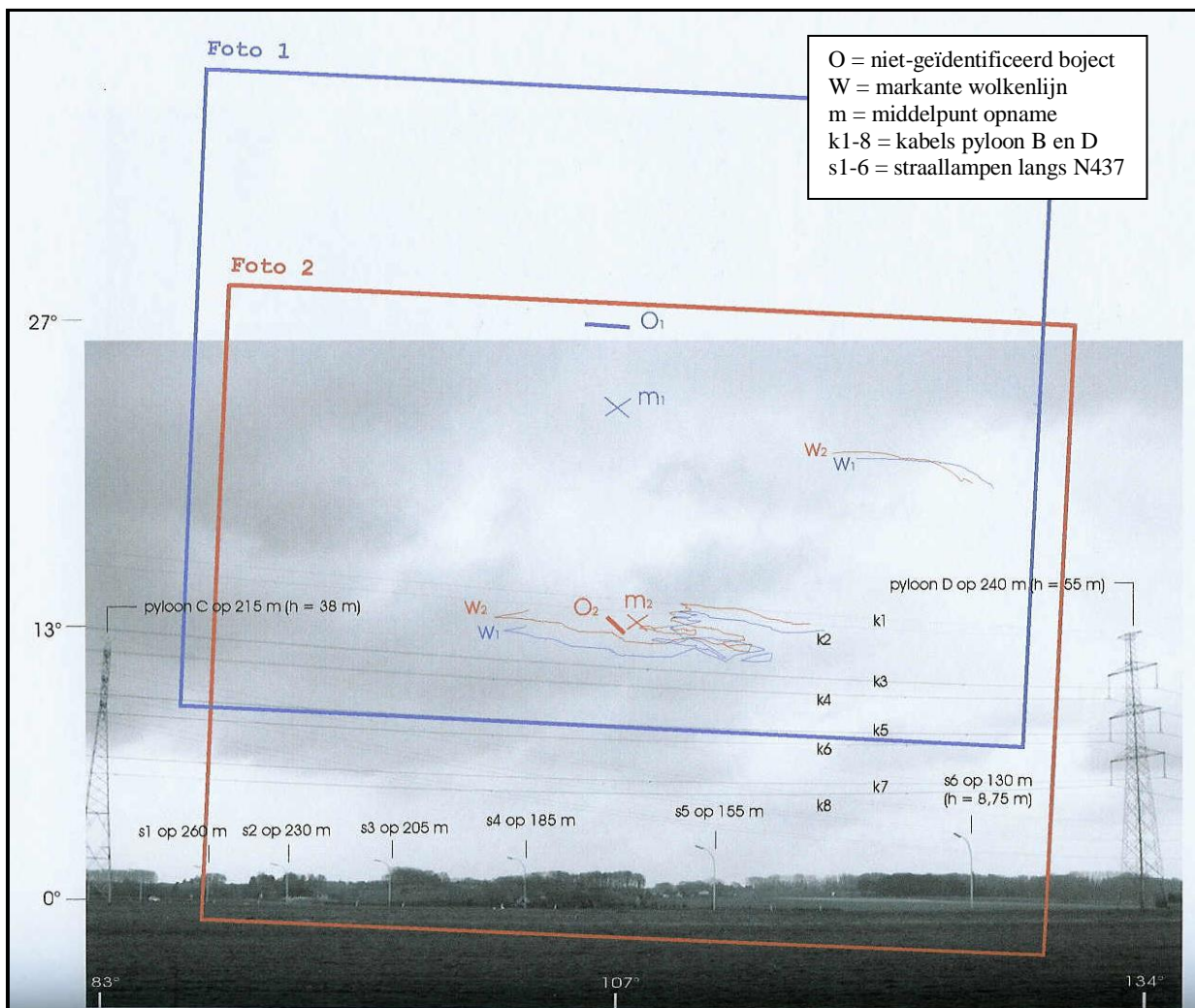

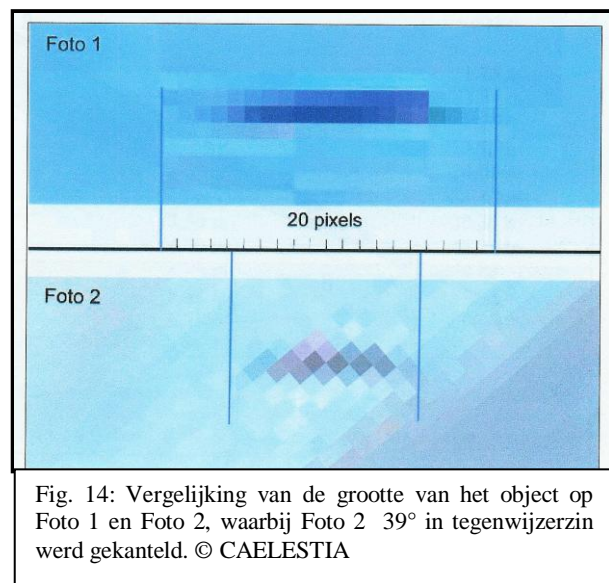
Fig. 13: Superpositie van enkele opvallende details uit Foto 1 (blauw) en Foto 2 (rood) geprojecteerd op een foto genomen vanaf dezelfde plaats maar met een grotere beeldhoek. © CAELESTIA

Meer zekerheid biedt de fractusbewolking die op de foto's is te zien. Deze donkere wolkenflarden hangen veel dichtere bij de grond (op enkele honderden meters) en bewegen dus sneller doorheen het opnameveld van een camera. Op Foto 1 zijn deze gefarfelde wolken onderaan in het midden te zien, terwijl er in de rechterbovenhoek gelijkaardige bewolking komt aanzetten. Indien Foto 2 na Foto 1 zou zijn gemaakt zouden deze naar het oosten drijvende wolkenmassa's ook op Foto 2 nog te zien moeten zijn en naar linksonder zijn opgeschoven. Dat is niet het geval: op Foto 2 is enkel rechtsboven een gelijkaardige wolkenflard te zien. Andersom klopt het plaatje veel beter: de wolkenflarden die zich op Foto 2 nog bovenaan bevinden zouden dan verder oostwaarts zijn opgeschoven, met andere woorden

naar een plaats die overeenkomt met het midden van Foto 1. De verplaatsing van de wolken in oostelijke richting wekt aldus een sterk vermoeden dat Foto 1 na Foto 2 werd gemaakt. In de hypothese dat beide foto's hetzelfde object tonen dat naar de camera toe beweegt en tijdens dit manoeuvre min of meer dezelfde hoogte aanhield, zou het object op de foto die het laatst werd gemaakt groter en hoger staan afgebeeld. Wanneer we op afdrucken van 23,65 x 17,74 cm de respectieve breedtes meten van de onbekende objecten, dan blijkt dat het object op Foto 1 een breedte (diameter) heeft van 1,30 cm, terwijl deze op Foto 2 slechts 0,75 cm bedraagt (zie ook fig. 14 voor een vergelijking van het aantal pixels). Bovendien bevindt het voorwerp op Foto 1 zich een aanzienlijk stuk hoger boven de horizon dan op Foto 2 (27° tegenover 13°). Enkel wanneer Foto 1 na Foto 2 werd gemaakt, is dit grootte – en hoogteverschil in overeenstemming met de veronderstelling dat er slechts één object werd gefotografeerd dat naar de camera toe beweegt.

Het vermoeden dat Foto 1 vanaf een punt dichterbij de N437 werd gemaakt doet hieraan geen afbreuk, integendeel: de fotograaf zou zich in die hypothese bij het maken van de tweede foto op een nog kortere afstand van het voorwerp hebben bevonden, waardoor het object nog groter en hoger zou afgebeeld staan op de foto die het laatst werd gemaakt.

Samengevat luidt het dat de volgorde van de foto's, zoals afgeleid uit de verplaatsing van de wolken onverzoenbaar is met de oorspronkelijke verklaringen van R.A., maar wel strookt met de recenter afgelegde verklaringen als zou er slechts één voorwerp zijn gefotografeerd en Foto 2 voor Foto 1 zijn gemaakt.

Bepaling van grootte, afstand en hoogte

Foto 2 bevat de meeste aanwijzingen die kunnen helpen bij het inschatten van de reële grootte van het onbekende object, de afstand ervan tot de camera en de hoogte waarop het zich bevond. Zo is de horizontale makkelijk te bepalen en zijn hoogte en afstand bekend van andere afgebeelde objecten.

Op een afdruk van 23,6 x 17,7 cm van Foto 2 meet het object 0,75 cm. Aangezien de horizontale beeldhoek 41° bestrijkt, komt dit overeen met een hoek van $(41/23,6 \times 0,75 =) 1,3^\circ$.

We kunnen nu voor elke veronderstelde afstand de werkelijke grootte berekenen van het object op Foto 2 door de formule $BC = 2 (\tan a/2 \times AD)$ toe te passen, waarbij BC staat voor de grootte (lees diameter) van het object, a voor de hoek die het object beslaat (1,3°) en AD voor de afstand tussen de cameralens en het object (zie fig. 15). Tangens van a/2 of 0,65° ronden we af op 0,0113.

Om de hoogte te bepalen moeten we eerst hoek b kennen. Uit fig. 30 leren we dat de elevante van het object op Foto 2 dezelfde is als deze van de top van pyloon D. De hoogte van deze pyloon is bekend, namelijk 55 m. De afstand van de cameralens tot pyloon D kunnen we nameten op de topografische kaart. We vinden (afgerond) 240 m. Delen we de hoogte door de afstand dan bekomen we 0,2292. Deze waarde is de tangens van de hoek die de pyloon beschrijft vanuit het standpunt van de camera, te weten 13°. Ook het object (het midden van de “schuine streep” om precies te zijn) bevindt zich bijgevolg op 13° boven de horizonlijn.

De formule die de hoogte van het object in meter bepaalt luidt: $DE = AD \times \sin b$, waarbij b de hoogtehoek is van het object. Zoals in de vorige paragraaf aangegeven bedraagt die 13°. Een hoek van 13° komt overeen met een sinus van 0,2250. De formule houdt evenwel geen rekening met de afstand

tussen de camera en de grond. Voor deze hoogte (EF) nemen we 1,50 m die bij het resultaat moet geteld.

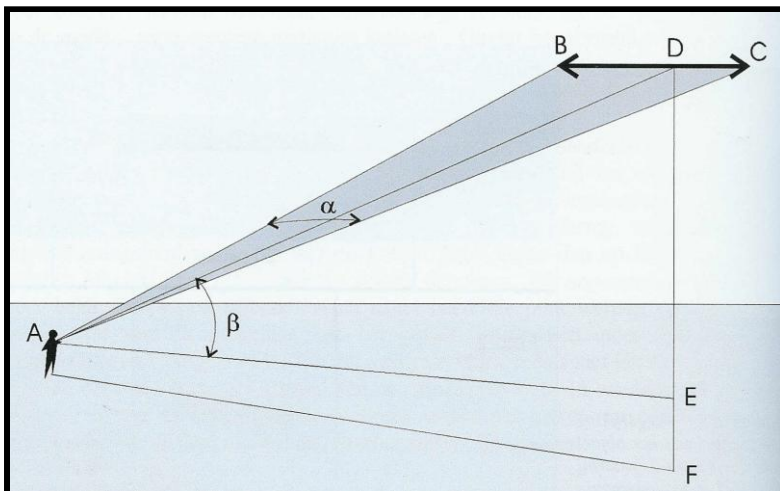

Fig. 15: Schema met aanduiding van de gekende hoeken α en β , en de te berekenen afstand (AD), hoogte (DF) en diameter (BC). Voor het gemak wordt er van uitgegaan dat het object zich in een horizontale positie bevond. Hoewel dit voor geen van beide foto's het geval was, is de fout bij het bepalen van hoogte, afstand en diameter verwaarloosbaar. © CAELESTIA

Tijdens het interview van 6 maart 2004 verklaarde R.A.: “het [voorwerp] bleef dus hangen en plotseling ging het over de elektriciteitskabels (...). Het hing

er mooi boven” (antwoord nr. 0004). Uit het verdere verloop van het vraaggesprek kan worden afgeleid dat de eerste foto rond dat ogenblik zou zijn genomen en de tweede (“nog één”) “juist voordat het wegvloog” (antwoord nr. 0006). Als we deze versie van de feiten weerhouden – de enige versie waarbij de volgorde van de foto's strookt met de bevindingen samengevat onder ‘Volgorde van de opnames’ – zou het onbekende voorwerp zich bij het maken van de eerste foto ongeveer ter hoogte van de hoogspanningskabels tussen pyloon B en pyloon D hebben bevonden; bij de tweede opname tussen deze kabels en de getuigen in.

Laten we aannemen dat het object zich, op het moment dat de eerste foto werd gemaakt (Foto 2), in een verticaal vlak bevond halverwege de dichtstbijzijnde reeks kabels (k1, k3, k5 en k7) en de kabels k2, k4, k6 en k8 enkele meters verderop (zie fig. 16). In die hypothese is er geen perspectiefvertekening en stroken de onderlinge positie van de kabels en het voorwerp op de foto's met de werkelijke posities. Met andere woorden, indien het object op het moment dat Foto 2 werd gemaakt even ver verwijderd was dan de kabels, dan zou het zich tussen het hoogste kabelpaar (k1 en k2) en de daaronder hangende kabels (k3 en k4) hebben bevonden.

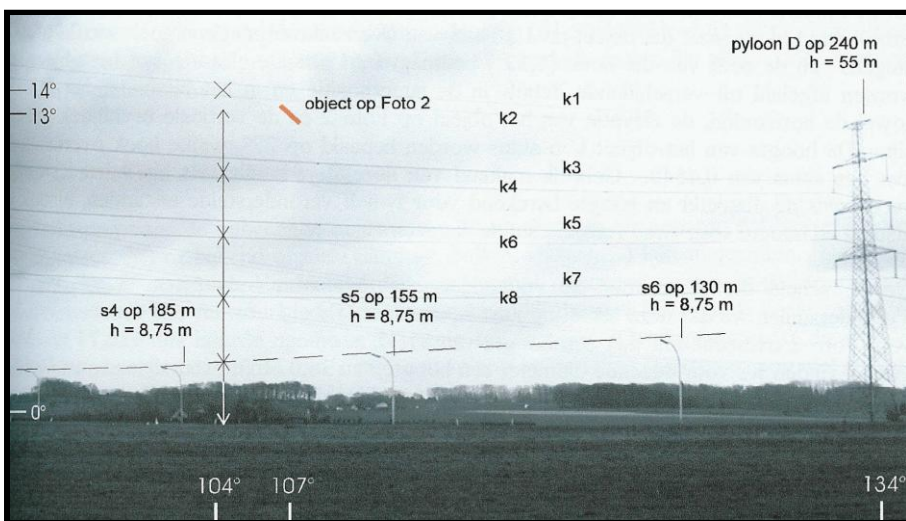

Fig. 16: Meting van de hoogte van de kabels tussen pyloon B en pyloon D op het punt waardeze de N437 kruisen (azimut = 104°, hoogte = 14°). Het hoogste kabelpaar bevindt zich ongeveer 5,3 maal hoger als de straatlampen op dit punt van de weg. © CAELESTIA

We trachten nu te bepalen op welke afstand het hoogste kabelpaar zich bevindt. Op de topografische

kaart meten we de afstand tussen de plaats waar de fotograaf zich bevond en het punt waar de azimutlijn van 107° de kabels tussen pyloon B en pyloon D kruist. We vinden 9 mm. Aangezien 1 cm op de kaart overeenkomt met 200 m, komen we uit op een werkelijke afstand van 180 m. Dit is de

afstand gemeten in het horizontale vlak. De afstand tot het hoogste kabelpaar bedraagt dan: $180/\cos 14^\circ$, waarbij de hoek van 14° de hoogte aangeeft van kabels k1 en k2 gemeten vanuit het standpunt van de camera*. Dit brengt ons op 185,51 m, afgerond 186 m. De hoogte van de kabels op die plaats (azimut = 107°) is dan gelijk aan $186 \times \sin 14^\circ$, ofwel 44,99 m. Ook hier tellen we 1,50 m bij voor de afstand tussen de camera en de grond. We krijgen 46,49 m, afgerond 46,50 m.

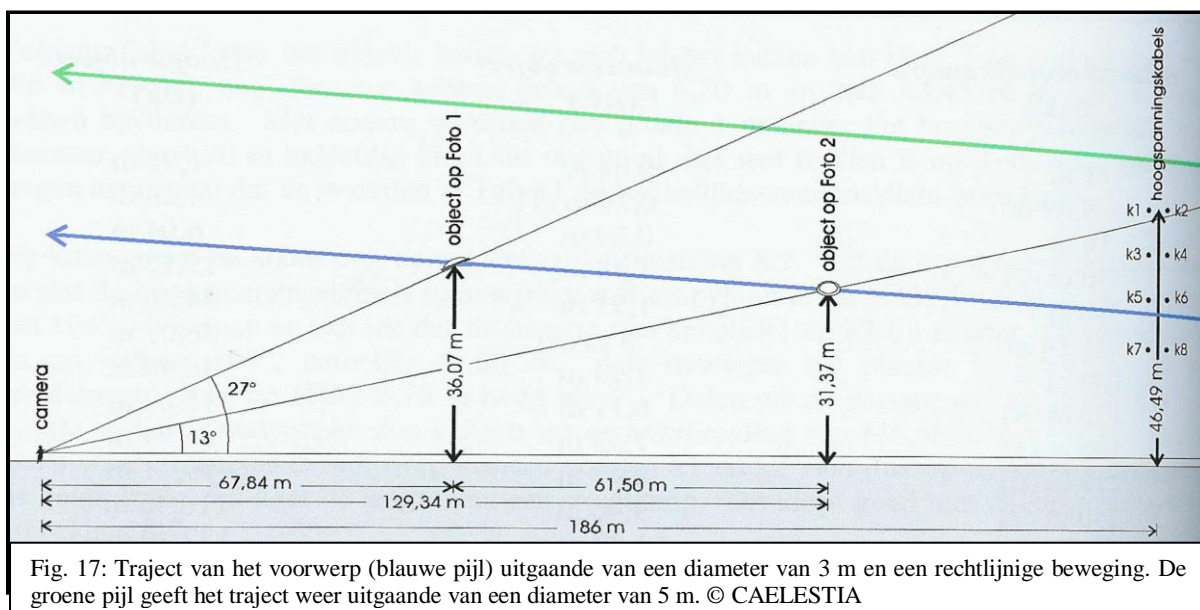
We kunnen een en ander controleren op fig.26. Uit de topografische kaart leren we dat de hoogspanningskabels tussen pyloon B en pyloon D de N437 kruisen op een azimut van 104° . We gaan er van uit dat de hoogte van kabel k1 en k2 op azimut 104° dezelfde is als azimut 107° , namelijk 46,50 m. Uit metingen ter plaatse is gebleken dat de straatlampen naast de N437 8,75 m hoog zijn**. Delen we de hoogte van de kabels door de hoogte van de straatlampen dan krijgen we een verhouding van $(46,50/8,75 =) 5,31$. Op de plaats waar de kabels de autoweg kruisen zouden k1 en k2 zich dus op een hoogte bevinden die gelijk is aan 5,3 keer de lengte van een straatlamp. Dit klopt goed met de aanduidingen op fig. .

*Aangezien de kabels enkele meters uit elkaar hangen (k2 bevindt zich verder van de camera dan k1) kiezen we voor deze hoek een punt op de azimutlijn dat in het midden ligt van beide kabels.

** De hoogte werd berekend door op de paal, op een hoogte van 2 m, een merkteken aan te brengen en vervolgens op een foto, genomen van op voldoende afstand, de volledige hoogte te extrapoleren.

Op een $23,6 \times 17,7$ afdruk van Foto 1 meet het object 1,30 cm, wat overeenkomt met een hoek van $2,26^\circ$. De tangens van de helft van die hoek ($1,13^\circ$) bedraagt 0,0197. De elevatie van het object kan worden afgeleid uit verschillende details in de superpositie en in het bijzonder het feit dat zowel de horizontale, de elevatie van het object op Foto 2 én de verticale beeldhoek gekend zijn. De hoogte van het object kon aldus worden bepaald op 27° , welke hoek overeenkomt met een sinus van 0,4540.

Op de schets die R.A. voor de vragenlijst maakte staat als diameter "3 m" vermeld. Veronderstellen we dat deze schatting juist is, dan leert ons dat een diameter van 3 m voor Foto 2 overeenkomt met een hoogte van 31,37 m en een afstand van 76,14 m. Hieruit volgt dat, steeds in de veronderstelling dat één en hetzelfde voorwerp werd gefotografeerd dat een rechtlijnige koers volgde, het voorwerp bij het naderen van de fotograaf een stijgende beweging uitvoerde. Het hoogteverschil bedraagt 4,70 m. Het traject dat we uit deze hoogtes en afstanden afleiden is weergegeven in Fig.17 (omdat het gevonden traject het onbekende object onder de kabels voert is ook het traject weergegeven voor een object met een diameter van 5 m; het berekende traject voor een voorwerp van die grootte loopt wel boven het hoogste kabelpaar).

De afstand die werd afgelegd tussen het maken van beide foto's kunnen we berekenen door de afstand over de grond ($129,34 - 67,84 = 61,50$) te delen door de cosinus van de hoek die het traject maakt met het horizontale vlak. Deze hoek bekomen we door het hoogteverschil (4,70 m) te delen door de horizontale afgelegde weg (61,50 m). We krijgen $4,4^\circ$, met een cosinus gelijk aan 0,9971. De afgelegde afstand komt aldus op $(61,50/0,9971 =) 61,68$ m. Een object dat deze afstand tegen de geschatte snelheid van 100 km/u in rechte lijn aflegt, doet daar iets meer dan 2 seconden over.

Gebruik van een schaalmodel

Een verklaring voor de onbekende objecten op de foto's in de zin van een natuurverschijnsel (vogel, insect, ...) of onbekend object (vliegtuig, ballon, vlieger, ...) lijkt uitgesloten. De foto's zijn te expliciet: ofwel werd inderdaad een metersgroot onbekend voorwerp gefotografeerd, ofwel betreft het een vervalsing. Het is onwaarschijnlijk dat met het digitale beeld zelf werd geknoeid. Daarvoor zijn de opnamen te weinig spectaculair. Overigens spreekt de moeder van R.A. niet tegen dat zij de foto's zag toen ze nog op de GSM stonden en nog niet naar de computer waren overgezet (zie interview met R.A. o.d.v. 6 maart 2004, nrs. 0018 t.e.m. 0021). Indien het een vervalsing betreft, dient eerder gedacht aan een schaalmodel.

Tijdens het eerste plaatsbezoek werd nagegaan of het wel haalbaar is om een object in de lucht te werpen en met een aan een GSM verbonden camera min of meer gecentreerd in beeld te krijgen. Bij gebrek aan een schotelvormig object werd een rolmeter de lucht ingeworpen. De GSM die R.A. gebruikte was op het ogenblik van het plaatsbezoek niet meer in zijn bezit, zodat we vergelijkende foto's dienden gemaakt met een ander toestel (een Nokia 3200 GSM met ingebouwde digitale camera). Hoewel kwalitatief erg ondermaats, bleek het geen probleem om het omhoog geworpen model netjes in het opnameveld te krijgen.

Een tweede mogelijkheid om een schaalmodel in de gewenste positie te krijgen is gebruik te maken van een dunne draad waarmee het object word opgehangen aan een stok of tak die zelf buiten beeld blijft. De schuine stand van het object op Foto 2 laat echter vermoeden dat die techniek hier niet werd gebruikt.

Fig. 18: Foto van een eetbord dat in de lucht werd geworpen op de plaats van de waarneming. We zien hier het eetbord in een schuine stand.
© FDE

Bij het tweede plaatsbezoek van 20 mei 2004 werd een nieuwe poging ondernomen om de foto's van R.A. na te bootsen. Als schaalmodel werd dit keer beroep gedaan op een aluminium eetbord met een diameter van 24 cm. Het resultaat vind u hierboven als Fig. 18 (object schuine stand). De gelijkenis met de foto's van R.A. is treffend. Zelfs de positie t.o.v. de kabels is

voor elke opname vrijwel dezelfde als op het origineel. Het grootste verschil is dat onze foto's bij helder weer werden gemaakt. Hierdoor reflecteert er rechtstreeks zonlicht op het bord. Verder is er een kwaliteitsverschil dat te wijten is aan de camera (wij gebruiken een digitale POCKETCAM 3 Mega camera van AIPTEK die foto's levert met een resolutie van 1600 x 1200 pixels, vier keer hoger dus dan de foto's van R.A.).

3. Beoordeling

Tegenstrijdige verklaringen

Reeds vroeg in het onderzoek doken flagrante tegenstrijdigheden op in de verklaringen afgelegd door de drie betrokkenen. Alleen reeds in de verklaringen die R.A. op verschillende data verstrekte zitten opmerkelijke verschillen. Zo is er in de oorspronkelijke e-mail en in de ingevulde vragenlijst sprake van twee onderscheiden voorwerpen, terwijl in latere verklaringen wordt voorgehouden dat slechts één voorwerp was waargenomen en gefotografeerd. Ook over de volgorde waarin de foto's werden gemaakt staan recente verklaringen haaks op wat oorspronkelijk werd beweerd. Een vergelijking tussen de details die R.A. verstrekte en de verklaringen afgelegd door R.T. en S.A., bracht bijkomende tegenstrijdigheden aan het licht m.b.t. zowat alle cruciale elementen van de waarneming. Zo bestaat er geen duidelijkheid over het gevolgde traject, noch over de kleur, noch over de wijze waarop het "toestel" verdween.

Opvallende is dat de versie die in de latere verklaringen opduikt strookt met wat op de website van Ufoplaza over de foto's werd verteld. Zo is de volgorde van de foto's op de website anders dan in de mail die R.A. op 3 juli 2003 verstuurde, maar in overeenstemming met wat R.A. nu beweert. Bovendien is ook op de website, net als in de latere verklaringen, sprake van slechts één voorwerp. Hierdoor rijst het vermoeden dat R.A. zijn oorspronkelijke mail niet heeft bewaard en dat hij, met het oog op het interview van 6 maart, eerst naar de website van Ufoplaza surfte om te kijken in welke vorm het verhaal daar destijds via zijn kapper was terechtgekomen.

Het ontbreken van een eensluidend getuigenrelaas bemoeilijkt niet alleen een correcte voorwetling van de feiten, maar ook de analyse van de foto's. Wanneer de volgorde van de opnamen niet vaststaat, en niet eens zeker is of de opnamen wel één en hetzelfde object tonen, moet grotendeels met veronderstellingen worden gewerkt. Enkel het gegeven dat de lagere wolkenflarden zich van west naar oost moeten hebben verplaatst, laat toe met quasi-zekerheid te besluiten dat Foto 1 na Foto 2 werd genomen. Dit is evenwel in tegenspraak met wat R.A. oorspronkelijk beweerde, terwijl juist van de vroegste verklaringen (oorspronkelijke e-mail dateert van twee dagen na de feiten!) mag worden verondersteld dat ze het dichtst bij de waarheid aanleunen. Het vermoeden dat Foto 1 na Foto 2 werd gemaakt strookt wel met wat het drietal in latere verklaringen voorhoudt, namelijk dat slechts één voorwerp werd gefotografeerd. Het onbekende object zou in die versie genaderd zijn van "rechts" (R.A. en S.A.), of "links" (R.T.), een kanteling hebben gemaakt en, eens boven het trio gekomen, "links" (R.A.), of "rechts" (R.T.), zijn "weggeschoten" (R.A. en R.T.) of "plots zijn verdwenen" (S.A.). Maar ook met dit gammele scenario zijn er problemen. Zo is R.A. er niet zeker van dat hij het voorwerp ook effectief zag kantelen ("daarvoor zat het te ver"). Nochtans is het voorwerp op de eerste foto (Foto 2) duidelijk in schuine stand te zien. De hoek die het object op deze foto maakt met het horizontale vlak bedraagt net geen 40°. Uitgaande van de door R.A. zelf geschatte diameter van 3 m, bevond het voorwerp zich op dat ogenblik op slechts 133 m van de plaats van de waarneming. Ook op Foto 1 bevindt het object zich in een schuine stand: het voorwerp is nu tot op 76 m genaderd en helt circa 27° over in de richting van de waarnemers. In deze omstandigheden (waarneming bij daglicht en op redelijk korte afstand) is het dan ook onbegrijpelijk dat geen van de drie betrokkenen dit zeer ongewone vluchtpatroon spontaan heeft vermeld tijdens de interviews. Alleen wanneer hier expliciet naar wordt gevraagd vermeld R.A. dat hij de indruk had dat het voorwerp kantelde vooraleer af te draaien en weg te schieten (interview met R.A. o.d.v. 6 maart 2004, nr.0054 e.v.).

Fig.16 toont verder aan dat, indien er slechts één voorwerp werd gefotografeerd dat de richting van de getuigen uitvloog, een voorwerp met een diameter kleiner dan 4 m onvermijdelijk in de kabels tussen pyloon B en D zou zijn terechtgekomen. Helaas werd hier tijdens de interviews niet dieper op ingegaan en is niet gecontroleerd hoe goed de getuigen zijn in het schatten van de grootte van een voorwerp op een bepaalde afstand.

Houding van de betrokkenen

Tijdens ons eerste telefonisch onderhoud met R.A. verklaarde deze zich bereid om met het onderzoek mee te werken. In de maanden die volgden bleek echter dat R.A. pas na aandringen van zijn ouders ook effectief zijn medewerking verleende (cfs. Zijn laattijdige reactie op onze herhaalde vraag om een afspraak te maken, het lange dralen met het beantwoorden van de eerste lijst met bijkomende vragen en het uitblijven van een antwoord op onze laatste mail).

Tijdens het onderzoek van 6 maart 2004 viel het de onderzoekers op dat noch R.A., noch R.T., zich aan afzonderlijke interviews hadden verwacht. In het korte vraaggesprek dat wij die dag met R.T. hadden, maakte deze er zich tweemaal vanaf met te verwijzen naar de foto's (antwoorden nrs. 0004 en 0020). Ook de antwoorden die S.A. vertrekte waren uiterst summier tot zelfs ontwijkend. De indruk ontstaat dat beide vrienden liever niet in detail treden. S.A. ageerde bovendien volkomen ongeïnteresseerd en lijkt net als R.T. niet te begrijpen waarom zo'n onderzoek nodig is. Het historisch, sociaal, cultureel en wetenschappelijk belang van hun ervaring lijkt de drie jongeren volledig te ontgaan. We vroegen R.A. en R.T. of ze ook dit jaar weer op de weiden zouden kamperen. Wie weet zouden er opnieuw UFO's opduiken. Of misschien zou het gewoon plezierig zijn om op die plek herinneringen op te halen aan hun unieke belevenis. Ook hierop werd negatief gereageerd: ze hadden niet de behoefte om naar Kruishoutem terug te keren en zouden dit jaar elders kamperen. Nochtans steken de drie getuigen hun interesse voor het boven- en buitenaardse niet onder stoelen of banken. Kort voor de gebeurtenissen in Kruishoutem hadden ze zelfs getracht "contact" te leggen met "buitenaardse intelligenties" door 's nachts met een zaklamp naar de hemel te seinen. Wanneer het hen dan korte tijd later lukt om bij volle daglicht een "vliegende schotel" – laat staan twee van dergelijke tuigen – te fotograferen, wordt dat daags nadien al vergeten (R.A.: "Het was pas bij het bekijken van de gewone foto's van die dag met m'n GSM dat ik aan de UFO herinnerd werd"). Voeg daar nog bij dat het drietal naar eigen zeggen "redelijk veel" gedronken had de avond van de feiten en het verhaal wordt er niet geloofwaardiger op.

Tot slot kan nog worden verwezen naar het feit dat S.A. te zien is in de rechterbenedenhoek van Foto 2. S.A. kijkt in de richting van de fotograaf. Een detail dat moeilijk te rijmen valt met het gegeven dat op datzelfde moment, in de tegenovergestelde richting, een "vliegende schotel" ingewikkelde manoeuvres uitvoert in de onmiddellijke nabijheid van een aantal hoogspanningslijnen.

Geen onafhankelijke getuigen

Het ontbreken van aanvullende getuigenissen pleit evenmin in het voordeel van een reële confrontatie met één of twee onbekende vliegende objecten. De weide van waarop de foto's werden gemaakt liggen tussen twee drukke wegen. Vooral de E-17 Gent-Kortrijk moet, zelfs op een dinsdagavond in de zomervakantie, redelijk wat verkeer hebben gekend. Het object of de objecten moeten beide wegen op lage hoogte hebben gekruist. Toch heeft blijkbaar niemand die avond iets abnormaals opgemerkt.

Precedenten

Toen de foto's van R.A. CAELESTIA bereikten was dit de eerste keer dat we hoorden van een "UFO" die was gefotografeerd met een aan een GSM gekoppelde digitale camera. Wellicht dus een primeur voor Vlaanderen. Het opduiken van foto's waarop schotelachtige voorwerpen staan afgebeeld is op zich minder uitzonderlijk. De problemen met dit soort opnamen zijn intussen goed bekend:

1. Schotelvormige objecten die zich bij daglicht laag over het landschap voortbewegen worden bijna uitsluitend gemeld wanneer er ook fotografisch bewijsmateriaal wordt voorgebracht. Voor het overige komen ze zelden voor in de meldingenlijsten van UFO-verenigingen. Vooral de laatste decennia heeft de schotelvorm plaats moeten ruimen voor hoekige constructies die bij duisternis verschijnen en een groot gamma aan speciale lichteffecten meevoeren. Dat de fotogeniekere schotels nog wel regelmatig op foto's opduiken is op zich al verdacht.
2. Foto's van "vliegende schotels" worden meestal gemaakt in vakantieperiodes, tijdens uitstapjes met vrienden of familie. Zo'n situatie creëert een ideale gelegenheid voor het uithalen van een kwajongensstreek.
3. Het verhaal dat bij dit type foto's wordt verteld is doorgaans opvallend kort en onsamenhangend.
4. Ondanks het feit dat "vliegende schotels" doorgaans op klaarlichte dag worden gefotografeerd worden er zelden of nooit onafhankelijke getuigen teruggevonden.
5. De objecten op de foto's bevinden zich dikwijls in een schuine positie, precies zoals mag worden verwacht van bijvoorbeeld een omhoog geworpen frisbee, kampeerbord of wieldop*.

Als deze punten zijn ook van toepassing:

1. Met alleen de foto's in handen zou er over de vorm van het object nog twijfel kunnen bestaan, maar de betrokkenen bevestigen het zelf: "Het was een ronde schotel".
2. De drie jongeren waren aan het kamperen en hadden flink wat gedronken. Zo'n gezellig onderonsje in de buitenlucht is uiterst geschikt voor een grap. Bovendien is vaak ook een heel assortiment aan schaalmodellen voorhanden (kampeerborden, frisbees, dekseltjes, losgeslagen wieldoppen en andere objecten die naast de snelweg terechtkomen). Ook onderdelen van de kar en de landbouwmachine achter de omheining kunnen voor inspiratie hebben gezorgd.
3. Het relaas van de feiten is uiterst summier: het verschijnsel wordt opgemerkt, komt dichtbij en verdwijnt. Ondanks deze eenvoudige verhaallijn zijn de verklaringen op belangrijke punten tegenstrijdig.
4. Zoals eerder aangegeven werden er geen andere ongewone verschijnselen gerapporteerd voor 1 juli 2003. Nochtans moeten er op het ogenblik van de feiten toch op zijn minst enkele auto's de site zijn gepasseerd.
5. De schuine stand van het voorwerp op de beide foto's is hoogst ongewoon, tenminste als het gaat om een vliegmanoeuvre van een metersgroot voertuig. Het wekt dan ook verbazing dat de getuigen hier geen concrete herinnering aan overhouden. Een schuine stand is daarentegen wel kenmerkend voor een schijf- of schotelvormig object dat in de lucht wordt geworpen.

* SHELTON Jay: "The physics of Frisbee flights" in JOHNSON, Stencil E.D.: Frisbee – A practitioner's manual and definitive treatise, Workman Publishing Company, New York (1975); zie ook: VAN UTRECHT, Wim & VAN DER VELDT, Frits: Unidentified Aerial Object photographed near Zwischbergen, Switzerland, on July 26, 1975 (CAELESTIA, Antwerpen, 1995), pp. 147 – 149.

4. Synthese en conclusie

Synthese

De bevindingen van het onderzoek laten zich als volgt samenvatten:

- De informatie die uit de foto's kon worden afgeleid is moeilijk te verzoenen met de verklaringen van de getuigen.
- De getuigenverklaringen zelf bevatten tegenstrijdigheden die zo talrijk en afgetekend zijn dat ze moeilijk uitsluitend toegeschreven kunnen worden aan waarnemingsfouten of gebrekkige herinneringen.
- Ondanks het feit dat de duisternis nog niet was ingetreden en de waarnemingsplaats tussen twee drukke wegen ligt, zijn er geen onafhankelijke getuigen die het verhaal bevestigen.
- De fascinatie van R.T. en S.A. voor UFO's en het paranormale is moeilijk te verzoenen met de onverschillige houding die zij aan de dag leggen tegenover hun eigen belevenis.
- De schuine stand (Zowel op Foto 1 als Foto 2) is typisch voor een omhoog geworpen voorwerp.
- De omstandigheden waarin de foto's werden gemaakt en het flinterdunne verhaal dat er bij wordt verteld, pleiten niet in het voordeel van een reële buitengewone ervaring.
- De foto's zijn uiterst gemakkelijk en met eenvoudige middelen na te bootsen.

Slotevaluatie

De foto's zijn meer dan waarschijnlijk vervalsingen, gemaakt met behulp van een klein voorwerp dat voor de camera werd geworpen.

Wim VAN UTRECHT & Frederick DELAERE

(CAELESTIA, 2005)

Assebroek – tussen 1 en 15 juli van 1958 of 1959

Ergens in 2001 werd ik samen met mijn vroegere medewerkers van UFO-WEST Belgium uitgenodigd bij een radiostation van de VRT (Vlaamse Radio en Televisie). Dat was Radio 2 uit Kortrijk. Daar waren we van 7u30 's morgens tot 13u te gast. Na de nodige uitleg over het UFO-fenomeen te hebben gegeven kregen de luisteraars de kans om hun eigen ervaringen via de radio te verkondigen. Als snel volgden een 10-tal interessante meldingen. Op het einde van het programma kregen de luisteraars nog mijn persoonlijk telefoonnummer te horen waarop ze me konden bereiken. Amper een 30-tal minuten na de uitzending kreeg ik een telefoontje van een oude vrouw die beweerde ooit iets vreemds te hebben gezien van heel dichtbij in het jaar 1958 of '59. Geïnteresseerd door dit voorval bracht ik de collega's van GESAG-SPW uit Brugge op de hoogte. Zij zouden een kijkje gaan nemen en verslag uitbrengen voor ons tijdschrift 'CONTACT'.

Wat hieronder volgt zijn de onderzoeksresultaten van GESAG-SPW die in 'CONTACT' jaargang 2 Nr.1 werden gepubliceerd, maar die hier niet mocht ontbreken.

Inleiding

Het voorliggende getuigenonderzoek werd uitgevoerd door de onderzoekers van GESAG-SPW* op vraag van de privé-groep UFO-WEST*.

Een korte samenvatting van het voorval werd vermeld in de driemaandelijkse publicatie Contact van UFO-WEST (1ste jaargang, Nr.4, okt-nov-dec 2001) nadat de getuige een vragenlijst had teruggestuurd.

Op de avond van 25 oktober 2001 werd het getuigenverhoor afgenomen in de huidige woning van de getuige. De plaats waar het voorval zich afspeelde werd bezocht in de namiddag van 22 oktober 2001, voortgaande op de gegevens verstrekt in de vragenlijst.

De getuige

Het betreft Mevr.V.D. die destijds woonachtig was in Assebroek. Zij was toen een meisje van 9 tot 10 jaar oud. Op haar verzoek wil zij anoniem blijven en de precieze plaats van het voorval wordt evenmin vrijgegeven. Ze woont vandaag in een agglomeratie behorende tot Groot-Brugge.

Plaats van de waarneming

De waarnemingsplaats is een zeer dichtbebouwde straat met rijwoningen, gesitueerd in de kern van de gemeente Assebroek en gelegen tussen de woonwijken *Peerdeken* en *De Lelie*. De woningen zijn van noordwest naar zuidoost georiënteerd over een lengte van 500 meter tussen de *Astridlaan* en de *Daverlostraat*.

De waarneming had plaats in de tuin van één van de woningen: een rechthoekig stuk grond van ongeveer 10 meter op 4, voorzien van een terras dat ongeveer 75 cm hoger ligt dan de tuin zelf. Aan de rand van het terras is er een trapje met drie treden. Daar bevond zich het meisje bij het begin van de feiten.

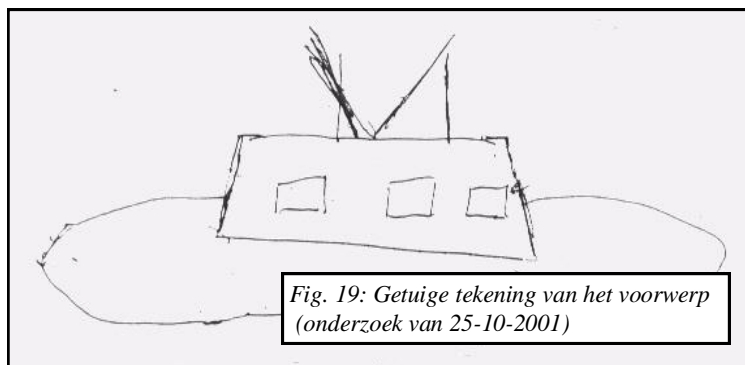
De waarneming

Het is ongeveer tussen 13.30 en 14u. wanneer het kind, gezeten op de treden van het opstapje, boven een perenboom van ongeveer 2 m hoogte, een vreemd voorwerp opmerkt.

Het voorwerp daalt neer boven de perenboom in het linker hoekgedeelte van de tuin en maakt daarbij een paar neerwaarts gerichte ringvormige vluchtbewegingen.

Het meisje hoort daarbij een soort geritsel in de bladeren van de perenboom - alhoewel het een windstille dag was - evenals een gezoem, vergelijkbaar met een geluidsarme stofzuiger in werking. Ze gaat rechtop staan terwijl het voorwerp haar nadert; het gaat stilhangen op ongeveer 1,5 m boven haar hoofd.

De vrouw ziet op dat moment een glad, cirkelvormig oppervlak met een diameter van ongeveer 2 meter, met bovenop een soort rechthoekige stuurhut. Deze cabine heeft geen afgeronde hoeken; de kanten zijn afgelijnd. Rondom deze structuur bevinden zich een reeks kleine rechthoekige vensters (ongeveer 50 op 40 cm). De getuige herinnert zich het aantal niet meer, wel dat ze duister waren en geen licht lieten doorschijnen. De hoogte van de bovenstructuur was ongeveer 1,5m.

Het oppervlak van het voorwerp had een mat, roomkleurig (vanille) uitzicht. De cabine was voorzien van twee zilverkleurige antennes die vanuit een punt schuin uitwaartsgericht bovenop zichtbaar waren. De verschijning bleef ongeveer gedurende 5 minuten onbeweeglijk en geruisloos hangen. De getuige ondervindt geen koude- of warmtegevoel. Zij bekijkt het voorwerp boven haar hoofd.

En dan, vergezeld van hetzelfde gebrom als voorheen, stijgt het voorwerp, opnieuw door middel van ringvormige vluchtbewegingen, eerst in de richting van het dak van een bijgebouw aan de rechterkant. Vervolgens voert het een tweede opstijgende spiraalvlucht uit in de richting van het dak van de buurwoning en verdwijnt.

Het meisje rent de woning van haar grootmoeder en oom binnen om te vertellen wat ze zopas had gezien (in haar woorden van toen: “een grote ronde vliegtuig”). Maar de twee volwassenen zijn in een dispuut verwickeld en zij krijgt geen respons op haar mededeling. De getuige herinnert zich dat ze rustig geslapen heeft die nacht.

Meteorologie en bijzonderheden over het waarnemingsmoment.

Het was een mooie dag met heldere hemel en een temperatuur van 20 tot 25°C. In de loop van het interview hebben we trachten de datum van de waarneming nader te preciseren door de getuige te helpen zoeken naar een of ander aanknopingspunt in de maand juli. Wat het jaartal betreft, hebben we Mevr. V.D. voor 1958 verwezen naar de Expo-tentoonstelling in Brussel. Dat kon haar herinnering niet vooruithelpen. De getuige verjaart op 15 juli. Ze kan wel bevestigen dat het voorval voor haar verjaardag plaatsvond en niet op een weekend.

De dag van de waarneming moet gesitueerd worden tussen de 1ste en de 15de juli van 1958 of 1959; t.t.z. een van de volgende dagen

1958	Ma	Di	Wo	Do	Vr	1959	Ma	Di	Wo	Do	Vr
		01	02	03	04				01	02	03
	07	08	09	10	11		06	07	08	09	10
	14	15					13	14	15		

Drie andere waarnemingen

In februari 1998, gedurende een verblijf in het AZ-Ziekenhuis Sint-Jan te Brugge, ziet Mevr.V.D. omstreeks 23.00 - 23.30 u door het venster van de kamer dat zij betreft op het 12de verdiep, een donkere klokvormige structuur die zich aftekent tegen de nachtelijke hemel. Twee grote ronde witte lichtbundels, in grootte vergelijkbaar met autolichten, naderden de gevel van het ziekenhuis. De lichtbundels schijnen tot aan de vensters maar dringen niet naar binnen. Het voorval duurt 1 tot 3 minuten. De kamer is verduisterd en er komt alleen licht binnen door de openstaande deur vanuit de verlichte gang. Haar kamergenote heeft bij navraag niets gezien.

In een niet gedefiniëerd jaar (vóór 1998) in de periode waarin het nieuwe gerechtsgebouw nabij de Kruispoort te Brugge nog in opbouw was, heeft de getuige samen met haar toenmalige man boven een grote kraan op de bouwwerf, een vuurbol waargenomen die ongeveer 5 minuten bleef hangen. Daarna verplaatste de bol zich traag in horizontale vlucht.

Sindsdien lijdt de getuige aan slapeloosheid en hoofdpijn. Ze gaat na de laatste waarneming meer uitkijken, komt aldus onder spanning en klaagt over niet gemotiveerde angsten.

Brugge) heeft de getuige een voorwerp waargenomen in de vorm van een driehoek met afgeronde hoeken, waarrond de boorden rond een krans van kleine flikkerende lichtjes vertoonde.

De waarnemingsrichting was oost en de hoogte ongeveer 15°. Ze zou dit fenomeen 3 tot 4 keer gezien hebben op hetzelfde nachtelijke uur.

Indrukken van de getuigenis

We hebben geen tegenspraak kunnen vaststellen tussen de gegevens medegedeeld op de vragenlijst en hetgeen de getuige vertelde gedurende het verhoor van 25 oktober 2001.

De tweede waarneming heeft bij haar waarschijnlijk de herinnering aan de jaren 1958-59 wakker gemaakt. Bovendien de drie hoger vermelde waarnemingen, vermeldt de getuige nog een vluchtige waarneming van een sterk licht boven de Noordzee toen ze zich aan het Belgische strand bevond. Wanneer zij een omstaander verzocht ook te kijken was het al te laat. Merkwaardig is het feit dat ze het "gevoel" heeft telkens niet te slagen in haar pogingen om er andere getuigen bij te betrekken. Dat was al het geval met haar jeugdwaarneming: de volwassene in huis had géén interesse. In het ziekenhuis mislukte het eveneens. Haar huidige echtgenoot is ook erg sceptisch en kon de recente waarnemingen van juni 2001.

We hebben V.D. gewezen op het uitzonderlijke karakter van haar veelvuldige waarnemingen. Ze verklaart dit door een soort onrust en een gevoel van nieuwsgierigheid opgewekt door het voorval van Assebroek en dit van februari 1998 in Brugge.

V.D. is dermate permanent onder de indruk van al die feiten dat ze zich ook afvraagt in hoeverre de tegenslagen uit haar private levenssfeer toegeschreven kunnen worden aan de invloeden of nawerkingen van de waarnemingen.

De getuige heeft zonder aarzeling twee boeken, gewijd aan het UFO-fenomeen, getoond die ze gekocht had in een poging om er meer over te weten te komen. Wie zou dit niet gedaan hebben in haar plaats!

Tijdens onze gesprekken heeft Mevr. V.D. meermaals haar angst uitgesproken tegenover mogelijke ontmoetingen met inzittenden van dergelijke tuigen. Zij gelooft dat het *kleine en graatmagere* wezens moeten zijn als ze in dergelijke kleine tuigen moeten kunnen plaatsnemen.

Gezien de jeugdige leeftijd moeten de schattingen van afmetingen van het tuig en mogelijke inzittenden met de nodige reserves genoteerd worden.

V.D. erkent dat feuilletons zoals *Star Trek* of films zoals *Close Encounters* van Spielberg ons vandaag vertrouwd moeten maken met wat zij en andere getuigen gezien hebben en hoe zij moeten denken over deze mysterieuze voorwerpen.

Nota's en referenties.

GESAG-SPW Karel de Floustraat 13, 8000 Brugge, België

Bonabot Jacques & Roy Michel, plaatsbezoek van donderdag 25 oktober 2001
(geval GS nr.3682).

UFO-WEST Belgium, Gentstraat 95, 8760 Meulebeke, België

IGN kaart nr.13/1-2. Brugge-Moerkerke 1:25 000

Coördinaten voor de straat en waarnemingsplaats: 50° 11' 50" Noord
3° 13' 00" Oost.

GESAG topo.

GESAG-SPW & UFO-WEST Belgium, Oktober 2001.

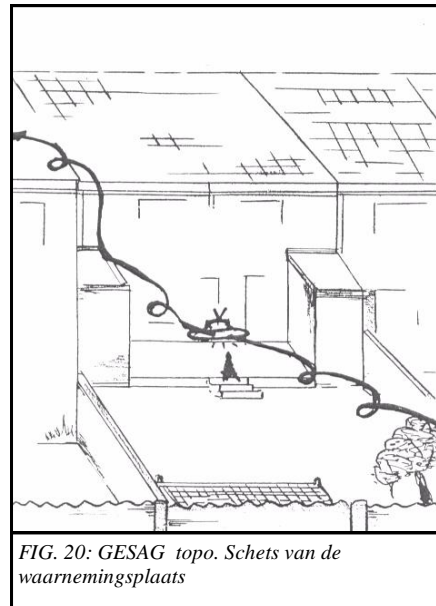

FIG. 20: GESAG topo. Schets van de waarnemingsplaats

Beerse – 24 november 1997

De onderstaande tekst is van de hand van Wim VAN UTRECHT die bij de getuige langsging en de gemaakte videobeelden onderzocht. Omdat deze melding via het voormalige UFO-WEST Belgium is binnengekomen vond ik het toch de moeite om het in deze bundel vermeld te zien.

De feiten

(Onderstaande samenvatting werd opgesteld aan de hand van notities gemaakt tijdens een telefonisch onderhoud met getuige FDR op 29 januari 2001. Een historiek van het onderzoek bevindt zich in het dossier, samen met de volledige namen en adressen van alle betrokkenen)

Het is 24 november 1997. Omstreeks 20u30¹ gaat FDR (rijkswachter van beroep) even naar buiten om een sigaretje te roken. Ook buurman PJS (monteur van opleiding) bevindt zich op dat ogenblik buiten, op het wandelpad naast zijn huis, vlak naast de oprit van de woning van FDR. Beide woningen, waarvan de voorgevels naar het oosten zijn gekeerd, liggen zo'n 4 m van elkaar.

In een eerste fase wordt in zuidwestelijke richting, “eerder laag” aan de horizon, “een soort vallende ster” gezien. Volgens FDR was het iets dat een oranje licht uitstraalde en “zachtjes wegging”.²

De getuigen blijven nog wat napraten. Ongeveer vijf minuten later roept PJS plots: “Kijk daar eens!”. Beiden zien vanuit het westen een vreemd voorwerp hun richting uitkomen. Het voorwerp beweegt zich “laag en vrij dichtbij” en is duidelijk waarneembaar. Getuige FDR: “Het had drie witte lichten, geen pinklichten, en zeker ook geen orange licht. De lichten waren eigenlijk ‘bollen’, geen schijnwerpers, geen licht dat tot op de grond ging, gewoon een wit, dof licht. Ik kon geen structuur zien, ook niet of het vleugels had. In het begin van de waarneming was goed te zien dat het iets plat was, misschien schijfvormig, dat kan ik niet zeggen. Toen het voorwerp recht boven ons was ben ik naar binnen gelopen om de videocamera te halen. Op het ogenblik dat ik ben beginnen filmen was dus al de achterkant zichtbaar. We hoorden ook een zoemend geluid. Het was langer dan dat het breed was. Qua verhouding en afmeting goed vergelijkbaar met een straaljager. Eén licht vooraan en twee op gelijke afstand achteraan. Nadat het was overgekomen vloog het naar het oosten, maakte daarbij een bocht naar het noorden en verdween dan uit het zicht. Dat is ook op de video te zien”.

De video

Op 24 november 2000, exact drie jaar na de feiten, overhandigde Fred DIELS³ een kopie van de video aan CAELESTIA. Zoals gebruikelijk is, werd de originele opname destijds overgezet op een afspeelband en werd de kleine cameracassette voor nieuwe opnamen gebruikt.

Naast de beelden van het onbekende verschijnsel bevat de in bruikleen gegeven cassette opnamen van een muziekprogramma op de Nederlandse TV-zender Veronica en van een bezoek van de Chiro van

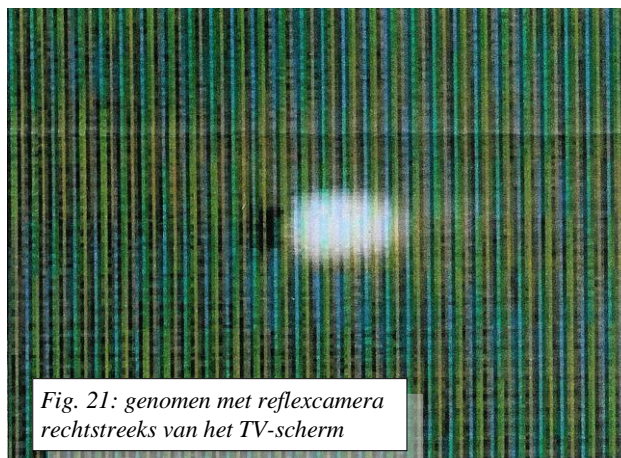

Fig. 21: genomen met reflexcamera rechtstreeks van het TV-scherm

Beerse aan de Zoo van Planckendael. Pas daarna volgt de sequentie met de “UFO”. Na 16 seconden wordt de opname onderbroken door een stukje uit een TV-programma dat door een verkeerd manoeuvre over de UFO-opname heen werd gezet. 12 seconden later verschijnt de “UFO” opnieuw. Na nog eens 12 seconden stopt de opname. De rest van de tape is blank.

De totale duur van de UFO-sequentie bedraagt 41 seconden, inclusief de onderbreking. Op de achtergrond is een zacht ronkend geluid te horen dat doet denken aan een vliegtuig of aan ver verwijderd autoverkeer. De eerste seconden tonen een helder, ovaalvormig, wit licht met een breedte van 9 mm (gemeten op een TV-scherf dat 410 mm breed is en 315 mm hoog). Beeld per beeld analyse bracht aan het licht dat op sommige frames twee onderscheiden lichten te zien zijn die zich naast elkaar bevinden. Het linkse licht is helderder dan

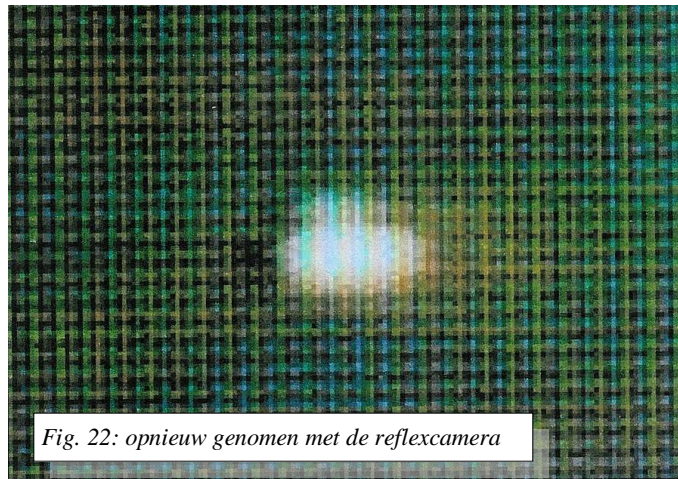

Fig. 22: opnieuw genomen met de reflexcamera

het rechtse (zie Fig.21: genomen met reflexcamera rechtstreeks van het TV-scherf). Na 4 à 5 seconden duikt onderaan een derde wit licht op dat bijna onmiddellijk weer verdwijnt. In de 11ste seconde verdwijnen de lichten uit beeld. Op de 13de seconde duikt het voorwerp terug op. Klaarblijkelijk werd even gestopt met filmen om het object opnieuw in het vizier te krijgen. Op het scherm is nu een onregelmatig gevormde, witte lichtvlek te zien met linksonder een klein puntvormig licht. Het interessantste gedeelte zijn de laatste seconden van het eerste fragment (net voor de onderbreking). Op dit moment heeft het voorwerp terug het aspect van een ovaal en is vlak boven de lichtvlek een witachtig kapje te zien (zie Fig.22: opnieuw genomen met de reflexcamera). Het voorwerp is nu 10 mm breed en 7 mm hoog. Na de onderbreking is het verschijnsel zichtbaar als een zwak, langgerekt vlekje, dat aan de linkerkant iets meer volume heeft (de breedte op het scherm bedraagt nu 7 mm). 10 seconden later is het licht volledig “uitgedoofd”. De camera blijft nog 2 seconden doordraaien. Het is niet duidelijk of tijdens de opname op het verschijnsel werd ingezoomd.

Tijdens het grootste deel van de opname beweegt de “UFO” grillig over het scherm. Driemaal verdwijnen de lichten uit het beeld. In de gegeven omstandigheden (opwinding van het moment; uit de hand filmen van een bewegende lichtbron) is dit normaal. Vanwege de camerabeweging en de ouderdom van de band, zijn de lichten op bijna elk frame vertekend en is het moeilijk om zich een idee te vormen van het werkelijke aspect van het verschijnsel.

Naast de bewegingsonscherpte spelen bij de interpretatie van de beelden ook de typische eigenschappen van videoregistraties een rol. Zo ondervindt het autofocussysteem van een amateurvideocamera vaak moeilijkheden om scherp te stellen op een lichtbron. Ook de manier waarop een videobeeld is samengesteld bemoeilijkt de interpretatie. Elk beeld (frame) bestaat immers uit twee na elkaar geregistreerde halve rasterbeelden (fields) die in elkaar passen en bij het afspelen voor het oog één beeld vormen. Tenslotte zijn er de donkere schaduwen aan de randen van de lichten. Deze zijn het resultaat van een automatisch doorgevoerde contourcorrectie. De elektronica van amateurvideocamera's is vaak niet snel genoeg om contrastrijke overgangen (in dit geval een licht voorwerp tegen een donkere achtergrond) juist weer te geven. De camera voert dan automatisch een contourcorrectie uit die bij te contrastrijke onderwerpen soms wordt overdreven en resulteert in een donkere vlek aan de rand van het gefilmde object.

Op geen enkel frame zijn er voor-of achtergronddetails als sterren, bomen of een dakrand te bespeuren, ook niet als het beeld lichter wordt gezet. Zonder dergelijke referentiepunten valt er weinig te zeggen over de eventuele beweging van het voorwerp. De bocht naar het noorden is op de video niet aantoonbaar. Misschien is de manier waarop de lichten van helderheid en positie veranderden een indicatie van deze koerswijziging, maar de slechte kwaliteit van de beelden laat niet toe hierover een definitieve uitspraak te doen. Het is ook mogelijk dat de koerswijziging plaatsvond op het deel van de opname dat verloren ging.

Evaluatie en onderzoek

Er zijn CAELESTIA geen andere waarnemingen bekend voor de periode tussen 20 en 30 november 1997.

De eerste indruk is dat we te maken hebben met de lichten van een vliegtuig. Mogelijks een lijntoestel dat opsteeg van Deurne (Antwerpen) en de corridor B29 volgde. Deze vliegroute bevindt zich ongeveer 10 km ten zuiden van Beerse en loopt van west naar oost. Indien het traject van het voorwerp inderdaad (recht boven) de getuigen liep, moet het vliegtuig zich dus minstens enkele kilometers buiten de voorgeschreven vliegroute hebben bevonden. Eventueel zou bij de Inspectiedienst van de Internationale Luchthaven van Antwerpen (Deurne) de lijst met vluchtbewegingen voor de avond in kwestie kunnen opgevraagd worden.

Andere mogelijkheid is een licht motorvliegtuigje of ULM (deltavlieger) dat kort voor de waarneming opsteeg van het 2 km westelijk gelegen vliegveld Ekstergoor. De oriëntatie van de startbaan van dit vliegveld is west-oost. Een toestel dat hier opstijgt zou dus precies het traject hebben gevolgd dat werd opgegeven. In de regel zijn op kleine vliegvelden als Ekstergoor enkel motor- en zweefvliegtuigen toegestaan. Dat houdt ondermeer in dat vluchten na zonsondergang verboden zijn. Uit vroegere onderzoeken is echter gebleken dat niet iedereen zich aan dit voorschrift houdt. Niet alleen avonturiers die hun deltavliegers uitrusten met lampen, maar ook drugkoeriers die met kleine vliegtuigstellen de Belgisch-Nederlandse grens oversteken, zijn in het verleden al verantwoordelijk geweest voor UFO-meldingen.

Naast Deurne en Ekstergoor zijn er nog de militaire basissen van Zoersel en Weelde, twee reservevliegvelden voor luchtcadetten op respectievelijk 7 km ten zuidwesten en 10 km ten noordoosten van de waarnemingsplaats. Ook militaire vluchten vanaf deze basissen kunnen dus voor verwarring hebben gezorgd.

Videobeelden van vliegtuiglichten werden vergeleken met de opname uit Beerse. Enkel de beelden van naderende lijnvliegtuigen met ontstoken landingslichten vertonen een goede gelijkenis. Dit strookt echter niet met het gegeven dat FDR pas is beginnen filmen op het moment dat enkel nog de achterkant van het voorwerp zichtbaar was. Een ULM met op elke hoek een spot, of een motorvliegtuig met één lamp onder elke vleugel en een derde onder de neus, past beter in dit beeld. ULM's zijn zelden uitgerust met knipperlichten. Ook het verplichte rode navigatielicht is vaak afwezig (nachtvluchten zijn trouwens sowieso niet toegelaten en vanwege het gewicht is het aantal lampen dat mee kan beperkt). Ook de piloot van een illegaal opstijgend motorvliegtuigje zal weinig reden zien om de voorschriften op dit vlak strikt na te leven. Het zoemend/ronkend geluid kan verklaren worden door zowel een lichte motor van een klein, op geringe hoogte, passerend toestel, als door de zwaardere motor van een ver verwijderd lijnvliegtuig.

Conclusie

De slechte kwaliteit van de beelden en het ontbreken van voor- en achtergrondetails maken het niet mogelijk een definitieve uitspraak te doen over deze video-opname. Op basis van de beschikbare gegevens en het mondelinge getuigenrelaas, kan een lijnvliegtuig, motorvliegtuig of ULM niet volledig uitgesloten worden.

Het lichtpunt dat vijf minuten eerder werd waargenomen is vermoedelijk Jupiter geweest, maar ook andere eenvoudige verklaringen zijn denkbaar (lichtkegel, puntmetoor,...). Een onderzoek ter plaatse zou toelaten om met meer precisie de hoogte en het azimuth van dit licht te bepalen.

Gezien de lage vreemdheid van de feiten (nachtelijke waarneming van een verdwijnend lichtpunt, gevolgd door een configuratie lichten die een continu traject volgen) lijkt het echter verkieslijk om tijd en middelen te sparen en dit onderzoek, minstens voorlopig, af te ronden.

Wim VAN UTRECHT
(CAELESTIA, november 2001)

Noten

¹De enige aanwijzing naar het tijdstip werd opgetekend tijdens een telefoongesprek dat plaatsvond op 28 november 1997 tussen Luc DELOCHT en Tom VANCOILLIE (UFO-WEST Belgium). De heer DELOCHT was in 1997 uitbater van taverne “Den Hout” aan de Schransdriesstraat te Beerse. Het was in die taverne dat het verhaal van de UFO-waarneming kort na de feiten de ronde deed (zie brief van Frederick DELAERE aan Wim VAN UTRECHT o.d.v. 26 april 1998). Het is dankzij voormeld telefoontje van de heer DELOCHT dat het bestaat van de video-opname bekend raakte.

²De term “vallende ster” lijkt hier dus slecht gekozen. Gevraagd om de hoogte van het lichtverschijnsel te situeren tussen 0° (horizon) en 90° (zenith) werd deze door FDR geschat op “een goed stuk in de lucht, zo’n 45°”. Een elevatie van 45° wordt in de regel omschreven als “tamelijk hoog”. Vermits de getuige het licht aanvankelijk “eerder laag” schatte lijkt deze elevatie dan ook sterk overschat. Het is goed bekend dat getuigen objecten in de lucht vaak veel hoger situeren dan ze zich in werkelijkheid bevonden. Mogelijks is het oranje licht Jupiter geweest. Dit heldere hemellichaam geeft vaak aanleiding tot UFO-meldingen en bevond zich op 24 november 1997, om 20u30 lokale tijd, op 12°9’ boven de horizon in het zuidwesten (azimuth = 221°36’, waarbij noord = 0° en oost = 90°).

³De heer DIELS is een kennis van de heer DELOCHT én van FDR.

Zwevegem – 29 november 2002

1. Historiek

Via Dhr. Oliver DESCHUYMERE, medewerker van UFO-WEST Belgium, kwam deze melding onder de aandacht van de opsteller van dit rapport. Het was Dhr. DESCHUYMERE die de afspraak regelde met de getuige voor een interview en een bezoek aan de waarnemingsplaats. De afspraak vond doorgang op 21 december 2002. Op 25 januari 2003 volgde een tweede plaatsbezoek. Bij die gelegenheid werden foto’s genomen van de site en werd in de omgeving een dertigtal “oproep tot getuigen” verspreid.

De jongeman meldde ons een vreemd gevaarte boven een akkerveld dat hij vanuit zijn wagen had waargenomen. Hij beschreef het verschijnsel als een 6 of 7-tal witte lichten die in een omgekeerde U-vorm hingen met daarboven een ovaal rood licht. Het feit dat hij vanuit zijn wagen het verschijnsel had opgemerkt maakte het moeilijk om alles goed te kunnen observeren. Aangeslagen door deze waarneming wilde de getuige graag een antwoord over de aard of herkomst van het verschijnsel.

2. De getuige

De getuige is I.V.*, wonende te Deerlijk en geboren in 1982. Hij is tewerkgesteld in een meubelbedrijf en verdiept zich als hobby in de geschiedenis van de beide wereldoorlogen. Daarnaast koestert hij veel interesse voor het spirituele en het paranormale.

De getuige kwam als een evenwichtig persoon over en gaf niet de indruk op sensatie of belangstelling uit te zijn. Hij zou het zelfs niet zo vreemd vinden mocht zijn waarneming als een vliegtuig of iets dergelijks verklaard kunnen worden. Deze waarneming was niet meteen zijn eerste ervaring op het vlak van ongewone zaken. Enkele jaren voor deze waarneming, had hij reeds een vreemd “lichtpuntje” gezien, dat hij achteraf bekeken toch weer niet zo vreemd vond. Op het vlak van paranormale ervaringen kan deze getuige dan wel weer veel vertellen. Een spectaculair voorval van een poging tot wurging door een onzichtbaar hand in z'n slaapkamer, is er één van. Hij voelt een zeer grote verbondenheid met W.O.I en W.O.II, en vermoedt dat hij in een eerder leven als soldaat in de oorlog sneuvelde. Zijn standpunt over het UFO-fenomeen is minder uitgesproken. De interesse voor UFO's is gegroeid door de vriendschap die hij opbouwde met Dhr. DESCHUYMERE die veel met hem over het onderwerp discussieerde.

Er werd door de getuige niet nadrukkelijk gevraagd om zijn ervaring nergens te publiceren, al zou hij liever niet in de belangstelling willen komen en dus anoniem willen blijven.

3. De locatie

De plaats van de waarneming is een landelijk gebied omgeven door enkele woonwijken en een groot Industrieel staaldraadbedrijf (Bekaert). Het voorval vond plaats op een tamelijk drukke autoweg die aansluit op een groot en soms druk rond punt. Op het tijdstip van de waarneming was het redelijk druk op deze weg, waardoor zeker ook andere personen het verschijnsel moeten hebben opgemerkt, tenminste als de door de getuige geschatte afmetingen en afstanden als correct worden aangenomen.

Controle of er in de omgeving van de waarnemingsplaats bepaalde structuren staan (verlichte kranen, watertoren, spots van voetbalstadium,...) die kunnen bijdragen tot een mogelijke verklaring werden niet aangetroffen. Behalve het feit dat er enkele kilometers verderop zich een vliegveld bevindt waar regelmatig toestellen opstijgen en landen. Het betreft hier de luchthaven van Kortrijk-Wevelgem.

4. Datum en tijdstip

De datum van de waarneming was volgens de getuige vrijdag 29 november 2002, het tijdstip: 19u30. Over de juistheid van de datum en tijdstip bestaat geen twijfel. De totale waarnemingsduur wordt geschat op circa 15 seconden (niet geklokt).

5. Meteorologische en astronomische gegevens

Meteorologische gegevens voor het tijdstip van de waarneming werden niet nageetrokken. De getuige herinnert zich dat het een rustige avond was, met een heldere sterrenhemel.

De astronomische gegevens leren dat er in de richting waarin het verschijnsel zich bevond, aanvankelijk ZW, later WNW, geen opvallende hemellichamen bevonden. Enkel Vega (mag. 0,0) en Altair (mag. +0,8) bevonden zich respectievelijk in het noordwesten ($A = 286^{\circ}54'$; $h = 38^{\circ}31'$) en in het westen ($A = 248^{\circ}30'$; $h = 28^{\circ}30'$)*.

**De astronomische gegevens werden gecontroleerd met het programma 'Starry Night – Bundle Edition 2.1.*

6. De feiten

De getuige reed op 29 november 2002 omstreeks 19u30 naar het huis van zijn vriendin. Zijn ervaring speelt zich af te Zwevegem in de Provincie West Vlaanderen. Komende van de Bokkestraat rijdt hij een groot rond punt op en merkt hij in ZW richting een fel wit licht op. Vanaf het moment dat hij het rond punt oprijdt ziet hij dat het niet één licht maar meerdere lichten zijn. Zijn eerste gedachte is dat het hier om een vliegtuig gaat met de felle landingslichten aan.

Fig 23: Reconstructie van de waarneming. ©FDE

Hij verliest het verschijnsel een 4-tal seconden uit het oog en rijdt dan de N391 op. Daar aangekomen ziet hij nu een verschijnsel van 6

witte ronde lichten die in een uitgerokken U vorm met de snelheid van een vliegtuig naderen. In het midden van de U-vormige lichten ziet hij een plat ellipsvormig licht dat rood van kleur is (zie Fig. 23). Omdat I.V. de aandacht op de weg moet houden lukte het hem maar met moeite om het verschijnsel te volgen. Hij nadert het voorwerp nu aan een snelheid van ca 90 km/h. Wanneer hij ter hoogte van een hangar komt die in het nabijgelegen veld staat schat hij de afstand tot het object op 300 meter, de hoogte op 30 à 40 meter. Op dat moment (nabij de hangar) moet de getuige opnieuw voor zich kijken naar de weg. Wanneer hij zich terugdraait (een 2-tal seconden later) ziet hij het verschijnsel niet meer. Daarbij moet aangestipt worden dat de achterraut van de wagen een donkere coating had. Tijdens de waarneming werd geen geluid gehoord maar de getuige wijt dit aan de gesloten ramen en de luide muziek van zijn autoradio. I.V. is aangeslagen door zijn ervaring maar beslist toch verder te rijden i.p.v. de wagen verderop te parkeren en te trachten het verschijnsel terug in het oog te krijgen. Slecht enkele weken na het voorval vertelt hij zijn ervaring aan zijn collega, die vervolgens Frederick DELAERE inlicht.

7. Onderzoek

- Navraag bij andere organisaties die zich toelagen op het onderzoek van vreemde atmosferische verschijnselen leverde geen aanvullende getuigenissen op. De in de omgeving geposte “oproep tot getuigen” lokte evenmin reactie uit. Voor zover bekend was deze getuigenis dus de enige voor die dag in die omgeving.

- De getuige lijkt op het eerste zicht een psychologisch stabiel persoon. Al kunnen zijn ervaringen met parapsychologische verschijnselen niet genegeerd worden, hij heeft een uitgesproken interesse in het ongewone.
- Nazicht van het archief leert dat in de periode dat deze waarneming werd gedaan het in de media zeer rustig was op het gebied van UFO-reportages. Deze zullen dus hoogstwaarschijnlijk geen invloed gehad hebben op de getuige.

Op 29 januari 2003 werd contact opgenomen met de Luchthavencommandant van Kortrijk – Wevelgem, Dhr. Marc Huysman. Deze meldde mij dat “*op de bewuste datum er een jet (C525) vanop het vliegveld vertrokken is richting Antwerpen om 19:30.*” Er is dus sprake van een vliegtuig (een Cessna 525 Citation Jet), dat opsteeg rond het tijdstip van de waarneming, vanop een vliegveld slechts 9 km verwijderd van de plaats waar de getuige zich bevond, en dat bovendien precies de richting uitvloeg die ook de getuige aangeeft.

Het Belgian Civil Register van 1997/1998, een naslagwerk uitgegeven door de Aviation Society of Antwerp, meldt vooreerst het volgende over het vliegveld van Wevelgem/Kortrijk:

- Het vliegveld is eigendom van het West-Vlaamse Intercommunale Vliegveld Wevelgem-Bissegem en ligt ten westen van Kortrijk, op de N8 Kortrijk-Menen.
- Het wordt gebruikt door de Kortrijk Flying Club, door Sky Service en Zoute Aviation Club, maar daarbuiten zijn er ook een heleboel andere privé-vliegtuigen ondergebracht.
- Er zijn twee landingsbanen: een betonnen strook van 1900x45 m en een grasbaan van 1725x45 m. Er is slechts één Citation jet in België te vinden. Daarover verstrekt het Belgian Civil Register de volgende gegevens:
 - registratienummer: 00-PHI
 - type: Cessna 525 Citation Jet
 - eigenaar: de Antwerpse firma “Fimogest NV (c/o Avair NV)”, tenminste in 1997/1998.

FIG. 24: De Cessna 525 Citation Jet die op 29 november 2002, omstreeks 19u30 LT, opsteeg vanaf Wevelgem, hier gestationeerd in de luchthaven van Antwerpen-Deurne (© Jan SCHOTMANS, Aviation Society of Antwerp).

Een schrijven naar Dhr. Dirk BUYTAERT van VZW AVIATION SOCIETY OF ANTWERP leverde de volgende reactie van 4 juni 2003 op: “*OO-PHI behoort nu toe aan de firma Flying Group op de Antwerpse Luchthaven. Voor technische gegevens kan u met mijn groeten contact opnemen met Danny CABOOTER . Hij is chief pilot bij dit bedrijf.*” Dhr. CABOOTER werd op diezelfde 4 juni nog aangeschreven en liet ons op 20 juni 2003 het volgende weten: “*Sorry dat ik niet vroeger heb gereageerd, het was inderdaad één van onze jets die op deze datum is opgestegen, met de ganse kerstboom aan in nachtvlucht geeft dit wel een buitenaards gezicht!*”.

De witte lichten waren vermoedelijk lampen achter of onder de neus, op het landinggestel en op de vleugeltippen. Het rood licht zou het anti-botsingslicht bovenop de cockpit, romp of staartvin moeten zijn geweest. Het feit dat de getuige het verschijnsel aanvankelijk zelf voor een vliegtuig hield, zowel wat betreft het beschreven aspect, de gevoerde snelheid (“als van een vliegtuig”) en de vliegrichting (Antwerpen-Deurne) pleit voor die hypothese.

8. Synthese en conclusie

Naar alle waarschijnlijkheid heeft I.V. de Cessna 525 waargenomen die rond het tijdstip van de waarneming vanop het vliegveld van Wevelgem was opgestegen. De positie van de lichten, de eenparige beweging en de vliegrichting pleiten voor deze hypothese. Vermoed wordt dat de omstandigheden van de waarneming (rijdend op een tamelijk drukke baan) mee aan de grond liggen van de verwarring. Door de luid spelende radio is het niet verwonderlijk dat ondanks de door de getuige beweerde geringe hoogte (die bij nachtelijke waarnemingen vaak wordt onderschat) geen motorgeronk werd gehoord. Ook de schijnbare “plotse” verdwijning van het verschijnsel hoeft in de gegeven omstandigheden geen verbazing te wekken. Door zich op de weg te concentreren kan het vliegtuig zich sneller dan verwacht boven de voorruit hebben bevonden, terwijl de verduisterde achterruit het zicht naar achter belemmerde. Van belang is ook dat ondanks de geposte oproep en de aanwezigheid van andere wagens op de op dat uur toch redelijk drukke N391, niemand anders een vreemde ervaring heeft gemeld. Hierdoor rijst het vermoeden dat de inzittenden van de andere wagens in de omgeving het laag overvliegende object misschien wel hebben opgemerkt, maar het al even snel herkenden voor wat het werkelijk was: een vliegtuig.

Slotevaluatie

- vliegtuig

Frederick DELAERE

(publicatieversie 25-03-2006)

Kortrijk – 16 november 2005

1. Historiek

Op 17 november 2005 vond ik een ingesproken bericht op mijn antwoordapparaat. Het bericht dateerde van 16 november en was afkomstig van privé-onderzoeker en BUFON-medewerker Oliver Deschuymere die me op de hoogte bracht van een UFO-melding boven Kortrijk. Hij vroeg me hem te vergezellen voor een interview met de getuige om de zaak te onderzoeken. Diezelfde 17de november belde ik Dhr. Deschuymere terug om hem mijn medewerking te bevestigen. Hij had ondertussen een afspraak met de getuige geregeld en die avond nog reden we naar diens woning.

De getuige meldde vier vreemde objecten die hij vanuit zijn tuin in Kortrijk had waargenomen. Het betrof een drietal donkere elipsvormige objecten en een vierde banaanvormig object dat zich vrij tussen twee van de elipsvormige voorwerpen bewoog. Door het vreemde gedrag van het banaanvormige object kon de getuige de verschijnselen niet meteen thuisbrengen. De getuige heeft geen enkele mogelijke verklaring voor wat hij die avond waarnam en is op zoek naar antwoorden.

2. De getuige

De getuige is AC*, wonende te Kortrijk. Hij is niet gehuwd en heeft geen kinderen. Hij is lasser van beroep en heeft als hobby het bouwen en besturen van miniatuurvliegtuigen. Na het zien van zijn werkruimte met vliegtuigen stond ik verbaasd over de kennis en deskundigheid van A.C. Hij weet precies te vertellen waarvoor ieder onderdeel van een vliegtuig dient. Daarnaast bestuurt hij de afgewerkte modellen op een nabijgelegen vliegveldje dat voor deze hobby werd aangelegd.

De getuige kwam over als een nuchtere persoonlijkheid en is niet op zoek belangstelling. Hij liet een terughoudende indruk na. Dit is volgens mij te wijten aan het feit dat hij via Dhr. Deschuymere reeds op de hoogte was van het feit dat ik nogal kritisch tegenover het UFO-verschijnsel aankijk en het vooral mijn bedoeling is om meldingen in de mate van het mogelijke van een aardse uitleg te voorzien. Achteraf bleek dat hij bepaalde vragen die ik hem gesteld had met betrekking tot vroegere UFO-waarnemingen ontkende. Nogtans was het me bekend dat AC en Dhr. Deschuymere in het verleden verschillende waarnemingen hebben gedaan.

AC laat een verklaring voor het UFO-fenomeen in het midden. Hij las reeds verschillende boeken over UFO's en vindt het interessant om er dieper over na te denken. De getuige kan dus zeker niet geportretteerd worden als een 'believer' in buitenaardse bezoeken. Hij is net zoals velen enkel maar nieuwsgierig naar het fenomeen en vindt het interessant om er iets meer over te weten.

Wat mij opviel was dat de getuige een oprecht verlangen koestert om zijn waarneming verklaard te zien. Dat getuigt van een nuchtere kijk op het fenomeen.

Er werd door de getuige niet nadrukkelijk gevraagd om zijn ervaring nergens te publiceren, al wil hij liever niet in de belangstelling komen en dus anoniem blijven. Het is zeker zijn bedoeling niet om aandacht te trekken. Hij wees me er op zijn naam niet in het rapport te vermelden.

3. De locatie

De plaats van de waarneming is in de Marionetten, aan de Marionettenberg te Kortrijk. Deze straat is gelegen net buiten het centrum van Kortrijk. In de nabijheid lopen twee drukke en belangrijke verkeersaders, de E17 en de A17. Omdat deze steeds bereden worden is de kans op bijkomende getuigen groot. Ook het tijdstip van de waarneming (zie meer informatie in hoofdstuk 4) is daarvoor een gunstig punt. In noordwestelijke richting bevindt zich het vliegveld van Wevelgem. Op 29 november 2002 werd hier een opstijgend vliegtuig voor een UFO aanzien.

Controle of er in de omgeving van de waarnemingsplaats bepaalde structuren staan die eventueel kunnen bijdragen tot mogelijke verklaringen, vonden we op drie plaatsen. In de richting van de waarneming vinden we een watertoren van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening die ten opzichte van de getuige tamelijk goed zichtbaar is en een goed referentiepunt bleek voor verdere opmetingen. Niet zichtbaar (door de hoge beplanting in de tuin van de getuige) vinden we in de zelfde richting de Hallen van Kortrijk, waar regelmatig grote evenementen worden georganiseerd. Ook het K.U.L.A.K. is in deze richting gesitueerd en is een belangrijk bouwwerk in de omgeving.

De getuige beweert de objecten in noordoostelijke richting te hebben gezien.

4. Datum en tijdstip

De datum van de waarneming is 16 november 2005. De getuige nam dezelfde avond nog contact op met privé-onderzoeker en BUFON-medewerker Oliver Deschuymere die op zijn beurt mij op de hoogte stelde van het voorval.

Omstreeks 17u merkte AC het verschijnsel op. De totale waarnemingsduur wordt geschat op minimum 10 minuten (niet geklokt).

5. Meteorologische en astronomische gegevens

De waarneming gebeurde net na zonsondergang. Bijgevolg is in eerste instantie de positie van de zon van belang. Om 17u00 bevond de zon (centrum van de zonneschijf) zich in het westen (Az: 253°) onder de horizon (h: -6°).

In het tijdschrift Halo, (jaargang 37, nummer 421), in de rubriek “Weer(kaarten)bespreking – Bijzonder weer”, vermelden Mark COX en Yvan NAESSEN voor 16 november 2005:

“Door de koude bovenlucht verschijnen er overdag wel talrijke buien, hier en daar ook met een donderklap. De noordwestelijke aanvoer doet de temperatuur ook verder dalen in de loop van de dag om 's avonds al onder de 5° uit te komen”.

In de herfst van 2003 heeft het KMI de dagelijkse ballonpeilingen uit haar programma geschrapt. We moeten ons dus verlaten op de peilingen van het KNMI in het Nederlandse De Bilt (200 km ten NO van Kortrijk) en het meetstation in het Franse Trappes (250 km ZZW van Kortrijk). De peilingen die qua tijdstip het dichtst in de buurt komen werden uitgevoerd op 16 november 2005 om 12u UT (13u LT). Onder de 200 m stond er op dat tijdstip een zwakke tot matige bries (in De Bilt kwam de wind op 4 m hoogte vanuit het NNW en had hij een snelheid van 8 knopen; in Trappes kwam de wind op 168 m hoogte vanuit het WNW met een snelheid van 6 knopen). Met de hoogte nam ook de snelheid toe en draaide de wind naar het noordwesten. De peilingen rond middernacht laten uitschijnen dat de wind tegen de avond toe afnam en op lage hoogte eerder een noordelijke component had.

6. De feiten

Op 16 november 2005 bevindt AC zich in zijn woning te Kortrijk. Het is een druilerig weertje en hij beslist dan ook de avond binnen door te brengen. Na enige tijd stopt het met regenen en begint de lucht wat op te klaren. Voor A.C. het ideale moment om even een luchtje te scheppen in de tuin. Buiten aangekomen kijkt hij wat in het rond. Dat doet hij regelmatig, want vliegtuigen en modelvliegtuigen zijn zijn grote passie en hij vertelt ons dat er heel veel toestellen zijn

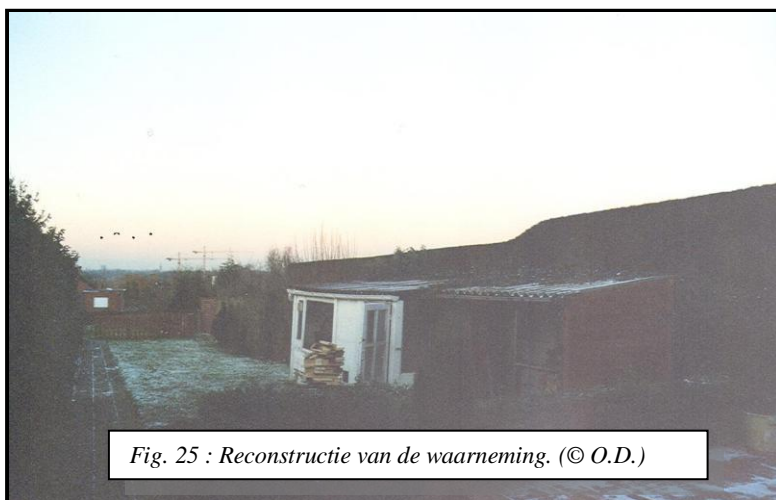

Fig. 25 : Reconstructie van de waarneming. (© O.D.)

omgeving passeren. Het uitzicht wordt echter belemmerd door een grote haag die zijn tuin omsluit. De 3 meter hoge haag voorkomt dat men verder over het landschap kan kijken.

Plots merkt AC iets boven de haag: 4 vreemde objecten op waarvan 3 ellipsvormig en 1 banaanvormig. De drie donkere objecten bewegen zich gelijkmatig van links naar rechts “met de snelheid van een lijntoestel.” Het banaanvormige object bevindt zich op de tweede plaats tellend van links naar rechts en beweegt zich los en ongecontroleerd tussen het eerste en derde object.

Naarmate de formatie naar rechts verschuift kwam het zicht door de hoge haag in het gedrang. De getuige overweegt om naar boven te lopen en vanuit een hoger gelegen kamer het verschijnsel verder te kunnen observeren. Omdat de getuige denkt dat hij niets interessants meer zou zien, besluit hij het waarnemen stop te zetten.

Op 17 november heb ik samen met Oliver Deschuymere de getuige en de plaats van de waarneming bezocht. Hieronder volgt het volledige interview dat die avond van de getuige werd afgenomen.

Interview 17-11-2005

A.C.: De getuige

F.D. : Frederick Delaere

O.D.: Oliver Deschuymere

001 F.D.: Ik had graag van U gehad dat U de ervaring eens van begin tot einde aan mij vertelt.

002 A.C.: Dat was 's avonds rond 17u.

003 F.D.: Dat was gisteren?

004 A.C.: Ja, 16-11-'05. Het had juist geregend, de wolken trokken weg. Ik sta buiten op het terras wat te kijken. En plots merkte ik iets op. In de richting waar de wolken weg waren. Het was iets wat me opviel, ik bleef er naar kijken. Ik dacht eerst dat het ballonnen waren, maar naarmate ik bleef kijken twijfelde ik of het wel ballonnen waren. Maar ik heb al ballonnen gezien, vliegtuigen gezien, maar dat was iets anders.

005 O.D.: Je wist niet wat het was, en dat was de reden dat je bleef kijken?

006 A.C.: Ja. Ik zie snel wat het is, er vliegt hier veel over.

007 O.D.: Ik kan dat beamen.

008 A.C.: Ik heb al veel gezien, maar naar dit bleef ik toch kijken. Het boeide me enorm, zeker het derde object. Dat gedroeg zich vreemd ten opzichte van de andere objecten. De andere objecten bleven stabiel hangen, dat andere object bewoog zich van links naar rechts en van voor naar achter, het bewoog er volledig los tussen.

009 F.D.: Hadden die andere objecten alle dezelfde afmetingen?

010 A.C.: Die hadden dezelfde afmetingen. Die derde boemerang was iets groter.

011 F.D.: Zaten alle objecten even hoog?

012 A.C.: De eerste zat het hoogst, de tweede iets lager, de derde bewoog zich er vrij tussen en de vierde nog iets hoger.

013 O.D.: Je omschrijft dit van rechts naar links?

014 A.C.: Ja.

015 F.D.: Je zag dit verschijnsel, wat gebeurde er toen? Is het verdwenen?

016 A.C.: Ik ben blijven kijken tot ze voorbij de haag waren. Ik dacht toen, moet ik nu naar boven lopen om ze verder te kunnen bekijken? Ik dacht dat het de moeite niet zou zijn. Maar nu blijft het wel in mijn hoofd spelen.

017 O.D.: De snelheid was als deze van ballonnen die megedragen worden door de wind?

018 A.C.: Er was helemaal geen wind! De snelheid was constant. Waren het nu vier ballonnen geweest dan hadden deze zich allemaal in dezelfde richting bewogen en het derde object bewoog er zich los tussen. Dus het moet iets anders geweest zijn.

019 F.D.: Op welke hoogte schat U de objecten?

- 020** A.C.: 100 à 150 meter.
- 021** F.D.: Hoe groot schat U de grootte van de objecten ?
- 022** A.C.: Ik schat ze op 1m50 diameter.
- 023** F.D.: Dan hebben we nog de afstand.
- 024** A.C.: 400 à 500 meter. Ik heb er zo staan naar kijken dat ik vergeten ben enkele referentiepunten in gedachten te houden. Ik had er beter foto's van genomen ook.
- 025** O.D.: Hebt U een camera die klaar ligt om iets vreemds te fotograferen?
- 026** A.C.: Nee
- 027** F.D.: Hoe was hun kleur?
- 028** A.C.: Ik zou zeggen zwart.
- 029** F.D.: U stond buiten toen U de waarneming deed?
- 030** A.C.: Ja.
- 031** F.D.: Zijn Uw ogen in orde?
- 032** A.C.: Ja, alles is orde.
- 033** F.D.: Hoe waren de weersomstandigheden?
- 034** A.C.: Het weer was juist opgeklaard.
- 035** F.D.: Onder welke hoek hebt U het verschijnsel geobserveerd?
- 036** A.C.: Dat moet zo'n 25° geweest zijn.
- 037** F.D.: Het derde object bewoog zich nogal vreemd. Hoe kunt U die bewegingen het best omschrijven?
- 038** A.C.: Het voorwerp zwalpte.
- 039** F.D.: Hebben die objecten hun vorm behouden?
- 040** A.C.: Nee, behalve het derde object, dat veranderde zich van draaihoek. Hij draaide als het ware rond zijn as.
- 041** F.D.: Hebt U andere vliegtuigen of ballonnen in de lucht gezien tijdens van de waarneming?
- 042** A.C.: Niets gezien.
- 043** F.D.: Iets gehoord tijdens de waarneming?
- 044** A.C.: Nee. Al wat hier passeert hoor ik wel. Toen ik de UFO's zag dacht ik dat het ULM's waren, want die stoppen hier regelmatig op het vliegveld van Wevelgem.
- 045** F.D.: Het zou natuurlijk interessant zijn mochten er nog aanvullende meldingen hiervan binnenkomen.
- 046** A.C.: Nog even voor de duidelijkheid: de voorwerpen waren niet rond maar ovaal.
- 047** F.D.: Tegen wie hebt U over Uw ervaring gesproken toen U dit gezien had?
- 048** A.C.: Ik heb diezelfde avond nog een SMS'je gezonden naar Oliver om te zeggen dat ik iets vreemds had gezien.
- 049** O.D.: Toen heb ik hem opgebeld om zijn verhaal te horen, en heb ik een afspraak gemaakt om langs te komen.
- 050** F.D.: Ik had graag nog even Uw mening gekend over het UFO-fenomeen.
- 051** A.C.: Ik heb er zelf nog geen gezien. Ik heb er wel interesse voor.
- 052** F.D.: Hebt U eerder al zaken waargenomen die U niet meteen kan verklaren.
- 053** A.C.: Niet direct.
- 054** F.D.: Het is in feite de eerste keer dat U iets vreemds ziet?
- 055** A.C.: Ja.
- 056** A.C.: Eén keer, heel lang geleden toen ik nog heel jong was heb ik iets gezien. Iets zwarts boven me. Maar het is te lang geleden.
- 057** F.D.: Kun je daar nog iets van vertellen?
- 058** A.C.: Nee, het is te lang geleden. Ik was toen amper 4 of 5 jaar.
- 059** O.D.: Herinner je je niet dat toen we samen op school zaten je me eens stond op te wachten aan de fietsenberging. Je vertelde me toen dat je iets vreemds had gezien en gefilmd.
- 060** A.C.: Boven Moeskroen? Ja, maar ik denk dat dat vliegtuigen waren.
- 061** O.D.: En herinner je die rookwolk nog die je gefilmd hebt?
- 062** A.C.: Jazeker, die grote zwarte wolk. Ja sommige zaken kun je snel verklaren. Maar zo'n grote zwarte wolk die plots opduikt, dat zie je niet iedere dag.
- 063** F.D.: Maar je verteld me dat je nog nooit iets vreemd hebt gezien?

064 A.C.: Ja, die zwarte rookwolk was inderdaad wel vreemd. Van waar die kwam was een raadsel.

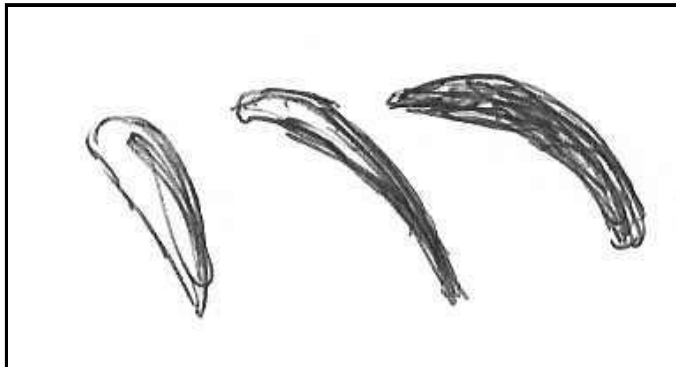
065 F.D.: Geloof U in het buitenaardse aan het UFO-fenomeen?

066 A.C.: Ik zeg niet dat ik erin geloof, maar ik stel er mij serieuze vragen bij. Ik stel me voor alles open. Als ik had geweten wat ik die avond had gezien, had ik jullie niet opgezocht. Maar nu heb ik toch iets vreemd gezien op klaarlichte dag. Ik heb dit gezien, en ik zal dit nooit vergeten.

067 F.D.: Hoe lang hebt U dit alles gezien?

068 A.C.: Minimum 10 minuten.

069 F.D.: Ik denk dat ik alle informatie heb. Bedankt voor de gastvrijheid.

*Fig. 26 : Schets van het verschijnsel gemaakt door de getuige.
(© A.C.)*

7. Eerdere waarnemingen

Tijdens het interview dat ik de dag na de waarneming met de getuige had, vertelde A.C. me dat hij nooit eerder iets vreemds had gezien, “op een tweetal onbelangrijke voorvalletjes na misschien”. Later bleek echter dat de getuige samen met de onderzoeker die me de waarneming bezorgde (Oliver DESCHUYMERE) 14 jaar geleden verschillende, soms spectaculaire observaties had gedaan. Om meer te weten te komen over deze meldingen vroeg ik aan Dhr. DESCHUYMERE, die goed bevriend is met de getuige, om in de plaats van deze laatste eens uitgebreid over hun gezamenlijke ervaringen te praten. Wat hieronder volgt zijn de ervaringen van Dhr. DESCHUYMERE en A.C., zoals ze mij werden verteld door Dhr. DESCHUYMERE. Deze laatste bezorgde me tegelijkertijd enkele tekeningen die hij van de verschijnselen gemaakt had.

Het was 1992. A.C. en Dhr DESCHUYMERE waren beiden geïnteresseerd in het UFO-fenomeen en besloten een locatie te zoeken om UFO's te gaan observeren. Ze waren ervan overtuigd dat de UFO's bepaalde plaatsen uitkozen om daar regelmatig op te duiken. De getuigen opteerden voor het landelijke dorpje Rollegem (een deelgemeente van Moeskroen), omdat volgens hen de activiteit van de UFO's daar het grootst was. Op 19, 20, 21, 24, 25 en 29 mei 1992 werden waarnemingen van vreemde objecten opgetekend. Twee van deze waarnemingen zijn vergezeld van videobeelden en tekeningen. Enkel deze waarnemingen worden hieronder kort beschreven.

Rollegem – 19 mei 1992

A.C. was samen met zijn broer de eerste die in Rollegem iets vreemds had waargenomen. Op 19 mei 1992 zagen beide broers omstreeks 22u05 een afgeronde driehoek met twee uitstekende “stangen”. Het verschijnsel bevond zich volgens de getuigen op 200m hoogte en 2500m afstand. De grootte werd geschat op 10 meter. A.C. beschreef hoe de “driehoek” ruim 40 minuten zichtbaar was geweest. Hij heeft er een 35-tal minuten met een verrekijker naar gekeken, maar dat leverde geen bijkomende details op. Het verschijnsel gedroeg zich als een vliegtuig en leek af en toe stil hangen. Het verdwijnen van de UFO omschreven de getuigen als volgt: “Bij het verdwijnen van de UFO ontstond er opeens een rookwolk. Die leek afkomstig van een explosie maar dan zonder geluid. In het midden zat een gat.” De donkere rookwolk werd dan langzaam wit en verdween.

Rollegem – 21-05-1992

Voor de tweede waarneming beschikken we over een door A.C. ingevulde vragenlijst. Het voorval dateert van 21 mei 1992 en deed zich voor op zelfde plaats als de waarneming van 19 mei. Om exact 21u56 zag A.C. op een hoogte van 50 m en een afstand van 1000 m een fel wit licht.

Het had een rechte vlucht en de snelheid varieerde. A.C. omschrijft wat toen gebeurde als volgt: “De UFO merkte plots een straaljager op en reageerde door sneller te vliegen en te knipperen. Hij gaf ook minder licht. Toen de straaljager verdwenen was laaide de UFO fel op en gaf veel licht.”

A.C. had die avond zijn camera bij en filmde de hele gebeurtenis. Op de beelden ziet men niet veel meer dan een fel lichtpunt dat verandert in een tweetal knipperende lichtjes. Het geheel doet sterk denken aan een vliegtuig. Op de video is te horen hoe A.C. en Dhr. DESCHUYEMERE opgewonden raken door wat ze zien. Hun fantasie slaat kennelijk op hol en hun jeugdige leeftijd ten tijde van de waarneming zal daar wel niet vreemd aan zijn.

We gaan niet dieper in op wat er in die periode van 1992 in Rollegem door A.C. is waargenomen. Belangrijk voor dit onderzoek is dat de getuige in het verleden al regelmatig UFO's meent waargenomen te hebben. Telkens gebeurde dit in het kader van een *skywatch* die precies voor dat doel georganiseerd was.

8. Onderzoek

- Navraag bij andere organisaties die zich toelagen op het onderzoek van vreemde atmosferische verschijnselen leverde geen aanvullende getuigenissen op.
- Nazicht van het archief leerde dat in de periode dat deze melding werd gedaan het in de media zeer rustig was op het gebied van UFO-reportages.
- Een mogelijke verklaring die eerst voor de waarneming werd geopperd is deze van vier matrasvliegers waar eventueel personen zich aan laten voorttrekken. Maar het probleem met deze hypothese is dat de beweging van de objecten hierbij niet klopt. Ook moet er zich in de omgeving van de waarneming een zeer groot effen terrein bevinden waarop de personen aan de vlieger zich kunnen laten voorttrekken. Het is niet bekend of er in de omgeving een geschikt terrein beschikbaar is. Het is wel goed denkbaar dat dergelijke vliegers voor vreemde objecten in de lucht kunnen aanzien worden (zie fig. 27).

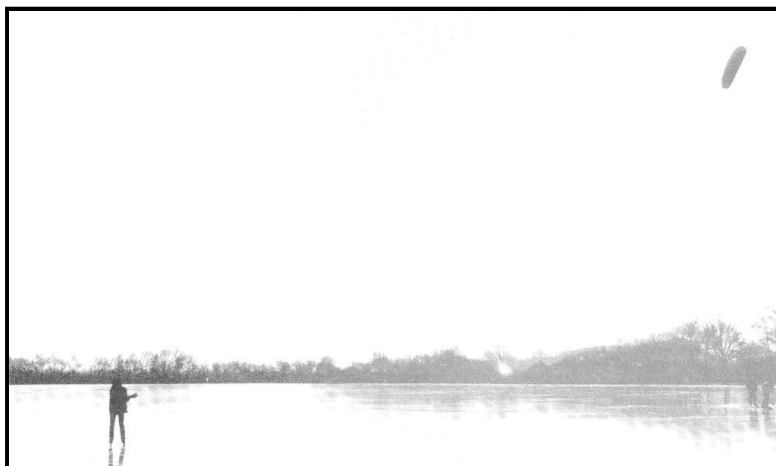

Fig. 27: Foto genomen door Jan Pit uit Barneveld (Nederland). Hij fotografeerde zijn schaatsende zoon die zich laat voorttrekken door een vlieger. (Vlieger, Jaargang 1996, nummer 3)

- Het verschijnsel zelf doet meteen denken aan ballonnen die men waarneemt van op een grote afstand. De donkere bollen in de verte, die met een trage snelheid voorbij zweven wijzen in die richting. Het derde, “banaanvormige” voorwerp dat zich los tussen de andere bewoog, doet dan weer sterk denken aan een paraglider. Dat zijn parachutes met een persoon eronder, die op zijn rug een benzinemotor draagt. Aan die motor zit een grote schroef die zorgt voor de verplaatsing van het toestel. In West-Vlaanderen ziet men regelmatig dergelijke toestellen vliegen. De beweging die de getuige beschrijft is verzoenbaar met de waarneming van een paraglider. Er is ook nog het feit dat er nabij de plaats van de waarneming enkele clubs gevestigd zijn die dergelijke paraglidings organiseren. Eén van de bekendste is Time2fly uit Kortrijk. Er is zelfs in Kortrijk een heuse school, Skyfun, waar men dit kan leren en de nodige vliegbrevetten kan behalen. Ikzelf zag ooit twee vreemde objecten op grote afstand rare toeren uithalen. Toen ik dichterbij ging zag ik pas dat het twee paragliders waren. Het vreemde was dat ik aanvankelijk de twee personen die eronder hingen niet had waargenomen.

Fig. 28: Foto van een paraglider. In West-Vlaanderen ziet men deze toestellen zeer vaak vliegen. (© www.time2fly.be)

- Een andere mogelijke verklaring is deze van een ballonslinger of ballonboog die bij evenementen vaak gebruikt worden. Deze boog van ballonnen wordt meestal aan een deuropening bevestigd en soms ook wel de lucht ingelaten. Misschien zag onze getuige wel een dergelijke ballonslinger die, zoals de windrichting bevestigd, met de wind meebewoog. De drie andere objecten die in de nabijheid van het banaanvormige object bewogen, waren misschien een drietal ballonnen die van de slinger waren losgekomen en in de buurt bleven zweven.
- De meteorologische gegevens versterken de mogelijkheid van paragliders, parachutisten of ballons. Zoals beschreven in hoofdstuk 5 stond er die dag een noordwestenwind. De objecten bewogen in zuidoostelijke richting, klaarblijkelijk dus met de wind mee.
- Kort na het bezoek aan de getuige nam ik contact op met de nabije luchthaven van Kortrijk-Wevelgem. Na het sturen van een e-mail naar Dhr. Gust MARLIER, de vliegveldoverste, kreeg ik volgende reactie:

“Op 16 november 2005 was runway 24 in gebruik (landing boven Kortrijk). Omstreeks 17u00 waren er enkele landingen (touch and go) van een Beechcraft Bonanza BE33. Wij weten niet van ballonnen en of parachutisten. (meteo op 16 november 2005: QNH: 1003, Vis. ± 8 km, Cloudbase: FEW 025, Wind: 270/10 kts).

Uit de mail van vliegveldoverste MARLIER blijkt dus dat er geen directe oorzaken te vinden zijn nabij de luchthaven Kortrijk-Wevelgem die kunnen bijdragen tot een mogelijke verklaring van het waargenomen verschijnsel.

De getuige lijkt op het eerste zicht een psychologisch stabiel persoon, al vind ik het vreemd dat hij in alle stilte zweeg over zijn eerdere (vaak spectaculaire) ervaringen met UFO's. Bij mij rees ook het vermoeden dat hij veel ferventer de buitenaardse hypothese aanhangt dan hij tijdens ons gesprek liet uitschijnen.

Dhr. Deschuymere maakte mij er attent op dat de getuige zijn vroegere waarnemingen misschien vergeten was, maar dat lijkt me weinig waarschijnlijk. Ik denk dat de getuige gewoon bang was om met alle ervaringen naar buiten te komen omdat hij dacht dan niet meer serieus te worden genomen. Ik denk niet dat er meteen kwade bedoelingen achter dit stilzwijgen schuilen, maar het lijkt me belangrijk dat ook vroegere ervaringen in een getuigenrapport worden opgenomen.

9. Synthese en conclusie

De windrichting die dag strookte volledig met de richting waarin de objecten zich bewogen. De trage voortbeweging suggereert eveneens dat de objecten door de wind werden meegevoerd. In die omstandigheden dient een oplossing gezocht bij ballonnen, paragliders of parachutisten.

Meest waarschijnlijk is dat A.C. vier paragliders of parachutisten heeft waargenomen. De minder expliciete vorm van de drie “ellipsvormige” voorwerpen zouden dan verklaard worden door de grotere afstand waarop deze drie paragliders/parachutisten zich bevonden. Het “grotere” object dat wel degelijk de vorm van een paraglider had en zich vrij tussen twee van drie andere objecten leek te bewegen, zou dan een paraglider of parachutist zijn geweest die zich dichterbij bevond en waarvan de getuige wel de vorm en typische heen en weer bewegen kon onderscheiden.

De veelvuldige confrontatie met “vreemde” verschijnselen, waarover de getuige, eigenaardig genoeg, tijdens het interview niets vertelde, kunnen bijgedragen hebben tot het als vreemd gaan interpreteren van een groepje paragliders of parachutisten, terwijl er in werkelijkheid weinig abnormaals te zien is. Dat niemand anders deze vier objecten gerapporteerd heeft, is een bijkomende indicatie dat er op 16 november 2005 geen echt opmerkelijke gebeurtenis boven Kortrijk plaatsvond.

Slotevaluatie

Vier paragliders of parachutisten, waarvan drie op grote afstand en één op kortere afstand van de getuige. Mogelijks ook drie ballonnen waartussen een paraglider of parachutist zweefde. Een derde mogelijkheid is een ballonslinger waarvan drie ballonnen losraakten.

Frederick DELAERE
(publicatieversie 22-09-2006)

6. Een blik op de toekomst

Wat heeft de toekomst nog te bieden? Komen we tot antwoorden of blijven we zoeken naar antwoorden die er misschien nooit zullen komen?

Ik moet het niemand vertellen, 10 jaar zijn snel voorbij. Nu de eerste jaren van ons onderzoek naar deze vreemde luchtverschijnselen erop zitten, wordt het even tijd om te kijken wat de toekomst nog in petto heeft. Zullen we via onze technologische vooruitgang in staat zijn om het UFO-fenomeen op te helderen, of blijven we zoeken naar een speld in een hooiberg?

Eén ding staat vast dat de komst van de PC het fenomeen positief en negatief heeft beïnvloed. De positieve kant is dat we met de komst van de PC in staat zijn foto- en videomateriaal sneller te analyseren. Deze vooruitgang heeft ervoor gezorgd dat verschillende onverklaarde zaken een verklaring kregen. De negatieve kant is dan weer dat mensen in staat zijn om heel eenvoudig valse video's en foto's in elkaar te knutselen (zie foto cover die ik enkele jaren terug in elkaar geknutseld heb). Het is vaak moeilijk om echt van vals te onderscheiden, met eender welk fotoprogramma kan men al snel moeilijk te ontmaskeren vervalsingen maken.

Ook het internet bracht negatieve en positieve zaken met zich mee. Het positieve is het feit dat verschillende onderzoekers, organisaties, getuigen en geïnteresseerden intensief met elkaar informatie kunnen uitwisselen. Dit biedt enorme mogelijkheden om het fenomeen wereldwijd te onderzoeken. Ook ik maak steevast gebruik om mijn onderzoeksrapporten en teksten aan geïnteresseerden gratis te verspreiden. Het gevaar is echter dat ook de fantasieverhalen en onzin sneller hun weg vinden naar de mensen en de media. Op die manier wordt het steeds moeilijker om het kaf van het koren te scheiden.

Eén van de voornemens die ikzelf maak naar de toekomst toe, is zeker verder te gaan met veldonderzoek. Dit is volgens mij een zeer belangrijke factor in het UFO-onderzoek. Zelf met de getuigen gaan spreken, foto's onderzoeken, vermoedelijke landingssporen onderzoeken, enz.. Het is

altijd nuttig om dicht bij het fenomeen betrokken te blijven en het op die manier goed te kunnen opvolgen. Ik blijf ook alle onderzoeken steeds kenbaar maken, een openheid aan informatie vormt een stimulans aan andere onderzoekers om hetzelfde te doen en zo tot nauwere samenwerkingen te komen. Een belangrijk gegeven, waar verschillende mensen al vele jaren mee bezig zijn, is het bekomen van overheidsdocumenten omtrent het fenomeen. Ikzelf ben in het bezit van enkele duizenden bladzijden van deze documenten en het is zeker de moeite waard om deze van naderbij te bestuderen. Jammer genoeg gaat dit vaak om Amerikaanse documenten, terwijl we er volgens mij hier in België zeker ook overheidsdocumenten moeten bestaan over de bekende UFO-golf van 1989-'90. Ik denk dat het vrijgeven van deze documenten zeker interessante gegevens kunnen opleveren. Het wordt dus zeker de moeite om deze eens te achterhalen.

Een ander punt dat zeker mijn aandacht krijgt is het digitaliseren van UFO-beeldmateriaal. Ik ben nu ruim een jaar bezig met het omzetten van TV-opnames, originele UFO-beelden en documentaires van video naar DVD. Zoals iedereen wel weet, gaat na enkele jaren de kwaliteit van de video's dramatisch achteruit en gaat op die manier veel kostbare informatie verloren.

In 2005 startte ik "Darklight Productions" op. Een project dat allerhande videomateriaal digitaal omzet en verschillende mensen samenbrengt om beeldinformatie op DVD uit te wisselen. Ik ben ervan overtuigd dat wanneer we dit project verschillende jaren en over verschillende landen kunnen verder zetten, we over een gigantisch DVD archief zullen beschikken dat op het gebied van beeldmateriaal uniek kan genoemd worden. Het zal een project van lange duur zijn, maar zou het niet fantastisch zijn om gewoon even het DVD-archief in te kijken en zo de mogelijkheid hebben om alle uitzendingen uit Vlaanderen of Nederland die ooit op TV waren (vaak een éénmalige uitzending) of UFO-beelden op te vragen en te bekijken. Voor zover ik nu kan zien, en met de mensen die aan het project meewerken zullen we aan ruim 150 DVD's van 90 minuten beeldmateriaal komen.

Het ziet er volgens mij naar uit dat we waarschijnlijk NOOIT een definitieve verklaring voor het UFO-fenomeen zullen vinden. Bijna 60 jaar zijn vele honderden onderzoekers dagelijks in de weer om het verschijnsel te onderzoeken. Soms worden belangrijke gevallen verklaard of krijgen we antwoorden op verschillende vragen. Maar een allesomvattende verklaring is er nog steeds niet gevonden. Volgens mij is het fenomeen te complex en uitgebreid om dit alles aan één oorzaak toe te schrijven. In alle stilte hoop ik oprecht dat we ooit de antwoorden zullen vinden, van welke aard deze ook mogen zijn. Misschien is er een nog onbekend natuurlijk aards verschijnsel verantwoordelijk voor de vele onopgeloste gevallen. Of is er dan toch sprake van buitenaards bezoek?

Het is belangrijk dat de wetenschap aandacht voor het verschijnsel blijft hebben om zo tot een grondig onderzoek te komen. Ik vrees echter dat veel wetenschappers vaak het nut van een dergelijk onderzoek niet inzien. Het feit alleen al dat je door de UFO-studie met verschillende, soms spectaculaire, natuurverschijnselen in contact komt is zeer boeiend. Ook de kennis over allerhande toestellen die als UFO's aanzien kunnen worden is uitermate interessant. Stel u dan voor wat een eventuele buitenaardse herkomst van het fenomeen niet moet betekenen.

Het is vaak een UFO-golf die bepaalde instanties of personen wakker maakt om toch even het verschijnsel van naderbij te bekijken. We moeten eerlijk zijn dat de ufologie de laatste jaren op een zeer laag pitje staat. Steeds minder mensen voelen zich geroepen om er serieus mee bezig te zijn en zijn bereid er tijd voor vrij te maken. Als ik in Vlaanderen rondom mij kijk, dan zie ik dat als het zo verdergaat ik over 30 jaar nog één van de weinigen zal zijn die in ons landje aan UFO-onderzoek doet.

Toch is er hoop op beterschap. Een serieuzere wetenschappelijke aanpak en een wereldwijde samenwerking tussen verschillende onderzoekers en organisaties. Het zijn vooral de jonge mensen die op een positieve manier met het UFO-probleem in contact moeten kunnen komen. Het internet kan in dat opzicht een positieve hulpmiddel zijn. Maar het is vooral de neutrale benadering van het fenomeen die vroeg of laat zijn vruchten zal afwerpen. Ik ben er 100% van overtuigd dat dit de enige manier is om die complexe fenomenen te benaderen en te onderzoeken. Ik heb de oprechte hoop dat deze tekst hiertoe alvast heeft bijgedragen.

Dankbetuiging

Een dankwoord gaat in de eerste plaats uit naar het bestuur van het voormalige UFO-WEST Belgium, zij waren heel belangrijk voor de beginjaren dat ik met UFO's bezig was. Verder aan alle UFO-getuigen die hun ervaring met me deelden en die meewerkten aan de onderzoeken. Aan de mensen van GESAG voor het onderzoek naar de zaak uit Assebroek. Ook wil ik Oliver DESCHUYMERE bedanken voor de hulp bij het onderzoek naar de zaak uit Kortrijk. Alle Vlaamse collega-onderzoekers verdienen een bedanking voor de hulp bij bepaalde onderzoeken die ik gevoerd heb en de samenwerking die vaak interessante informatie opleverde. Als laatste gaat een heel speciale dankbetuiging naar collega en ondertussen goede vriend Wim VAN UTRECHT, hij was voor mij al die jaren een goede leermeester en hielp me steeds daar waar ik het noorden kwijt was.

Publicaties bestellen

Regelmatig worden bij interessante meldingen van vreemde luchtverschijnselen nieuwe onderzoeksrapporten opgesteld en later ter informatie verspreid onder geïnteresseerden. Een digitale versie is steeds gratis verkrijgbaar. Het sturen van een mail met de vraag om het rapport te krijgen is voldoende.

Men kan eveneens een uitgeprinte versie van een rapport of bundel bekomen door het bedrag dat in de onderstaande lijst te vinden is (onkosten voor het drukken en versturen) te storten op rekeningnummer 063-9686878-08 met vermelding 'Onderzoeksrapport nr (gevolgd door het nummer van het gewenste rapport of de naam van de bundel).'

Verkrijgbare rapporten en bundels:

- **Onderzoeksrapport Nr. 01.021129.2003** (Zwevegem 29-11-2002) – gedrukte versie = 5 €
- **Onderzoeksrapport Nr. 02.051116.2006** (Kortrijk 16-11-2005) – gedrukte versie = 5 €
- **Onderzoeksrapport Nr. 03.1995.2007** (Romarin - midden 1995) – gedrukte versie = 5 €
- **Onderzoeksrapport Nr. 04.052000.2008** (Steenhuffel – mei 2000) – gedrukte versie = 5€
- **Onderzoeksrapport Nr. 05.080722.2008** (Brussel 22-07-2008) – gedrukte versie = 5€

- **10 jaar UFO-onderzoek** (Een ervaring, een visie, een conclusie) – gedrukte versie = 10 €
- **Jaarverslag Belgisch UFO-meldpunt, 08/2007-07/2008** – gedrukte versie = 10 €

Voor informatie of meldingen:

Frederick DELAERE*

Gentstraat, 95
8760 Meulebeke
BELGIUM

+32 (0) 477 / 82.00.23.
info@ufomeldpunt.be
www.caelestia.be

Belgisch UFO-meldpunt

Uw meldpunt voor vreemde luchtverschijnselen

www.ufomeldpunt.be

** Sinds 1996 is Frederick Delaere actief als onderzoeker van vreemde luchtverschijnselen in België. Gedurende 7 jaar had hij de leiding over een West-Vlaamse onderzoeksgroep welke werd stopgezet in 2003. Delaere is medewerker van het Antwerpse CAELESTIA (www.caelestia.be). Naast onderzoeksrapporten publiceert hij regelmatig monografieën die betrekking hebben op het UFO-fenomeen. In 2007 richtte hij het Belgisch UFO-Meldpunt op dat gecontacteerd kan worden via www.ufomeldpunt.be. Dit meldpunt zorgt ervoor dat toevallige waarnemers van onbekende luchtverschijnselen hun ervaring kunnen melden.*